2024/1781

28.6.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2024/1781,

annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024,

kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassa tiedonannossa esitetty Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on Euroopan kestävän kasvun strategia, ja sen tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, kilpailukykyinen, ilmastoneutraali ja kiertotalouteen perustuva ja jossa on myrkytön ympäristö. Sen kunnianhimoisena tavoitteena on varmistaa, että unionista tulee ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa vuoteen 2050 mennessä. Siinä todetaan edut, joita saadaan investoimalla unionin kilpailukykyiseen kestävyyteen rakentamalla oikeudenmukaisempi, vihreämpi ja digitaalisempi Eurooppa. Tuotteilla on keskeinen rooli tässä vihreässä siirtymässä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa painotetaan, että nykyiset tuotantoprosessit ja kulutustottumukset ovat edelleen liian lineaarisia ja riippuvaisia siitä, että uusia raaka-aineita otetaan jatkuvasti käyttöön, käydään niillä kauppaa ja jalostetaan niitä tavaroiksi, joista syntyy loppukäsittelyn myötä jätettä tai päästöjä. Ohjelmassa korostetaankin kiireellistä tarvetta siirtyä kiertotalousmalliin ja tähdennetään, että asiassa on vielä edistyttävä merkittävästi. Siinä määritetään myös energiatehokkuus ensisijaiseksi tavoitteeksi energia-alan hiilestä irtautumisessa ja ilmastotavoitteiden saavuttamisessa vuosina 2030 ja 2050.

(2) Nopeuttaakseen siirtymistä kiertotalousmalliin komissio laati tulevaisuuteen suuntautuvan ohjelman, joka sisältyy sen 11 päivänä maaliskuuta 2020 antamaan tiedonantoon ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” ja jonka tavoitteena on tehdä sääntelypuitteista kestävälle tulevaisuudelle sopivat. Kiertotalouden toimintasuunnitelmassa korostetaan, että ”kansalaisille kiertotalous tarjoaa korkealaatuisia, toimivia ja turvallisia tuotteita, jotka ovat tehokkaita ja kohtuuhintaisia, kestävät kauemmin ja jotka on suunniteltu uudelleenkäyttöä, korjaamista ja korkealaatuista kierrätystä silmällä pitäen”. Kuten kiertotalouden toimintasuunnitelmassa todetaan, käytössä ei ole kattavia vaatimuksia, joilla varmistettaisiin, että kaikista unionin markkinoille saatetuista tuotteista tulisi ympäristön kannalta yhä kestävämpiä ja että ne olisivat kiertotalouden vaatimusten mukaisia. Etenkään tuotesuunnittelu ei edistä riittävästi kestävyyttä tuotteiden koko elinkaaren ajan. Sen tuloksena tuotteita korvataan usein uusilla, mikä tarkoittaa, että uusien tuotteiden tuottamiseen ja jakelemiseen ja vanhojen tuotteiden loppukäsittelyyn käytetään merkittäviä määriä energiaa ja resursseja. Talouden toimijoiden ja kuluttajien on edelleen liian hankalaa tehdä tuotteisiin liittyviä ympäristön kannalta kestäviä tuotevalintoja, koska tätä varten ei ole riittävästi tietoa ja kohtuuhintaisia vaihtoehtoja. Tämä johtaa siihen, että menetetään mahdollisuuksia toteuttaa kestävyyteen tähtääviä ja arvoa ylläpitäviä toimia. Lisäksi se johtaa uusiomateriaalien vähäiseen kysyntään ja muodostaa esteen kiertotalouden liiketoimintamallien käyttöönotolle.

([1]) EUVL C 443, 22.11.2022, s. 123.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. toukokuuta 2024.

(3) Kiertotalouteen siirtyminen unionissa edellyttää täysin toimivia kestävien tuotteiden sisämarkkinoita. Unionin tason yhteiset ekologisen suunnittelun vaatimukset mahdollistaisivat uusien kiertotalouden liiketoimintamallien kehittämisen, käyttöönoton ja laajentamisen kaikkialla sisämarkkinoilla. Tällaisilla toimenpiteillä myös kevennettäisiin yrityksiin kohdistuvaa taakkaa, ja niiden myötä teollisuudella ja kuluttajilla olisi käytössään luotettavia ja selkeitä tietoja, minkä ansiosta olisi mahdollista tehdä kestävämpiä valintoja.

(4) Komission 10 päivänä maaliskuuta 2020 antamassa tiedonannossa ”Euroopan uusi teollisuusstrategia” vahvistetaan unionin yleinen tavoite edistää vihreää ja digitaalista siirtymää eli ilmastoneutraaliuden ja digitaalisen johtoaseman saavuttamista. Siinä heijastellaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa viittaamalla johtavaan rooliin, joka Euroopan teollisuuden on omaksuttava kyseisessä prosessissa pienentämällä hiilijalanjälkeään ja materiaalijalanjälkeään, ja sisällyttämällä kiertotalousajattelu koko talouteen. Lisäksi strategiassa korostetaan tarvetta siirtyä pois perinteisistä malleista ja mullistaa tapa suunnitella, valmistaa ja käyttää tuotteita ja toimittaa ne loppukäsittelyyn sekä tarvetta turvata raaka-aineiden saatavuus. Kierrätys ja uusioraaka-aineiden käyttö auttavat vähentämään unionin riippuvuutta. Komission 5 päivänä toukokuuta 2021 antamassa tiedonannossa ”Vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivittäminen: vahvemmat sisämarkkinat Euroopan elpymistä varten” vahvistetaan vuoden 2020 strategian keskeisiä viestejä ja keskitytään covid-19-kriisistä saatuihin kokemuksiin, kuten tarpeeseen edistää selviytymiskykyä.

(5) Unionin oikeuden puuttuessa tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseen tähtääviä, toisistaan poikkeavia kansallisia lähestymistapoja on jo ilmaantunut muun muassa koskien elektronisten laitteiden ohjelmistojen yhteensopivuuden kestolle asetettuja tietovaatimuksia sekä myymättä jääneiden kestokulutustuotteiden käsittelylle asetettuja raportointivelvoitteita. Tämä on osoitus siitä, että kansalliset lisätoimet tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi johtaisivat todennäköisesti sisämarkkinoiden pirstoutumiseen. Siksi tarvitaan kunnianhimoiset sääntelypuitteet, joilla otetaan asteittain käyttöön tuotteita koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset, jotta voidaan edistää sisämarkkinoiden toimintaa ja varmistaa samalla ympäristönsuojelun korkea taso. Tällä asetuksella vahvistetaan tällaiset puitteet soveltamalla alun perin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY ([3]) vahvistettua ekologista suunnittelua koskevaa lähestymistapaa mahdollisimman laajaan tuotevalikoimaan.

(6) Tällä asetuksella tuetaan tuotanto- ja kulutusmalleja, jotka on mukautettu unionin yleisiin kestävyystavoitteisiin, mukaan lukien ilmastoa, ympäristöä, energiaa, resurssien käyttöä ja luonnon monimuotoisuutta koskevat tavoitteet, ja joiden avulla on tarkoitus pysytellä maapallon kestävyyden rajoissa, laatimalla lainsäädäntökehys, joka edistää osaltaan sen mahdollistamista, että tuotteista tehdään ilmastoneutraalin, resurssitehokkaan ja kiertoon perustuvan talouden mukaisia, minkä lisäksi sillä tuetaan jätteen vähentämistä ja sen varmistamista, että edelläkävijöiden saavuttamista kestävyystuloksista tulee vähitellen normi. Siinä olisi säädettävä uusien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta, jotta voidaan parantaa tuotteiden käyttökestävyyttä, luotettavuutta, korjattavuutta, päivitettävyyttä uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä sekä kohentaa tuotteiden kunnostus- ja kunnossapitomahdollisuuksia, puuttua tuotteissa oleviin vaarallisiin kemikaaleihin, lisätä tuotteiden energia- ja resurssitehokkuutta, myös strategisten ja kriittisten raaka-aineiden talteenoton osalta, vähentää odotettua jätteen syntymistä ja lisätä kierrätysmateriaalien osuutta tuotteissa niin, että samalla varmistetaan niiden suoritustaso ja turvallisuus, mahdollistetaan uudelleenvalmistus ja laadukas kierrätys ja pienennetään hiili- ja ympäristöjalanjälkeä.

(7) Ekologisen suunnittelun vaatimuksissa olisi käsiteltävä myös ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyviä käytäntöjä. Tällaisilla käytännöillä on kaiken kaikkiaan kielteinen vaikutus ympäristöön, koska ne lisäävät jätettä ja energian ja materiaalien käyttöä, joita voidaan vähentää ekologisen suunnittelun vaatimuksilla samalla kun edistetään kestävää kulutusta.

(8) Euroopan parlamentti suhtautui aiheesta ”Kohti kestävämpiä sisämarkkinoita yritysten ja kuluttajien hyväksi” 25 päivänä marraskuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa ([4]) myönteisesti sellaisten kestävien tuotteiden edistämiseen, jotka on helpompi korjata, käyttää uudelleen ja kierrättää. Euroopan parlamentti korosti uudesta kiertotaloutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 10 päivänä helmikuuta 2021 antamassaan päätöslauselmassa ([5]), että kestävistä, kiertotalousmallin mukaisista, turvallisista ja myrkyttömistä tuotteista ja materiaaleista olisi tultava unionin markkinoilla sääntö eikä poikkeus ja että ne olisi nähtävä oletusarvoisena valintana, joka on houkutteleva, edullinen ja kaikkien kuluttajien saatavilla. Euroopan parlamentti kehotti myös asettamaan sitovia unionin tavoitteita unionin materiaali- ja kulutusjalanjäljen pienentämiseksi merkittävästi. Se katsoi, että siirtyminen kiertotalouteen voi tarjota ratkaisuja, joilla voidaan vastata nykyisiin ympäristöhaasteisiin sekä covid-19-pandemian aiheuttamaan talouskriisiin. Myös neuvosto piti 11 päivänä joulukuuta 2020 hyväksytyissä päätelmissään ”Tehdään elpymisestä kiertotalous- ja ympäristömyönteistä” tervetulleena komission aikomusta esittää lainsäädäntöehdotuksia osana

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).
([4]) EUVL C 425, 20.10.2021, s. 10.
([5]) EUVL C 465, 17.11.2021, s. 11.

kattavaa ja yhdennettyä ympäristön kannalta kestävää tuotepoliittista kehystä, jolla edistetään ilmastoneutraaliutta, energia- ja resurssitehokkuutta ja myrkytöntä kiertotaloutta, suojellaan kansanterveyttä ja luonnon monimuotoisuutta sekä lisätään kuluttajien ja julkisten ostajien vaikutusmahdollisuuksia ja suojellaan kuluttajia ja julkisia ostajia.

(9) Tällä asetuksella edistetään unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista. Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa ([6]), jäljempänä ”Pariisin sopimus”, jonka unioni hyväksyi 5 päivänä lokakuuta 2016 ([7]), asetettujen tavoitteiden mukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 ([8]) vahvistetaan unionin sisäinen velvoittava sitoumus vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ja sisällytetään lainsäädäntöön tavoite siitä, että koko talous saadaan ilmastoneutraaliksi vuoteen 2050 mennessä. Komissio hyväksyi vuonna 2021 55-valmiuspaketin, jonka tavoitteena on tehdä unionin ilmasto- ja energiatoimista näiden tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvia. Jotta tavoitteet saavutettaisiin, energiatehokkuuden parantamista on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2002 ([9]) vahvistetun energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti tehostettava huomattavasti niin, että vuoteen 2030 mennessä energiatehokkuuden parannus energian loppukulutuksessa on noin 36 prosenttia. Tämän asetuksen mukaisesti vahvistetut tuotevaatimukset vaikuttavat merkittävästi kyseisen tavoitteen saavuttamiseen pienentämällä tuotteiden energiajalanjälkeä huomattavasti. Kyseiset energiatehokkuusvaatimukset vähentävät myös kuluttajien haavoittuvuutta energian hinnan nousun suhteen. Kuten Pariisin sopimuksessa todetaan, kulutuksen ja tuotannon kestävyyden parantamisella on myös tärkeä merkitys ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta.

(10) Tällä asetuksella edistetään myös unionin laajempia ympäristötavoitteita. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2022/591 ([10]) perustetussa kahdeksannessa ympäristöalan toimintaohjelmassa vahvistetaan oikeudellisessa kehyksessä unionin tavoite pysyä maapallon sietokyvyn rajoissa ja määritetään mahdollistavat edellytykset ensisijaisten tavoitteiden, kuten myrkyttömään kiertotalouteen siirtymisen, saavuttamiseksi. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa kehotetaan unionia myös parantamaan ilman, veden ja maaperän pilaantumisen ja kulutustuotteiden aiheuttaman saastumisen seurantaa, ehkäisemistä, niitä koskevaa raportointia sekä niihin liittyviä korjaavia toimia. Tämä tarkoittaa, että kemikaalien, materiaalien ja tuotteiden on oltava suunnittelultaan ja elinkaarensa aikana turvallisia ja ympäristön kannalta kestäviä, mikä johtaa myrkyttömiin materiaalikiertoihin, kuten todetaan 12 päivänä toukokuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”EU:n toimintasuunnitelma: Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” ja 14 päivänä lokakuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä”, jossa kehotetaan sisällyttämään saasteettomuustavoitteet tuotantoon ja kulutukseen. Lisäksi sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa että kiertotalouden toimintasuunnitelmassa todetaan, että unionin sisämarkkinat tarjoavat kriittisen massan, joka voi vaikuttaa tuotteiden kestävyyttä ja tuotesuunnittelua koskeviin maailmanlaajuisiin standardeihin. Tämän asetuksen vaikuttaa sen vuoksi merkittävästi monien Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman mukaisesti vahvistettujen kestävän kehityksen tavoitteiden alatavoitteiden saavuttamiseen sekä unionissa että sen ulkopuolella, erityisesti kestävän kehityksen tavoitteen 12 (”Vastuullista kuluttamista”) alatavoitteiden saavuttamiseen.

(11) Direktiivissä 2009/125/EY vahvistettiin puitteet energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettaville vaatimuksille. Se on yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369 ([11]) kanssa vähentänyt merkittävästi tuotteiden primäärienergian kysyntää unionissa, ja arvioiden mukaan nämä säästöt kasvavat edelleen. Direktiivin 2009/125/EY mukaisesti hyväksyttyihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin on sisällytetty myös kiertotalousnäkökohtia, kuten käyttökestävyyttä, korjattavuutta ja kierrätettävyyttä, koskevia vaatimuksia. Toisaalta välineet, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 66/2010 ([12]) käyttöön otettu EU-ympäristömerkki tai 16 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa komission tiedonannossa ”Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat”, vahvistetut ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat kriteerit ovat soveltamisalaltaan laajempia, mutta niiden vaikutus on pienempi vapaaehtoisten lähestymistapojen rajallisen vaikutuksen vuoksi.

([6]) EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.
([7]) Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).
([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).
([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2002, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 210).
([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2022/591, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta (EUVL L 114, 12.4.2022, s. 22).
([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).
([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

(12) Direktiivillä 2009/125/EY on yleisesti ottaen onnistuttu edistämään energiatehokkuutta ja joitakin energiaan liittyvien tuotteiden kiertotalouteen liittyviä ominaisuuksia, ja siinä säädetyllä ekologista suunnittelua koskevalla lähestymistavalla on mahdollista ottaa asteittain huomioon kaikkien tuotteiden kestävyys. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman sitoumusten täyttämiseksi tämä lähestymistapa olisi laajennettava koskemaan muita tuoteryhmiä, ja siinä olisi järjestelmällisesti puututtava tuotteiden ympäristökestävyyden lisäämistä koskeviin keskeisiin näkökohtiin ottamalla käyttöön sitovia vaatimuksia. Varmistamalla, että unionin markkinoille saatetaan ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka täyttävät nämä vaatimukset, tämä asetus paitsi parantaa tällaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta kansallisia eroja välttämällä myös vähentää niiden tuotteiden elinkaaren aikaisia kielteisiä ympäristövaikutuksia, joille tällaiset vaatimukset on asetettu.

(13) Tehokkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien yhdenmukaistettujen sääntelypuitteiden luomiseksi on tarpeen säätää ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta kaikille markkinoille saatetuille tai käyttöön otetuille fyysisille tavaroille, myös komponenteille, kuten renkaille, ja välituotteille. Soveltamisalaan täytyy sisältyä myös sellainen digitaalinen sisältö, joka on fyysisen tuotteen erottamaton osa. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että komissio voi ottaa huomioon mahdollisimman laajan tuotevalikoiman, kun se priorisoi ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista, ja maksimoida näin niiden tehokkuuden. Ekologisen suunnittelun vaatimuksia asetettaessa olisi tarvittaessa säädettävä erityisiä poikkeuksia erityisesti, jos ekologisen suunnittelun vaatimukset eivät ole välttämättömiä tiettyjen tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi, tai esimerkiksi tuotteisiin, joilla on tietty käyttö tai tarkoitus, jota ei voida täyttää ekologisen suunnittelun vaatimuksia noudatettaessa, tai hyvin pieninä määrinä tuotettuihin tuotteisiin tai ottaen huomioon tuotteen markkinoiden erityispiirteet ja koko. Lisäksi tätä asetusta ei olisi sovellettava tuotteisiin, joiden osalta on jo selvää, ettei ekologisen suunnittelun vaatimuksia voida soveltaa niihin, tai kun muissa puitteissa säädetään tällaisten vaatimusten asettamisesta. Tätä pitäisi soveltaa elintarvikkeisiin ja rehuihin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([13]), lääkkeisiin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/83/EY ([14]), eläinlääkkeisiin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/6 ([15]), eläviin kasveihin, eläimiin ja mikro-organismeihin, ihmisestä peräisin oleviin tuotteisiin tai kasvista tai eläimestä peräisin oleviin tuotteisiin, jotka liittyvät suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 167/2013 ([16]) 2 artiklan 1 kohdassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 168/2013 ([17]) 2 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858 ([18]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin, niiden tuoteominaisuuksien osalta, joille on asetettu vaatimuksia kyseisiin ajoneuvoihin sovellettavissa alakohtaisissa unionin säädöksissä. Näihin ajoneuvoihin sovelletaan useita tuotekohtaisia vaatimuksia ja erilaisia yhdenmukaistettuja tyyppihyväksyntäjärjestelmiä unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/53/EY ([19]) ja 2005/64/EY ([20]) sekä asetuksen (EU) 2018/858, nojalla. Ajoneuvoja koskevat yhdenmukaistetut lisävaatimukset olisi rajattava ominaisuuksiin, joita ei tällä hetkellä käsitellä, esimerkiksi renkaita koskeviin ympäristövaatimuksiin. Sähköpolkupyöriä ja sähköpotkulautoja ei kuitenkaan olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(14) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2024/1275 ([21]) edellytetään, että jäsenvaltiot asettavat energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset rakennuksen osille, jotka muodostavat osan rakennuksen vaippaa, ja asettavat rakennuksen teknisille järjestelmille uusissa tai olemassa olevissa rakennuksissa järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisenergiatehokkuutta sekä asianmukaista asentamista, mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Tämän asetuksen tavoitteiden mukaista on, että nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaati-

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/6, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eläinlääkkeistä ja direktiivin 2001/82/EY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 1).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyörien hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/64/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 10).

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1275, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2024, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

mukset voivat tietyissä olosuhteissa rajoittaa tämän asetuksen ja sen delegoitujen säädösten mukaisten energiaan liittyvien tuotteiden asentamista, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta estettä markkinoille.

(15) Tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi ja niiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ”SEUT”, 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta asettamalla ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Kyseisiä ekologisen suunnittelun vaatimuksia olisi lähtökohtaisesti sovellettava tiettyihin tuoteryhmiin, kuten kotitalouksien pyykinpesukoneisiin ja kotitalouksien kuivaaviin pesukoneisiin. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimukset olisivat mahdollisimman tuloksellisia ja tuotteiden ympäristökestävyyttä voitaisiin parantaa tehokkaasti, olisi myös oltava mahdollista vahvistaa yksi tai useampi horisontaalinen ekologisen suunnittelun vaatimus laajemmalle joukolle tuoteryhmiä, kuten elektroniikkalaitteille tai tekstiileille. Tuoteryhmille olisi asetettava horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia silloin, kun niiden tekniset yhtäläisyydet mahdollistavat niiden ympäristökestävyyden parantamisen samojen vaatimusten perusteella. On tärkeää laatia erityisesti käyttökestävyyttä ja korjattavuutta koskevia horisontaalisia vaatimuksia.

(16) Ekologisen suunnittelun vaatimuksiin olisi tarvittaessa kuuluttava suoritustasovaatimuksia tai tietovaatimuksia tai molempia. Näitä vaatimuksia olisi käytettävä parantamaan ympäristökestävyyden kannalta merkityksellisiä tuoteominaisuuksia, kuten käyttökestävyyttä, uudelleenkäytettävyyttä, korjattavuutta, energiatehokkuutta, kierrätettävyyttä sekä hiili- ja ympäristöjalanjälkeä. Ekologisen suunnittelun vaatimusten olisi oltava läpinäkyviä, objektiivisia ja oikeasuhteisia sekä kansainvälistä kauppaa koskevien sääntöjen mukaisia.

(17) Käytettyjen tuotteiden alalla on tärkeä rooli kestävän tuotannon ja kulutuksen edistämisessä, myös uusien kiertotalouden liiketoimintamallien kehittämisessä, ja se edistää tuotteen käyttöiän pidentämistä ja auttaa välttämään sen, että tuotteesta tulee jätettä. Unionista peräisin olevat käytetyt tuotteet ja erityisesti kunnostettavat tai korjattavat tuotteet eivät ole uusia tuotteita, ja ne voivat liikkua sisämarkkinoilla ilman, että niiden tarvitsee olla sellaisten delegoitujen säädösten mukaisia, joissa asetetaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia ja jotka ovat tulleet voimaan niiden markkinoille saattamisen jälkeen. Uudelleenvalmistettujen tuotteiden katsotaan kuitenkin olevan uusia tuotteita, ja niihin sovelletaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia, jos ne kuuluvat jonkin delegoidun säädöksen soveltamisalaan.

(18) Kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen ekologisen suunnittelun vaatimusten vahvistamisesta tietyn tuoteryhmän osalta, sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi enää voida asettaa kansallisia suoritustasovaatimuksia, jotka perustuvat tällaisten kyseisessä delegoidussa säädöksessä säädettyjen suoritustasovaatimusten kattamiin tuoteparametreihin, eikä niiden pitäisi myöskään voida asettaa kansallisia tietovaatimuksia, jotka perustuvat tällaisten kyseisessä delegoidussa säädöksessä säädettyjen tietovaatimusten kattamiin parametreihin. Jotta voidaan parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä ja varmistaa niiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla, komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa, että suoritustasovaatimusten tai tietovaatimusten muodossa annettavat ekologisen suunnittelun vaatimukset eivät ole tarpeellisia tietyn tuoteparametrin osalta, jos kyseiseen tuoteparametriin liittyvällä vaatimuksella olisi kielteinen vaikutus ekologisen suunnittelun vaatimuksiin, joita tarkastellaan tietyn tuoteryhmän osalta.

(19) Komission olisi ekologisen suunnittelun vaatimuksia asettaessaan otettava huomioon kyseisten tuotteiden luonne ja tarkoitus sekä asiaankuuluvien markkinoiden erityispiirteet. Esimerkiksi puolustustarvikkeita on pystyttävä käyttämään tietyissä, joskus ankarissakin olosuhteissa, ja tämä on otettava huomioon ekologisen suunnittelun vaatimuksia asetettaessa. Tiettyjä puolustustarvikkeita koskevia tietoja ei tulisi paljastaa, ja niitä olisi suojattava. Ekologisen suunnittelun vaatimuksia ei näin ollen pitäisi asettaa tuotteille, joiden ainoa käyttötarkoitus on puolustuksen tai kansallisen turvallisuuden alalla. On tärkeää, että muun sotilaskaluston tai muiden arkaluonteisten laitteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksissa otetaan huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY ([22]) määritellyt puolustusmarkkinoiden turvallisuustarpeet ja ominaisuudet. Myös avaruusteollisuus on strategisesti tärkeä Euroopalle ja sen teknologiselle riippumattomuudelle. Koska avaruusteknologiaa käytetään äärimmäisissä olosuhteissa, kaikissa avaruustuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksissa olisi tasapainotettava kestävyysnäkökohdat ja häiriönsietokyky sekä odotettu suoritustaso. Lisäksi lääkinnällisten laitteiden osalta, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/745 ([23]) 2 artiklan 1 kohdassa, sekä *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden osalta, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/746 ([24]) 2 artiklan 2 kohdassa, komission olisi otettava huomioon tarve olla vaikuttamatta kielteisesti potilaiden ja käyttäjien terveyteen ja turvallisuuteen. Komission olisi lisäksi markkinoiden ominaispiirteitä arvioidessaan ja ekologisen suunnittelun vaatimuksia

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/81/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta (EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76).

([23]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1).

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

valmistellessaan pyrittävä ottamaan huomioon kansalliset erityispiirteet, kuten jäsenvaltioiden erilaiset ilmasto-olosuhteet sekä jäsenvaltioissa käytetyt käytännöt ja teknologiat, joilla on todistetusti myönteisiä ympäristövaikutuksia.

(20) Sääntelytaakan välttämiseksi olisi varmistettava tämän asetuksen yhdenmukaisuus sellaisten vaatimusten kanssa, jotka asetetaan muussa unionin oikeudessa tai sen nojalla, erityisesti tuotteita, kemikaaleja, pakkauksia ja jätteitä koskevassa oikeudessa tai sen nojalla. Muun unionin oikeuden nojalla annetut valtuutukset asettaa vaatimuksia, joilla on samat tai samankaltaiset vaikutukset kuin tämän asetuksen mukaisilla vaatimuksilla, eivät kuitenkaan rajoita tähän asetukseen sisältyviä valtuutuksia, paitsi jos tässä asetuksessa niin täsmennetään.

(21) Ekologisen suunnittelun vaatimuksia valmistellessaan komission olisi otettava huomioon useita tekijöitä, kuten unionin painopisteet, asiaankuuluva unionin ja kansallinen oikeus, asiaankuuluvat kansainväliset sopimukset sekä itsesääntelytoimenpiteet ja asiaankuuluvat standardit. Komission olisi otettava huomioon myös ilmastoa, ympäristöä, energiatehokkuutta sekä resurssitehokkuutta ja -varmuutta, myrkytön kiertotalous mukaan lukien, koskevat painopisteet sekä muut asiaankuuluvat unionin painopisteet ja tavoitteet. On tärkeää kiinnittää huomiota päätöksessä (EU) 2022/591 vahvistetun kahdeksannen ympäristöalan toimintaohjelman tavoitteisiin, mukaan lukien se, että viimeistään vuoteen 2050 mennessä ihmiset elävät hyvää elämää maapallon resurssien rajoissa hyvinvointitaloudessa, ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ([25]) määriteltyyn jätehierarkiaan sekä unionin sitoumuksiin suojella ja ennallistaa luonnon monimuotoisuutta, kuten todetaan myös 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme” ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolten 15. konferenssin hyväksymässä vuoden 2020 jälkeisessä maailmanlaajuisessa biodiversiteettikehyksessä.

(22) Delegoiduista säädöksistä, joilla asetetaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia, olisi tehtävä erityinen vaikutustenarviointi ja järjestettävä sidosryhmien kuuleminen, kuten toimittiin direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden tapauksessa, ja ne olisi laadittava parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen mukaisesti. Lisäksi niihin olisi sisällyttävä arvio kansainvälisestä ulottuvuudesta ja vaikutuksista kolmansiin maihin. Komission olisi perustettava vaikutustenarviointinsa parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja otettava asianmukaisesti huomioon kaikki tuotteen elinkaareen liittyvät näkökohdat. Komission olisi ekologisen suunnittelun vaatimuksia valmistellessaan käytettävä tieteellistä lähestymistapaa ja otettava niin ikään huomioon asiaankuuluvat tekniset tiedot, erityisesti ne, joita on käytetty asetuksen (EY) N:o 66/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ([26]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 ([27]) nojalla hyväksyttyjen teknisten arviointikriteerien ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien EU:n kriteerien perustana tai jotka on johdettu niistä.

(23) Tuotteiden moninaisuuden huomioon ottamiseksi komission olisi valittava menetelmät, joilla arvioidaan ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista, ja tarvittaessa kehitettävä niitä edelleen. Tällaisten menetelmien olisi perustuttava tuotteen luonteeseen, sen keskeisimpiin ominaisuuksiin ja sen elinkaaren aikaisiin vaikutuksiin. Näin tehdessään komission on tarpeen myös ottaa huomioon kokemuksensa direktiivin 2009/125/EY mukaisten vaatimusten asettamisen arvioinnista ja jatkuvat pyrkimykset kehittää ja parantaa tieteeseen perustuvia arviointivälineitä, mukaan lukien energiaan liittyvien tuotteiden ekologisen suunnittelun menetelmien päivittäminen, sekä komission suosituksessa (EU) 2021/2279 ([28]) vahvistettu tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskeva menetelmä, myös hiilen väliaikaisen varastoinnin osalta, sekä kansainvälisten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kehittämät standardit, myös muun muassa energiaan liittyvien tuotteiden materiaalitehokkuuden osalta. Kyseisten välineiden pohjalta ja tarvittaessa asiaa koskevia selvityksiä hyödyntämällä komission olisi edelleen vahvistettava kiertotalouden näkökohtia, kuten käyttökestävyyttä, korjattavuutta, korjattavuuspisteytys mukaan lukien, kierrätettävyyttä, uudelleenkäytettävyyttä ja uudelleenkäytön ja kierrätyksen estävien kemikaalien tunnistamista, tuotteiden arvioinnissa elinkaariajattelun mukaisesti ekologisen suunnittelun vaatimusten valmistelua varten, minkä lisäksi sen olisi tarvittaessa kehitettävä uusia menetelmiä tai välineitä. Ympäristövaikutuksia arvioitaessa käytettäviin elinkaari-indikaattoreihin, kuten hiilijalanjälkeen, liittyvät tiedot olisi laskettava ottaen huomioon nykyiset kansainvälisesti käytössä olevat ja unionin oikeudessa jo täytäntöönpannut menetelmät. On myös tärkeää ottaa huomioon kansainvälisten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden suosittelemat tieteelliset menetelmät.

([25]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

([27]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

([28]) Komission suositus (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 471, 30.12.2021, s. 1).

Varsinkin valmistusprosesseissa käytettävää energiaa mallinnettaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota energialähteiden yhdistelmän mallinnukseen, jossa otettaisiin huomioon myös sähkönhankintasopimusten, alkuperätakuiden ja oman sähköntuotannon kaltaiset kysymykset. Uusia lähestymistapoja saatetaan tarvita myös pakollisten julkisia hankintoja koskevien kriteerien valmistelemiseen sekä myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen kieltämiseen.

(24) Suoritustasovaatimusten olisi liityttävä sellaisen kohdennetun tuoteominaisuuden kannalta merkitykselliseen valikoituun tuoteparametriin, jonka osalta on havaittu mahdollisuuksia parantaa ympäristökestävyyttä. Tällaisiin vaatimuksiin voisi sisältyä vähimmäis- tai enimmäissuoritustasoja tuoteparametrin osalta, muita kuin määrällisiä vaatimuksia, joiden tavoitteena on parantaa suoritustasoa suhteessa tuoteparametriin, taikka vaatimuksia, jotka liittyvät tuotteen toiminnalliseen suoritustasoon, jotta voidaan varmistaa, että valitut suoritustasovaatimukset eivät vaikuta kielteisesti tuotteen kykyyn suorittaa toiminto, jota varten se on suunniteltu ja saatettu markkinoille. Vähimmäis- tai enimmäistasojen osalta ne voitaisiin toteuttaa esimerkiksi käyttövaiheen energiankulutusta tai tuotteeseen sisältyvän tietyn materiaalin määriä rajoittamalla, kierrätetyn materiaalin vähimmäismääriä koskevalla vaatimuksella taikka asettamalla raja tietylle ympäristövaikutusluokalle tai kaikkien keskeisten ympäristövaikutusten summalle. Esimerkki muusta kuin määrällisestä vaatimuksesta on sellaisen tietyn teknisen ratkaisun kieltäminen, joka on haitallinen tuotteen korjattavuudelle. Suoritustasovaatimuksia käytetään sen varmistamiseksi, että suoritustasoltaan heikoimmat tuotteet poistetaan markkinoilta ja siirrytään asteittain käyttämään suoritustasoltaan parhaita tuotteita silloin, kun tämä on välttämätöntä tämän asetuksen ympäristökestävyystavoitteiden edistämiseksi. Suoritustasovaatimukset voisivat koskea myös resurssien käyttöä, mukaan lukien vaatimukset, jotka koskevat uusiutuvien luonnonvarojen tai biopohjaisten materiaalien käyttöä tuotteessa, ja niillä voitaisiin puuttua nano- ja mikromuovien vapautumiseen. Käsitellessään useiden vaatimusten yhdistelmää komission olisi arvioitava vaatimuksia kokonaisuutena ja selvitettävä, millä vaatimusten yhdistelmällä saadaan suurin hyöty ympäristökestävyyden kannalta.

(25) Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi suoritustasovaatimuksilla olisi täydennettävä jätteitä koskevan unionin oikeuden täytäntöönpanoa. Vaikka pakkausten lopputuotteena markkinoille saattamista koskevista vaatimuksista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY ([29]), tällä asetuksella voitaisiin täydentää kyseistä direktiiviä asettamalla tuotepohjaisia vaatimuksia, joissa keskitytään tiettyjen markkinoille saatettujen tuotteiden pakkauksiin. Tällaisilla täydentävillä vaatimuksilla olisi tarvittaessa vähennettävä pakkausten käyttöä, mikä puolestaan vähentää jätteen syntymistä unionissa.

(26) Kemikaaliturvallisuus on todetusti yksi tuotteiden kestävyyden tärkeä näkökohta. Se johtuu siitä, että tietty tai yleinen altistuminen kemikaaleille on vaaraksi ihmisten terveydelle ja ympäristölle, ja kemikaaliturvallisuutta käsitellään kemikaaleja koskevassa unionin oikeudessa, kuten asetuksissa (EY) N:o 1935/2004 ([30]), (EY) N:o 1907/2006 ([31]), (EY) N:o 1272/2008 ([32]), (EY) N:o 1223/2009 ([33]), (EU) 2017/745 ja (EU) 2019/1021 ([34]) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/48/EY ([35]). Tässä asetuksessa ei pitäisi säätää aineiden rajoittamisesta ensisijaisesti kemikaaliturvallisuuden perusteella, kuten tehdään muun unionin oikeuden nojalla. Kemikaaleja koskevassa unionin oikeudessa säädetään jo turvallisuuteen tai riskiin liittyvistä rajoituksista, joita sovelletaan tarvittaessa aineisiin ja seoksiin. Suoritustasovaatimusten asettamisella olisi kuitenkin tarvittaessa myös vähennettävä ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvia merkittäviä riskejä.Huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä koskevat tietovaatimukset auttavat myös vähentämään altistumista kemikaaleille ja täydentävät unionin muussa oikeudessa säädettyjä riskinhallintatoimenpiteitä. Tässä asetuksessa ei myöskään pitäisi sallia aineiden rajoittamista elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä. Kemikaaleja ja elintarvikkeita koskevassa unionin oikeudessa

([29]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

([31]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

([32]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

([33]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

([34]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1021, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 45).

([35]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1).

ei kuitenkaan säädetä, että sellaisiin kestävyyteen kohdistuviin vaikutuksiin, jotka eivät liity kemikaali- tai elintarviketurvallisuuteen, olisi puututtava tiettyjä aineita koskevilla rajoituksilla. Tämän rajoitteen poistamiseksi tässä asetuksessa olisi tietyin edellytyksin säädettävä myös sellaisten aineiden rajoittamisesta, joita esiintyy tuotteissa tai joita käytetään niiden valmistuksessa ja jotka vaikuttavat kielteisesti tuotteiden kestävyyteen. Tämän asetuksen olisi tarvittaessa täydennettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU ([36]) soveltamisalaan kuuluvia aineita koskevia rajoituksia mutta se ei saisi luoda niiden kanssa päällekkäisiä tai niitä korvaavia rajoituksia. Direktiivin tavoitteena on ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen ja loppukäsittely ympäristöä säästävällä tavalla.

(27) Kun komissio asettaa suoritustasovaatimuksia, sen olisi voitava ottaa käyttöön vaatimuksia, joilla estetään tiettyjen aineiden käyttö tuotteissa. Komission olisi osana tietyn tuoteryhmän ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista edeltävää arviointia yksilöitävä tällaiset aineet, ja sen olisi kyseisessä arvioinnissaan otettava huomioon esimerkiksi se, hankaloittaako aine tuotteen uudelleenkäyttöä tai kierrätystä taikka vaikuttaako se kielteisesti kierrätetyn materiaalin ominaisuuksiin aiheuttamalla esimerkiksi väri- tai hajuhaittoja. Jos aine on jo jossakin tuoteryhmässä määritetty kiertotalouden toteutumista estäväksi, tämä voi olla osoitus, että se estää kiertotalouden toteutumisen myös muissa tuoteryhmissä. Aineen yksilöimisen ja mahdollisen rajoittamisen olisi myös johdettava tietovaatimuksen syntymiseen.

(28) Tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi tietovaatimusten olisi liityttävä tuotteen ominaisuuden kannalta keskeiseen valikoituun tuoteparametriin, kuten tuotteen ympäristöjalanjälkeen, hiilijalanjälkeen ja käyttökestävyyteen. Niissä olisi edellytettävä, että valmistaja asettaa saataville tietoja tuotteen suoritustasosta suhteessa valikoituun parametriin tai muita tietoja, jotka voivat vaikuttaa siihen, miten muut osapuolet kuin valmistaja käsittelevät tuotetta, jotta voidaan parantaa suoritustasoa tällaisen parametrin osalta. Tällaiset tietovaatimukset olisi tarvittaessa asetettava saman tuoteparametrin suoritustasovaatimuksen lisäksi tai niiden sijaan. On tärkeää, että komissio perustelee asianmukaisesti päätöksensä asettaa vain tietovaatimuksia suoritustasovaatimusten sijaan. Jos delegoitu säädös sisältää tietovaatimuksia, siinä olisi ilmoitettava menetelmä, jolla vaaditut tiedot asetetaan saataville ja helposti saavutettaviksi, mikä voidaan tehdä esimerkiksi asettamalla tiedot saataville vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla, digitaalisessa tuotepassissa tai tuotemerkinnöissä.Loppukäyttäjien terveyteen, turvallisuuteen ja oikeuksiin liittyvät olennaiset tiedot olisi aina annettava kuluttajille fyysisesti, ja ne olisi asetettava saataville tuotteeseen sisältyvän tietovälineen kautta. Tietovaatimukset ovat tarpeen, jotta voidaan saada aikaan käyttäytymisen muutos, jota tarvitaan sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen ympäristökestävyystavoitteet saavutetaan. Tietoon perustuvan ostopäätöksen tekemisen kannalta merkitykselliset tiedot olisi annettava kuluttajille ennen tuotteen ostamista. Tietovaatimukset tarjoavat ostajille ja viranomaisille asianmukaisen keinon tuotteiden vertailuun niiden ympäristökestävyyden perusteella. Tämän odotetaan auttavan kuluttajia ja viranomaisia tekemään kestävämpiä valintoja. Tietovaatimusten olisi myös edistettävä jäsenvaltioiden keräysasteen parantamista asiaankuuluvien tuoteryhmien osalta ja erityisesti niiden tuoteryhmien osalta, joilla on merkittävät uudelleenkäyttö- ja kunnostusmahdollisuudet, kuten matkapuhelimet, joiden keräysaste jäsenvaltioissa on enintään viisi prosenttia, esimerkiksi edistämällä tiedottamista, joka koskee taloudellisten kannustimien ja panttijärjestelmien avulla toimivia takaisinottojärjestelmiä, tietosuojatakeita, jättöpisteitä koskevia tietokantoja ja digitaalisen tuotepassin avulla annettavia yksilöllisiä tietoja tuotteen arvosta käyttöiän päättyessä ja asianmukaista loppukäsittelyä koskevista parhaista käytännöistä.

(29) Jos delegoituihin säädöksiin sisältyy tietovaatimuksia, niissä voitaisiin lisäksi määrittää yhteen tai useampaan asiaankuuluvaan tuoteparametriin liittyviä suoritustasoluokkia, jotta voidaan helpottaa tuotteiden vertailua. Suoritustasoluokilla olisi mahdollistettava tuotteiden eriyttäminen niiden suhteellisen kestävyyden perusteella. Sekä kuluttajat että viranomaiset voisivat käyttää niitä. Näin ollen niiden tarkoituksena on ohjata markkinoita kohti ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita.

(30) Korjattavuutta ja käyttökestävyyttä koskevilla tietovaatimuksilla on keskeinen asema sen mahdollistamisessa, että kuluttajat voivat harjoittaa kestävää kulutusta. Tämän asetuksen olisi mahdollistettava tuotteiden korjattavuus- tai käyttökestävyyspisteytysten vahvistaminen, jos tällaista pisteytystä pidetään asianmukaisena ympäristöhyötyjen aikaansaamisen ja selkeämmän kuluttajatiedon tarjoamisen kannalta. Jotta kuluttajat voisivat tosiasiallisesti arvioida ja vertailla tuotteita, on tärkeää, että tällaiset korjattavuus- ja käyttökestävyyspisteytykset ovat muodoltaan, sisällöltään ja ulkoasultaan sellaisia, että niissä käytetään helposti ymmärrettävää kieltä ja kuvamerkkejä, ja että korjattavuuspisteytys perustuu tuotteelle tai tuoteryhmälle määritettyyn yhdenmukaistettuun menetelmään ja siinä yhdistetään yhteen pisteytykseen varaosien saatavuuden ja hinnan, purkamisen helppouden ja välineiden saatavuuden kaltaiset parametrit.

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88).

(31) Tiedot huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä tuotteissa on keskeinen seikka ympäristön kannalta kestävien tuotteiden tunnistamisessa ja edistämisessä. Tuotteiden kemiallinen koostumus määrittää suurelta osin niiden toiminnot ja vaikutukset sekä mahdollisuuden niiden uudelleenkäyttöön tai talteenottoon sen jälkeen, kun niistä tulee jätettä. Komission 14 päivänä lokakuuta 2020 antamassa tiedonannossa ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä” kehotetaan minimoimaan huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa ja varmistamaan kemiallista sisältöä ja turvallista käyttöä koskevien tietojen saatavuus ottamalla käyttöön tietovaatimuksia ja seuraamalla huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa materiaalien ja tuotteiden koko elinkaaren ajan. Asetuksella (EY) N:o 1272/2008 ja muulla voimassa olevalla kemikaaleja koskevalla oikeudella, kuten asetuksella (EY) N:o 1223/2009, varmistetaan jo nyt tiedottaminen tiettyjen huolta aiheuttavien aineiden sellaisenaan tai seoksessa aiheuttamista terveys- tai ympäristövaaroista. Aineiden ja seosten käyttäjille olisi myös annettava asiaankuuluvia tietoja. Lisäksi muiden tuotteiden kuin aineiden tai seosten käyttäjien ja tällaisista tuotteista syntyvästä jätteestä vastaavien henkilöiden olisi saatava asiaankuuluvaa tietoa, kuten ensisijaisesti tietoa kemikaalien vaaroista ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Näin ollen tässä asetuksessa olisi säädettävä sellaisten vaatimusten asettamisesta, jotka koskevat kestävyyttä koskevien tietojen seurantaa ja tiedoksiantoa, myös huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa koko niiden elinkaaren ajan, jotta tällaiset tuotteet voidaan muun muassa dekontaminoida ja ottaa talteen sen jälkeen, kun niistä tulee jätettä. Tällaisilla puitteilla olisi pyrittävä asteittain kattamaan kaikki työsuunnitelmissa, jotka komissio hyväksyy, lueteltuihin tuotteisiin sisältyvät huolta aiheuttavat aineet. Tällaiset huolta aiheuttavien aineiden jäljittämistä koskevat vaatimukset olisi lähtökohtaisesti asetettava samalla, kun tämän asetuksen nojalla asetetaan tietovaatimus, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen tietovaatimus on osa horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Jotta voidaan ottaa huomioon kriteerit, jotka ekologisen suunnittelun vaatimusten on täytettävä, ja erityisesti välttää talouden toimijoille aiheutuvaa kohtuutonta hallinnollista taakkaa, komission olisi voitava asettaa, jos se on asianmukaista kyseessä olevan tuoteryhmän osalta, sellaiset kynnysarvot aineiden pitoisuuksille tuotteessa tai asiaankuuluvissa komponenteissa, jotka johtavat jäljittämisvaatimuksen soveltamiseen, asettaa eriytetyt määräajat soveltamiselle ja myöntää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poikkeuksia jäljitysvaatimuksesta. Kun komissio määrittää yksityiskohtaisesti vaadittavia tietoja ja kynnysarvoja, sen olisi otettava huomioon unionin oikeuden, erityisesti asetusten (EY) N:o 1907/2006 ja (EY) N:o 1272/2008, ja muun tuotetta koskevan alakohtaisen lainsäädännön nojalla määritetyt voimassa olevat tietovaatimukset ja kynnysarvot. Tekniseen toteutettavuuteen perustuvia poikkeuksia voitaisiin soveltaa tapauksissa, joissa tällä hetkellä käytettävissä olevien teknologioiden avulla ei ole mahdollista todentaa, että tuotteessa on tiettyä ainetta.

(32) Tässä asetuksessa säädettyihin tietovaatimuksiin olisi sisällytettävä vaatimus digitaalisen tuotepassin asettamisesta saataville. Digitaalinen tuotepassi on tärkeä väline tietojen asettamiseksi toimijoiden saataville koko arvoketjussa ja digitaalisen tuotepassin saatavuuden odotetaan parantavan merkittävästi tuotteen jäljitettävyyttä sen koko elinkaaren ajan koko arvoketjussa. Digitaalisen tuotepassin odotetaan muun muassa auttavan asiakkaita tekemään tietoon perustuvia valintoja parantamalla heidän mahdollisuuksiaan saada asiaankuuluvia tietoja, mahdollistavan sen, että talouden toimijat eli valmistajat, valtuutetut edustajat, maahantuojat, jakelijat, välittäjät ja jakelupalvelujen tarjoajat ja muut arvoketjun toimijat, kuten asiakkaat, ammattikorjaajat, riippumattomat toimijat, kunnostajat, uudelleenvalmistajat, kierrättäjät, markkinavalvonta- ja tulliviranomaiset, kansalaisjärjestöt, tutkijat, ammattiliitot ja komissio taikka niiden puolesta toimivat organisaatiot, voivat tutustua asiaankuuluviin tietoihin taikka lisätä tai päivittää niitä, ja mahdollistavan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävien hoitamisen vaarantamatta liikesalaisuuksien suojaa. Tämän vuoksi on tärkeää, että digitaalinen tuotepassi on käyttäjäystävällinen ja että sen sisältämät tiedot ovat täsmällisiä, täydellisiä ja ajantasaisia. Digitaalista tuotepassia olisi tarvittaessa täydennettävä muilla kuin digitaalisilla tiedonsiirtomuodoilla, kuten ohjekirjassa tai etiketissä olevilla tiedoilla. Lisäksi digitaalista tuotepassia olisi voitava käyttää sellaisten tietojen osalta, jotka koskevat asianomaista tuoteryhmää muun unionin oikeuden nojalla.

(33) Tuotteen ja sen markkinoiden luonteen huomioon ottamiseksi digitaaliseen tuotepassiin sisällytettävät tiedot olisi tutkittava tarkkaan ja tapauskohtaisesti tuotekohtaisia sääntöjä valmisteltaessa. Jotta tuloksena syntyvien tietojen saatavuus voidaan optimoida ja samalla suojata teollis- ja tekijänoikeuksia, digitaalinen tuotepassi on suunniteltava ja pantava täytäntöön tavalla, joka mahdollistaa eriävät käyttöoikeudet digitaalisesta tuotepassissa olevien tietojen ja sidosryhmän tyypistä riippuen. Samoin, jotta vältetään yrityksille ja yleisölle aiheutuvat kustannukset, jotka ovat suhteettomia laajempiin hyötyihin nähden, digitaalisen tuotepassin olisi oltava tuote-, erä- tai tuotemallikohtainen riippuen esimerkiksi arvoketjun monimutkaisuudesta sekä kyseessä olevien tuotteiden koosta, luonteesta tai vaikutuksista. Ekologisen suunnittelun vaatimukset asettavien delegoitujen säädösten valmistelun yhteydessä tehdyissä vaikutustenarvioinneissa olisi analysoitava, mitä kustannuksia ja hyötyjä saadaan asettamalla tietovaatimuksia digitaalisella tuotepassilla mallin, erän tai kappaleen tasolla. Termi ”malli” viittaa tavallisesti tuotteen versioon, jonka ekologisen suunnittelun vaatimusten kannalta merkitykselliset tekniset ominaisuudet ja mallitunniste ovat samat kaikissa kappaleissa, termi ”erä” viittaa mallin alajoukkoon, joka koostuu kaikista tietyssä tuotantolaitoksessa tietyllä ajanjaksolla valmistetuista tuotteista, ja termi ”kappale” viittaa tietyn mallin mukaiseen

yksittäiseen tuotteeseen. Jos digitaalista tuotepassissa hyödynnetään muita kuin maksuttomia standardeja, vaikutustenarvioinnissa olisi myös arvioitava, onko tällainen hyödyntäminen sopivaa ja miten voidaan välttää suhteettomat kustannukset mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä ”pk-yritykset”.

(34) Kun otetaan huomioon, että muussa unionin oikeudessa asetetaan tietovaatimuksia tuotteille ja otetaan käyttöön järjestelmiä, joiden avulla nämä tiedot saatetaan talouden toimijoiden ja asiakkaiden saataville, komission olisi harkittava tämän asetuksen mukaisten tietovaatimusten kytkemistä kyseisiin muihin käytössä oleviin tietovaatimuksiin, kuten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaiseen velvollisuuteen toimittaa aineiden ja seosten käyttöturvallisuustiedotteet. Komission olisi myös mahdollisuuksien mukaan kytkettävä digitaalinen tuotepassi unionin nykyisiin tietokantoihin ja välineisiin, kuten energiamerkintöjen eurooppalaiseen tuoterekisteriin (EPREL) tai SCIP-tietokantaan (Substances of Concern In articles, as such or in complex objects (Products)).

(35) Jotta ei viivytettäisi tarpeettomasti muiden kuin digitaalista tuotepassia koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista tai jotta voitaisiin varmistaa, että digitaaliset tuotepassit voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, komission olisi voitava vapauttaa tuoteryhmiä digitaalista tuotepassia koskevista vaatimuksista, jos digitaalisen tuotepassin teknisen suunnittelun ja toiminnan olennaisiin vaatimuksiin liittyviä teknisiä eritelmiä ei ole saatavilla. Toisaalta talouden toimijoille aiheutuvan tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi komission olisi voitava vapauttaa tuoteryhmiä digitaalista tuotepassia koskevista vaatimuksista, jos muuhun unionin oikeuteen sisältyy jo tuotetietojen digitaalista toimittamista koskeva järjestelmä, jonka avulla arvoketjun toimijat voivat tutustua asiaankuuluviin tuotetietoihin ja joka helpottaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamaa tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamista. Kyseisiä poikkeuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti ottaen huomioon se, miten hyvin tekniset eritelmät ovat saatavilla.

(36) Tuotteiden yksilöllinen tunnistaminen on keskeinen osatekijä jäljitettävyyden mahdollistamisessa koko toimitusketjussa. Siksi digitaalinen tuotepassi olisi linkitettävä yksilölliseen tuotetunnisteeseen. Lisäksi digitaalinen tuotepassi olisi tarvittaessa liitettävä yksilölliseen toimijatunnisteeseen ja yksilölliseen laitostunnisteeseen, jonka avulla voitaisiin jäljittää tuotteeseen liittyvät toimijat ja tuotantolaitokset. Yhteentoimivuuden varmistamiseksi tietoväline, jäljitettävyyden mahdollistava yksilöllinen toimijatunniste ja yksilöllinen laitostunniste olisi myönnettävä kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisesti. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän asetuksen tarkistamiseksi korvaamalla tai lisäämällä standardeja, joiden mukaisesti tietovälineet, yksilöllinen toimijatunniste ja yksilöllinen laitostunniste voidaan myöntää teknologian tai tieteen kehityksen perusteella. Tämän pitäisi varmistaa, että kaikki talouden toimijat voivat kirjata ja toimittaa digitaaliseen tuotepassiin sisältyvät tiedot, sekä taata yksilöllisen tunnisteen yhteensopivuus ulkoisten komponenttien, kuten skannauslaitteiden, kanssa. Tietojen olisi myös oltava siirrettävissä avoimessa yhteentoimivassa tiedonvaihtoverkossa, jossa ei synny toimittajariippuvuutta.

(37) Digitalisoidut tiedot tuotteesta ja sen elinkaaresta tai tapauksen mukaan sen passista olisi oltava helposti saatavilla skannaamalla tietoväline, kuten vesileima tai QR-koodi. Tietovälineen olisi mahdollisuuksien mukaan oltava itse tuotteessa sen varmistamiseksi, että tiedot ovat saatavilla koko sen elinkaaren ajan. Poikkeusten olisi kuitenkin oltava mahdollisia kyseisten tuotteiden luonteesta, koosta tai käytöstä riippuen.

(38) Sen varmistamiseksi, että digitaalinen tuotepassi on saatavilla delegoiduissa säädöksissä täsmennetyn ajan, myös maksukyvyttömäksi ilmoittamisen tai selvitystilaan asettamisen jälkeen tai talouden toimijan lopetettua toimintansa unionissa, tuotteen markkinoille saattavan talouden toimijan olisi asetettava saataville myös digitaalisen tuotepassin varmuuskopio digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajana olevan riippumattoman kolmannen osapuolen kautta.

(39) Digitaalisen tuotepassin tehokkaan käyttöönoton varmistamiseksi teknisen suunnittelun, tietovaatimusten ja tuotepassin toiminnan olisi noudatettava tiettyjä olennaisia teknisiä vaatimuksia, jotka muodostavat perustan digitaalisen tuotepassin yhdenmukaiselle käyttöönotolle eri aloilla. Näiden olennaisten vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi otettava käyttöön tekniset eritelmät joko sellaisen yhdenmukaistetun standardin muodossa, jonka viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai varavaihtoehtona komission täytäntöönpanosäädöksellä hyväksymien yhteisten eritelmien muodossa. Teknisellä suunnittelulla olisi varmistettava, että tiedot ovat digitaalisessa tuotepassissa saatavilla turvallisesti ja yksityisyyden suojaa koskevia sääntöjä noudattaen. Digitaalinen tuotepassi on tarpeen kehittää kansainvälisten kumppaneiden kanssa käytävässä avoimessa vuoropuhelussa, jotta voidaan ottaa huomioon niiden näkemykset teknisiä eritelmiä laadittaessa ja varmistaa, että nämä auttavat poistamaan sellaisten ympäristöystävällisempien tuotteiden esteitä, joilla on pidempi elinkaari ja paremmat kiertotalousominaisuudet, ja siten alentavat kestävien investointien, markkinoinnin ja säännösten noudattamisen kustannuksia sekä tukevat innovointia. Jotta arvoketjun jäljitettävyyteen liittyvät tekniset

eritelmät voitaisiin panna tehokkaasti täytäntöön, o tärkeää, että ne laaditaan niin pitkälti kuin mahdollista konsensukseen perustuvan lähestymistavan sekä erilaisten toimijoiden, kuten standardointielinten, toimialajärjestöjen, startup-yritysten, kuluttajajärjestöjen, asiantuntijoiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja kansainvälisten kumppanien, myös kehittyvien talouksien, osallistumisen, sitoutumisen ja tehokkaan yhteistyön pohjalta.

(40) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä selkeästi niiden eri toimijoiden, kuten myöntävien virastojen ja palveluntarjoajien, rooli ja vastuualueet, jotka osallistuvat tietojen luomiseen, todentamiseen, käsittelyyn ja tallentamiseen sekä tärkeiden osien, kuten yksilöllisten tunnisteiden ja tietovälineiden, mahdolliseen poistamiseen digitaalisesta tuotepassista. Komissio voisi tältä osin tehdä vaikutustenarvioinnin tutkiakseen, onko aiheellista kehittää digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajien sertifiointijärjestelmä.

(41) Jotta voidaan varmistaa, että digitaalinen tuotepassi on joustava, mukautumiskykyinen ja markkinavetoinen ja kehittyy liiketoimintamallien, markkinoiden ja innovoinnin mukaisesti, on tarpeen, että se perustuu hajautettuun tietojärjestelmään ja oltava talouden toimijoiden perustama ja hallinnoima. Täytäntöönpanoa ja seurantaa varten saattaa kuitenkin olla tarpeen, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja komissiolla on suora pääsy kaikkien sellaisten tietovälineiden ja yksilöllisten tunnisteiden rekisteriin, jotka liittyvät markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin tuotteisiin. Tätä varten komission olisi perustettava digitaalinen tuotepassirekisteri tällaisten tietojen tallentamiseksi, jäljempänä ”rekisteri”, ja hallinnoitava sitä. Komission olisi tarvittaessa täsmennettävä, mitkä muut digitaaliseen tuotepassin sisältämät tiedot on tallennettava rekisteriin, jos se on tarpeen täytäntöönpanon helpottamiseksi edelleen.

(42) Komission olisi perustettava käyttäjäystävällinen ja yleisesti saatavilla oleva verkkoportaali, jonka kautta sidosryhmät, kuten asiakkaat, talouden toimijat ja muut asiaankuuluvat toimijat, pääsevät digitaalisen tuotepassien sisältämiin tietoihin ja saavat mahdollisuuden etsiä ja vertailla tuotepassien sisältämiä tietoja ekologisen suunnittelun vaatimukset asettavissa delegoiduissa säädöksissä määritettyjen käyttöoikeuksiensa mukaisesti, ja ylläpidettävä kyseistä verkkoportaalia. Verkkoportaalissa olisi oltava linkki tietoihin, jotka talouden toimija on jo tallentanut hajautettuun digitaaliseen tuotepassiinsa.

(43) Jos henkilötietoja käsitellään tämän asetuksen nojalla, ne on käsiteltävä henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi käsiteltävä henkilötietoja jäsenvaltioissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([37]) mukaisesti kiinnittäen erityistä huomiota sisäänrakennetun ja oletusarvoisen tietosuojan periaatteisiin. Komission täytyy käsitellä kaikkia henkilötietoja, erityisesti rekisteriin tallennettuja henkilötietoja, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 ([38]) mukaisesti. Asiakkaiden henkilötietoja ei pitäisi tallentaa digitaaliseen tuotepassiin.

(44) Tehokas täytäntöönpanon valvonta unionin markkinoille saatettujen tuotteiden osalta on olennaisen tärkeää tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, olipa kyse sitten kotimaassa tuotetuista tai tuontituotteista. Näin ollen, kun komissio on perustanut rekisterin, tulliviranomaisilla olisi oltava suora pääsy siihen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2399 ([39]) perustetun EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön kautta. Tulliviranomaisten tehtävänä olisi oltava vähintään tarkistaa, että tuotteen yksilöllinen rekisteröintitunniste, jonka antamista tai niiden saataville asettamista edellytetään, ja asiaankuuluva tavaran koodi vastaavat rekisteriin tallennettuja tietoja. Näin tulliviranomaiset voisivat tarkastaa, että tuontituotteille on olemassa digitaalinen tuotepassi. Komission olisi tarvittaessa vahvistettava rekisteriä koskevassa täytäntöönpanosäädöksessään talouden toimijoiden asianmukaiset velvoitteet pitää rekisteriin tallennetut tiedot ajan tasalla.

(45) Digitaaliseen tuotepassiin sisältyvien tietojen tarkoituksena on antaa tulliviranomaisille mahdollisuus tehostaa ja helpottaa riskinhallintaa ja mahdollistaa parempi tarkastusten kohdentaminen rajalla. Näin ollen tulliviranomaisten olisi voitava hakea ja käyttää digitaaliseen tuotepassiin ja siihen liittyvään rekisteriin liittyviä tietoja unionin oikeuden

([37]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

([39]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2399, annettu 23 päivänä marraskuuta 2022, Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta (EUVL L 317, 9.12.2022, s. 1).

mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ([40]) mukaiseen riskinhallinta.

(46) Jotta kuluttajia voidaan kannustaa tekemään kestäviä valintoja, merkeissä olisi – kun sitä edellytetään tämän asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä – annettava selkeitä ja helposti ymmärrettäviä tietoja, jotka mahdollistavat tuotteiden tehokkaan vertailun, esimerkiksi osoittamalla suoritustasoluokat. Erityisesti kuluttajille fyysiset merkit voivat olla lisätietolähde myyntipaikassa. Niiden olisi tarjottava kuluttajille nopea visuaalinen perusta, jonka avulla he voivat vertailla tuotteiden suoritustasoa suhteessa yhteen tai useampaan tuoteparametriin. Niiden olisi tarvittaessa myös mahdollistettava lisätietojen saaminen erityisviittauksilla, joita voivat olla muun muassa verkkosivustojen osoitteet, dynaamiset QR-koodit, linkit verkkomerkkeihin tai muut asianmukaiset kuluttajalähtöiset keinot. Komission olisi vahvistettava asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä tehokkain tapa esittää tällaiset merkit, myös verkossa tapahtuvan etämyynnin tapauksessa, ottaen huomioon vaikutukset asiakkaisiin ja talouden toimijoihin sekä kyseisten tuotteiden ominaispiirteet. Komission olisi voitava vaatia, että merkki painetaan tuotteen pakkaukseen.

(47) Energiaan liittyviin tuotteisiin sovelletaan tämän asetuksen ohella energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta annettua asetusta (EU) 2017/1369. Energiamerkit ovat toimiva väline, josta kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot energiaan liittyvistä tuotteista. Tämän asetuksen mukaisesti määritetyt suoritustasoluokat olisi tarvittaessa sisällytettävä energiamerkkiin asetuksen (EU) 2017/1369 16 artiklassa säädettyinä lisätietoina. Jos asiaankuuluvia tietoja tuotteen suoritustasosta suhteessa tiettyyn tuoteparametriin ei voida sisällyttää energiamerkkiin, komission olisi tarvittaessa voitava edellyttää, että otetaan käyttöön tämän asetuksen mukainen merkki energiamerkin asemasta, jos energiamerkin asiaankuuluvat tiedot voidaan sisällyttää siihen.

(48) Kuluttajia pitää suojella harhaanjohtavilta tiedoilta, jotka voivat estää heitä valitsemasta ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita. Tästä syystä olisi oltava kiellettyä saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön sellaisia tuotteita, joissa on tai joihin on liitetty merkkejä, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä jäljittelemällä tässä asetuksessa säädettyjä merkkejä, tai joihin on liitetty mitä tahansa muita tietoja, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä tässä asetuksessa säädettyjen merkkien osalta. EU-ympäristömerkkiä tai muita virallisesti hyväksyttyjä kansallisia tai alueellisia, EN ISO 14024 -standardin mukaisia tyypin I ympäristömerkkejä ei saisi pitää harhaanjohtavina tai hämmentävinä merkkeinä edellyttäen, että kyseisten merkkijärjestelmien yhteydessä laaditut kriteerit ovat vähintään yhtä tiukat kuin ekologisen suunnittelun vaatimukset.

(49) Jotta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti ja jotta voidaan puuttua ensin suurivaikutuksisimpiin tuotteisiin, komission olisi priorisoitava tämän asetuksen nojalla säänneltävät tuotteet ja niihin sovellettavat vaatimukset. Komission olisi direktiivin 2009/125/EY mukaisen priorisointiprosessin perusteella hyväksyttävä vähintään kolme vuotta kattava työsuunnitelma, jossa vahvistetaan luettelo tuoteryhmistä, joiden osalta se aikoo antaa delegoituja säädöksiä, sekä tuoteominaisuudet, joiden osalta se aikoo antaa horisontaalisesti sovellettavia delegoituja säädöksiä. Komission olisi perustettava priorisointinsa kriteereihin, jotka koskevat erityisesti delegoitujen säädösten mahdollista panosta unionin ilmasto-, ympäristö- ja energiatavoitteiden saavuttamiseen ja niiden mahdollisuuksia parantaa valittuja tuoteominaisuuksia aiheuttamatta kuluttajille tai talouden toimijoille suhteettomia kustannuksia. Myös jäsenvaltioita ja sidosryhmiä olisi kuultava komission perustaman ekologisen suunnittelun foorumin kautta. Koska tämän asetus ja asetus (EU) 2017/1369 täydentävät toisiaan energiaan liittyvien tuotteiden osalta, tämän asetuksen mukaisen työsuunnitelman aikataulu sekä asetuksen (EU) 2017/1369 15 artiklassa säädetyn työsuunnitelman aikataulu olisi yhdenmukaistettava. Välituotteita priorisoidessaan komission olisi otettava huomioon myös seuraukset lopputuotteille, jotka valmistetaan näistä välituotteista. Työsuunnitelmien olisi sisällettävä riittävästi energiaan liittyviä tuotteita koskevia toimia, kun otetaan huomioon niiden merkitys unionin energiatavoitteiden saavuttamisen kannalta. asetuksen (EU) N:o 167/2013 2 artiklan 1 kohdassa, asetuksen (EU) N:o 168/2013 2 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EU) 2018/858 2 artiklan 1 kohdassa, tarkoitettuihin ajoneuvoihin sovelletaan jo kattavia säännöksiä, mukaan lukien erityiset ympäristövaatimukset, eikä niitä pitäisi priorisoida ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisen osalta. Komission olisi priorisoitava ensimmäisessä työsuunnitelmassa rauta, teräs, alumiini, tekstiilit, erityisesti vaatteet ja jalkineet, huonekalut, mukaan lukien patjat, renkaat, pesu- ja puhdistusaineet, maalit, voiteluaineet, kemikaalit, tieto- ja viestintätekniikan tuotteet ja muu elektroniikka sekä energiaan liittyvät tuotteet, joille ekologisen suunnittelun vaatimuksia asetetaan ensimmäistä kertaa tai joille direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksyttyjä nykyisiä

([40]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen tässä asetuksessa. Komission olisi esitettävä asianmukaiset perustelut, jos se päättää muuttaa kyseistä luetteloa.

(50) Sementtiteollisuus on yksi energia-, materiaali- ja hiili-intensiivisimmistä aloista, ja tällä hetkellä sen osuus maailman hiilidioksidipäästöistä on noin 7 prosenttia ja unionin hiilidioksidipäästöistä noin 4 prosenttia, minkä vuoksi se on keskeinen ala pyrittäessä noudattamaan Pariisin sopimusta ja saavuttamaan unionin ilmastotavoitteet mahdollisimman pian. Vaikka rakennustuotteiden, myös sementin, on määrä kuulua rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamista koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen, jäljempänä ”rakennustuoteasetus”, piiriin, ne kuuluvat edelleen tämän asetuksen soveltamisalaan. Jotta vältetään unionin ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi kiireesti tarvittavien tuotevaatimusten puuttuminen, kun tällaisille tuotteille ei ole asianmukaisia suoritustaso- ja tietovaatimuksia rakennustuoteasetuksen mukaisesti, komission olisi hyväksyttävä delegoituja säädöksiä, joissa asetetaan sementille ekologisen suunnittelun vaatimukset, aikaisintaan 31 päivänä joulukuuta 2028 ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030.

(51) Rakennustuotteiden osalta tässä asetuksessa olisi asetettava lopputuotteita koskevia vaatimuksia ainoastaan silloin, kun rakennustuoteasetuksesta johtuvilla velvoitteilla ja sen täytäntöönpanolla ei todennäköisesti saavuteta riittävällä tavalla tämän asetuksen ympäristökestävyyttä koskevia tavoitteita. Työsuunnitelmia laatiessaan komission olisi lisäksi otettava huomioon, että nykyisen käytännön mukaisesti rakennustuoteasetuksessa asetetaan etusijalle tässä asetuksessa säädetyt kestävyysvaatimukset sellaisten energiaan liittyvien tuotteiden osalta, jotka ovat myös rakennustuotteita. Tämä koskee esimerkiksi lämmittimiä, kuumavesikattiloita, lämpöpumppuja, tilalämmittimiä ja vedenlämmityslaitteita, tuulettimia, jäähdytys- ja ilmanvaihtojärjestelmiä sekä aurinkosähkötuotteita (lukuun ottamatta rakennuksiin integroituja aurinkosähköpaneeleja). Rakennustuoteasetusta voidaan tarvittaessa soveltaa näihin tuotteisiin täydentävästi, lähinnä turvallisuusominaisuuksien osalta, kun otetaan huomioon myös tuotteita, kuten kaasulaitteita, pienjännitelaitteita ja koneita, koskeva muu unionin oikeus.

(52) Jotta voidaan varmistaa, että kaikkia asianomaisia osapuolia kuullaan asianmukaisesti, komission olisi perustettava ekologisen suunnittelun foorumi, joka koostuu jäsenvaltioiden ja muiden asianomaisten osapuolten, kuten toimialan edustajien, mukaan lukien pk-yritykset ja käsiteollisuus, sosiaalisten yritysten, ammattiliittojen, kaupan alan toimijoiden, vähittäiskauppiaiden, maahantuojien, kuluttaja- ja ympäristöjärjestöjen, kiertotalouden toimintoihin osallistuvien toimijoiden ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden sekä tutkijoiden, nimeämistä asiantuntijoista. Komission olisi perustettava ekologisen suunnittelun foorumiin jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä, jonka olisi osallistuttava uusien ekologisen suunnittelun vaatimusten valmisteluun, itsesääntelytoimenpiteiden arviointiin, tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon jäsenvaltioiden välillä tämän asetuksen noudattamista parantavista toimenpiteistä, kuten koulutus- ja tiedotuskampanjoista tai pk-yritysten tukemisesta, sekä painopisteiden asettamiseen.

(53) Jotta itsesääntelyä voitaisiin edistää pätevänä vaihtoehtona sääntelyyn perustuville toimintatavoille, tähän asetukseen olisi direktiivin 2009/125/EY tapaan sisällytettävä toimialan mahdollisuus esittää itsesääntelytoimenpiteitä tuotteille, jotka eivät sisälly työsuunnitelmaan. Itsesääntelytoimenpiteet olisi mukautettava tämän asetuksen tavoitteisiin. Komission olisi arvioitava toimialan ehdottamat itsesääntelytoimenpiteet yhdessä allekirjoittajien toimittamien tietojen ja näytön kanssa ottaen huomioon muun muassa unionin kansainväliset kauppasitoumukset sekä tarpeen varmistaa yhdenmukaisuus unionin oikeuden kanssa. On myös aiheellista, että komissio voi pyytää tarkistettua versiota itsesääntelytoimenpiteestä aina, kun se katsotaan tarpeelliseksi esimerkiksi asianomaisessa tuoteryhmässä tapahtuneen markkinoiden tai tekniikan kehityksen perusteella. Kun itsesääntelytoimenpide on lisätty luetteloon täytäntöönpanosäädöksessä, joka sisältää luettelon tässä asetuksessa asetetut kriteerit täyttävistä itsesääntelytoimenpiteistä, talouden toimijoilla on oikeutettu odotus, että komissio ottaa huomioon tällaisen toimenpiteen sisällön, ennen kuin se ehdottaa delegoitua säädöstä, jolla asetettaisiin tätä tiettyä tuoteryhmää koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset. Komission olisi kuitenkin voitava hyväksyä ekologisen suunnittelun vaatimuksia, joita sovelletaan myös joihinkin tai kaikkiin sellaisiin tuotteisiin, jotka kuuluvat tunnustetun itsesääntelytoimenpiteen piiriin niiden tuoteominaisuuksien osalta, joihin ei puututa kyseisessä itsesääntelytoimenpiteessä. Jos komissio katsoo, että itsesääntelytoimenpide ei enää täytä tässä asetuksessa vahvistettuja kriteerejä, sen olisi poistettava kyseinen toimenpide kyseisestä täytäntöönpanosäädöksestä. Tämän jälkeen olisi oltava mahdollista vahvistaa ekologisen suunnittelun vaatimukset niille tuoteryhmille, joihin on aiemmin puututtu kyseisellä itsesääntelytoimenpiteellä.

(54) Pk-yritykset voisivat hyötyä suuresti ympäristön kannalta kestävien tuotteiden kysynnän kasvusta, mutta joistakin vaatimuksista voi aiheutua niille myös kustannuksia ja vaikeuksia. Komission olisi ekologisen suunnittelun vaatimuksia valmistellessaan otettava huomioon niiden vaikutus asianomaisen tuotteen alalla toimiviin pk-yrityksiin ja erityisesti mikroyrityksiin. Jäsenvaltioiden ja komission olisi omilla vastuualueillaan annettava riittävästi tietoa,

myös neuvontaa, tarjottava kohdennettua ja erikoiskoulutusta ja tarjottava erityistä apua ja tukea, myös taloudellista tukea, sellaisten tuotteiden valmistuksen parissa toimiville pk-yrityksille, joita varten ekologisen suunnittelun vaatimukset on asetettu. Nämä toimet ovat erityisen tärkeitä tuoteryhmille, joiden alalla toimii huomattavasti pk-yrityksiä. Komission olisi tarvittaessa tuettava tuotteen ympäristöjalanjäljen laskentaa tarjoamalla digitaalisia välineitä, kuten elinkaariarvioinnin laskentavälineitä, ja tuettava digitaalisen tuotepassin täytäntöönpanoa. On tärkeää, että komissio antaa taloudellista tukea pk-yritysten edustajille ja erityisesti mikroyritysten edustajille, jotta ne voivat osallistua tehokkaasti ekologisen suunnittelun foorumiin, ja että se tarjoaa pk-yrityksille helposti saatavilla olevia tietoja saatavilla olevasta taloudellisesta tuesta ja rahoitusohjelmista. Jäsenvaltioiden toimet olisi toteutettava valtiontukisääntöjen mukaisesti. Näitä toimia kehittäessään ja toteuttaessaan jäsenvaltiot voivat hyödyntää pk-yrityksille suunnatuista unionin ohjelmista ja aloitteista tarjottavaa tukea.

(55) Talouden toimijoiden harjoittama myymättä jääneiden kulutustuotteiden, kuten tekstiilien ja jalkineiden, hävittäminen on koko unionissa yleistyvä ympäristöongelma, mikä johtuu erityisesti verkkokaupan nopeasta kasvusta. Se merkitsee arvokkaiden taloudellisten resurssien hukkaamista, kun tavaroita tuotetaan, kuljetetaan ja myöhemmin hävitetään ilman, että niitä koskaan käytetään siihen, mihin ne on tarkoitettu. Näin ollen tässä asetuksessa on ympäristönsuojelun vuoksi tarpeen vahvistaa puitteet, joilla estetään ensisijaisesti kuluttajille tarkoitettujen myymättä jääneiden tuotteiden hävittäminen, mukaan lukien tuotteet, joita ei ole tarjottu myyntiin, tai tuotteet, jotka kuluttaja on palauttanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/83/EU ([41]) säädetyn peruuttamisoikeutensa nojalla tai muun kauppiaan tarjoaman pidemmän peruuttamisajan puitteissa. Tässä asetuksessa tarkoitetun hävittämisen käsitteen olisi katettava määritellyn jätehierarkian kolme viimeistä toimintoa eli kierrätys, muu hyödyntäminen ja loppukäsittely. Valmistelua uudelleenkäyttöön, mukaan lukien kunnostus ja uudelleenvalmistus, ei pitäisi katsoa hävittämiseksi. Hävittämisen ehkäiseminen vähentää näiden tuotteiden ympäristövaikutuksia supistamalla jätteen syntymistä ja hillitsemällä ylituotantoa. Talouden toimijoiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään tarve hävittää myymättä jääneitä kulutustuotteita. Lisäksi kun otetaan huomioon, että useat jäsenvaltiot ovat antaneet myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämistä koskevaa kansallista lainsäädäntöä, mikä aiheuttaa markkinavääristymiä, yhdenmukaistetut säännöt myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisestä ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jakelijoihin, vähittäismyyjiin ja muihin talouden toimijoihin sovelletaan samoja sääntöjä ja kannustimia kaikissa jäsenvaltioissa.

(56) Jotta myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämistä voitaisiin hillitä ja jotta voitaisiin saada lisätietoa tämän käytännön esiintymisestä, tällä asetuksella olisi otettava käyttöön talouden toimijoita, pois lukien mikro- ja pk-yritykset, koskeva avoimuusvelvoite, jonka mukaan niiden on ilmoitettava käytöstä poistettujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden vuotuinen lukumäärä ja paino vähintään omalla verkkosivustollaan helposti saatavilla olevalla sivulla. Niillä olisi tarvittaessa oltava myös mahdollisuus sisällyttää nämä tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([42]) mukaisiin toimintakertomuksiinsa. Velvoitetta olisi alettava soveltaa keskisuuriin yrityksiin kuuden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Talouden toimijan olisi ilmoitettava tuotetyyppi tai -luokka sekä tuotteiden käytöstä poistamisen ja niiden jätteenkäsittelyyn toimittamisen syyt sekä toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen ehkäisemiseksi.

(57) Tekstiilien, joiden kulutuksesta unionissa suurin osa muodostuu vaatteista, tarpeettoman suuret tuotantomäärät ja lyhyt käyttövaihe aiheuttavat merkittäviä ympäristövaikutuksia, kuten todetaan 30 päivänä maaliskuuta 2022 annetussa komission tiedonannossa ”Kestäviä ja kiertotalouteen perustuvia tekstiilejä koskeva EU:n strategia”. Juuri tuotetut mutta myymättä jääneet tekstiilit ja erityisesti vaatteet ovat tietojen mukaan tuotteita, joita hävitetään. Vaatteiden arvostusta olisi lisättävä, ja niitä olisi käytettävä ja hoidettava pidempään kuin nykypäivän pikamuotikulttuurissa. Kiertotalouden näkökulmasta tällainen arvokkaiden resurssien haaskaus on selvästi ristiriidassa tämän asetuksen tavoitteiden kanssa. Sen vuoksi on perusteltua kieltää myymättä jääneiden kulutusvaatteiden ja asusteiden sekä jalkineiden hävittäminen.

(58) Jotta voidaan ottaa huomioon muuntyyppisten myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen ympäristövaikutukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta lisäämällä uusia tuotteita luetteloon, joihin kuuluvia

([41]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

([42]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

tuotteita talouden toimijat eivät saa hävittää. Kun otetaan huomioon, miten laaja valikoima tuotteita voidaan mahdollisesti hävittää ilman, että niitä koskaan myydään tai käytetään, on tarpeen, että komissio arvioi, missä määrin tällaisten tuotteiden hävittämistä tapahtuu käytännössä, ottaen tarvittaessa huomioon talouden toimijoiden toimittamat tiedot. Jotta voidaan varmistaa, että tämä velvoite on oikeasuhteinen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla erityisiä poikkeuksia, joiden nojalla myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittäminen voidaan edelleen sallia esimerkiksi terveys- ja turvallisuusnäkökohtien vuoksi. Jotta voidaan seurata tämän kiellon tehokkuutta ja hillitä velvoitteiden kiertämistä, talouden toimijat olisi velvoitettava ilmoittamaan käytöstä poistettujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden lukumäärä ja paino sekä perusteet kyseisten tuotteiden sovellettavien poikkeusten nojalla tapahtuneeseen hävittämiseen. Mikroyrityksille ja pienille yrityksille aiheutuvan tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi ne olisi vapautettava tässä asetuksessa vahvistetusta kiellosta hävittää tiettyjä tuotteita. Kyseistä kieltoa olisi alettava soveltaa keskisuuriin yrityksiin kuuden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Jos on kuitenkin kohtuullista näyttöä siitä, että mikroyrityksiä ja pieniä yrityksiä saatetaan käyttää tämän kiellon kiertämiseen, komission olisi voitava vaatia delegoiduissa säädöksissä tiettyjen tuotteiden osalta, että myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävityskieltoa tai tietojen ilmoittamista koskevaa velvoitetta olisi sovellettava kyseisiin yrityksiin.

(59) Jäsenvaltioita ei pitäisi estää ottamasta käyttöön tai pitämästä voimassa kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat sellaisten myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämistä, joiden hävittämistä ei kielletä tässä asetuksessa, edellyttäen että tällaiset toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia.

(60) Komission olisi julkaistava talouden toimijoiden julkistamien tietojen ja muun saatavilla olevan näytön perusteella verkkosivustollaan kootut tiedot myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisestä ja määritettävä työsuunnitelmassa ne tuotteet, joiden osalta hävittämiskieltoa olisi harkittava. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisällyttämistä ensimmäiseen työsuunnitelmaan olisi harkittava.

(61) Talouden toimijoiden olisi oltava niillä toimitusketjussa olevan aseman mukaisesti vastuussa siitä, että tuotteet noudattavat ekologisen suunnittelun vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa kyseisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja parantaa niiden kestävyyttä. Toimitus- ja jakeluketjuun kuuluvien talouden toimijoiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne asettavat markkinoille saataville ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia.

(62) Koska valmistajilla on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista, niiden olisi oltava vastuussa sovellettavan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn toteuttamisesta tai teettämisestä.

(63) Sisämarkkinoiden toiminnan turvaamiseksi on tarpeen varmistaa, että kolmansista maista unionin markkinoille tulevat tuotteet ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia riippumatta siitä, onko ne tuotu tuotteina, komponentteina vai välituotteina. Erityisesti on tarpeen varmistaa, että valmistajat ovat suorittaneet asianmukaiset vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt näiden tuotteiden osalta. Maahantuojia olisi vaadittava huolehtimaan siitä, että niiden markkinoille saattamat tuotteet ovat näiden vaatimusten mukaisia ja että CE-merkintä ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastuksia varten. Maahantuojia olisi myös vaadittava huolehtimaan tarvittaessa siitä, että kyseisillä tuotteilla on digitaalinen tuotepassi.

(64) Maahantuojien olisi tuotteita markkinoille saattaessaan ilmoitettava tuotteessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoitteensa ja sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa. Poikkeuksia olisi sovellettava tapauksissa, joissa tuotteen koko ei mahdollista tällaisia merkintöjä tai joissa maahantuojien täytyisi avata pakkaus nimen ja osoitteen merkitsemiseksi tuotteeseen tai joissa tällaisten tietojen kiinnittäminen ei ole mahdollista tuotteen pienen koon vuoksi.

(65) Kun jakelijat asettavat tuotteet saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut kyseiset tuotteet markkinoille, niiden olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta sovellettavien ekologisen suunnittelun vaatimusten suhteen. Jakelijoiden olisi myös varmistettava, ettei niiden suorittama tuotteiden käsittely vaikuta kielteisesti siihen, ovatko kyseiset tuotteet tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia.

(66) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita ja niillä on tärkeä rooli tuotteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa, niiden olisi otettava osaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamiin markkinavalvontatehtäviin ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla kyseisille viranomaisille kaikki asianomaiseen tuotteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.

(67) Koska välittäjät myyvät, vuokraavat tai myyvät osamaksulla tuotetta tai esittelevät tuotteita asiakkaille tai asentajille, välittäjien on tarpeen varmistaa, että niiden asiakkaat, mukaan lukien mahdolliset asiakkaat, voivat tosiasiallisesti saada tässä asetuksessa vaaditut tiedot, myös etämyynnin tapauksessa. Tässä asetuksessa olisi erityisesti edellytettävä, että välittäjät varmistavat, että digitaalinen tuotepassi on niiden asiakkaiden, mukaan lukien mahdolliset asiakkaat, saatavilla ja että merkit ovat selvästi näkyvillä sovellettavien vaatimusten mukaisesti. Välittäjien olisi noudatettava tätä velvoitetta joka kerta, kun tuotetta myydään, vuokrataan tai myydään osamaksulla.

(68) Ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden valinnan helpottamiseksi mahdolliset vaaditut merkit olisi esitettävä niin, että ne ovat selvästi näkyvillä ja tunnistettavissa. Ne olisi voitava tunnistaa kyseistä tuotetta koskevaksi merkiksi ilman, että asiakkaiden, mukaan lukien mahdolliset asiakkaat, tarvitsee lukea merkissä olevaa tuotenimeä ja mallinumeroa. Merkkien olisi kiinnitettävä mahdollisen asiakkaan huomio, kun tämä silmäilee esillä olevia tuotteita. Jotta varmistetaan, että merkit ovat mahdollisten asiakkaiden saatavilla näiden harkitessa ostosta, sekä välittäjän että vastuussa olevan talouden toimijan olisi asetettava merkit näkyville aina mainostaessaan tuotetta, myös etämyynnissä ja verkkokaupassa.

(69) Maahantuojia tai jakelijoita, jotka joko saattavat tämän asetuksen nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttavat tällaista tuotetta ennen sen käyttöönottoa tavalla, joka voi vaikuttaa tämän asetuksen tai asiaankuuluvan delegoidun säädöksen vaatimusten noudattamiseen, olisi pidettävä valmistajana ja niiden olisi otettava hoitaakseen valmistajan velvoitteet.

(70) Verkkomarkkinapaikkojen tarjoajilla on keskeinen rooli toimitusketjussa, sillä niiden kautta talouden toimijat voivat tavoittaa suuren määrän asiakkaita. Koska verkkomarkkinapaikkojen tarjoajilla on tuotteiden myynnissä tärkeä rooli talouden toimijoiden ja asiakkaiden välisinä välittäjinä, verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien olisi otettava vastuuta puuttumalla sellaisten tuotteiden myyntiin, jotka eivät täytä ekologisen suunnittelun vaatimuksia, ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY ([43]) säädetään sähköisen kaupankäynnin yleisistä puitteista ja vahvistetaan verkkoalustoille tiettyjä velvoitteita. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2065 ([44]) säännellään verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien vastuuta ja vastuuvelvollisuutta laittoman sisällön osalta, mikä kattaa myös tuotteet, jotka eivät täytä ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Näiden yleisten puitteiden pohjalta olisi otettava käyttöön kohdennettuja vaatimuksia, joilla puututaan tehokkaasti vaatimustenvastaisten tuotteiden myyntiin verkossa.

(71) On olennaisen tärkeää, että verkkomarkkinapaikkojen tarjoajat tekevät tiivistä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020 ([45]) 7 artiklan 2 kohdassa tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajille asetetaan velvoite tehdä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta, mikä kattaa myös tuotteet, joille on asetettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Tätä tarkoitusta varten olisi sovellettava asetuksen (EU) 2022/2065 IV luvussa asetettuja yleisiä velvoitteita ja erityisesti asetuksen (EU) 2022/2065 31 artiklassa verkkomarkkinapaikkojen tarjoajille säädettyyn sisäänrakennettuun velvoitteiden noudattamiseen liittyviä velvoitteita. Asetuksen (EU) 2022/2065 31 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien olisi käytettävä muun muassa asetuksessa (EU) 2019/1020 tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän julkisessa käyttöliittymässä saatavilla olevia tietoja. Verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien olisi myös tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa vaatimustenvastaisiin tuotteisiin liittyvän laittoman sisällön torjumiseksi. Tämän yhteistyön puitteissa toteutettaviin toimiin olisi sisällyttävä säännöllinen ja jäsennelty tietojenvaihto verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien toteuttamista toimista, mukaan lukien tarjolla olevien tuotteiden poistaminen. Verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien olisi myös myönnettävä pääsy rajapintoihinsa auttaakseen markkinavalvontaviranomaisia tunnistamaan verkossa myytävät vaatimustenvastaiset tuotteet. Lisäksi on mahdollista, että markkinavalvontaviranomaisten olisi myös tarpeen haravoida tietoja verkkomarkkinapaikoilta.

(72) Asetuksen (EU) 2019/1020 14 artiklassa annetaan markkinavalvontaviranomaisille toimivalta, jos muita tehokkaita keinoja vakavan riskin poistamiseksi ei ole käytettävissä, vaatia vaatimustenvastaisiin tuotteisiin viittaavan sisällön poistamista verkkorajapinnasta. Kyseisessä asetuksessa markkinavalvontaviranomaisille annettua toimivaltaa olisi sovellettava myös tämän asetuksen yhteydessä. Kuitenkin tämän asetuksen mukaisen tehokkaan markkinavalvonnan varmistamiseksi ja sen välttämiseksi, että vaatimustenvastaisia tuotteita on unionin markkinoilla, tätä toimivaltaa

([43]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

([44]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

([45]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

olisi sovellettava kaikissa tarpeellisissa ja oikeasuhteisissa tapauksissa ja myös tuotteisiin, joista aiheutuu pienempi kuin vakava vaara. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä asetuksen (EU) 2022/2065 9 artiklan mukaisesti.

(73) Tuotteen jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa helpottaa markkinavalvontaviranomaisten tehtävää jäljittää talouden toimijat, jotka ovat saattaneet markkinoille tai asettaneet markkinoilla saataville vaatimustenvastaisia tuotteita. Sen vuoksi talouden toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tiedot liiketoimistaan tietyn ajan.

(74) Markkinoille saatettujen tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä talouden toimijoita asettamaan tarvittaessa teknisten asiakirjojen tietyt osat sekä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten että komission saataville digitaalisessa muodossa. Näin toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla olisi mahdollisuus tutustua tällaisiin tietoihin ilman erillistä pyyntöä ja samalla taata liikesalaisuuksien sekä teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu. Lähtökohtaisesti mahdollisia tapoja, joilla tällaiset tiedot voitaisiin asettaa saataville digitaalisesti, olisivat digitaalinen tuotepassi tai tietojen esittäminen asetuksessa (EU) 2017/1369 tarkoitetun tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevassa osassa tai talouden toimijan verkkosivustolla. Tällainen velvoite ei saisi mitenkään rajoittaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten oikeutta tutustua pyynnöstä muihin teknisten asiakirjojen osiin.

(75) Jotta voidaan arvioida paremmin asianomaisten tuotteiden markkinoille pääsyä, saada tarkempia tietoja tutkimuksiin, joiden pohjalta laaditaan tai päivitetään ekologisen suunnittelun vaatimuksia ja työsuunnitelmia, sekä helpottaa tiettyjen tuoteryhmien markkinaosuuksien määrittämistä ekologisen suunnittelun vaatimusten määrittelyn tai tarkistamisen nopeuttamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä riittävien ja luotettavien tietojen keräämistä tuotteiden myynnistä siten, että komissio voi kerätä tai sen puolesta voidaan kerätä tällaisia tietoja suoraan valmistajilta tai vähittäismyyjiltä. Kun komissio hyväksyy seurantaa ja raportointia koskevia sääntöjä, sen olisi otettava huomioon tarve maksimoida saatavilla olevat tiedot markkinoille pääsystä ja minimoida talouden toimijoille ja erityisesti pk-yrityksille aiheutuva hallinnollinen taakka.

(76) Komissiolla olisi oltava mahdollisuus saada muita kuin henkilötietoja tuotteiden tosiasiallisesta energiankulutuksesta käytön aikana ja tarpeen mukaan muista suoritustasoparametreista, jotta voidaan parantaa tulevia ekologisen suunnittelun vaatimuksia ja loppukäyttäjien luottamusta siihen, että testausolosuhteissa ja todellisen toiminnan aikana mitatussa käytönaikaisessa energiankulutuksessa ja muissa suoritustasoparametreissa havaitut poikkeamat tunnistetaan ja korjataan. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta säätämällä yksittäisille tuotteille vastaavanlainen velvoite kuin maantieajoneuvoille määrittää niiden käytönaikainen energiankulutus ja muut asiaankuuluvat suoritustasoparametrit ja esittää asiaan liittyvät tiedot loppukäyttäjälle. Internetiin yhteydessä olevien tuotteiden osalta komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä, että talouden toimijat keräävät kyseisiä käytönaikaisia muita kuin henkilötietoja etäyhteyden välityksellä ja ilmoittavat kyseiset tiedot komissiolle, koska on olennaista saada tietoa tuotteiden suoritustasosta ja tiedottaa tästä kansalaisille. Jos tuotteen käytönaikainen suoritustaso riippuu merkittävästi myös ilmasto- tai maantieteellisistä olosuhteista, yleiset ilmasto- tai maantieteelliset tiedot olisi myös kerättävä ja niistä olisi raportoitava kyseisen tuotteen osalta tavalla, joka ei mahdollista yksittäisten laitteiden tarkan sijainnin määrittämistä. Loppukäyttäjien olisi nimenomaisesti annettava suostumuksensa sellaisten tietojen keräämiselle, joiden jakamista he pitävät asianmukaisena. Laitteiden toiminnasta ei pitäisi saada kerätä tietoja tilanteessa, jossa henkilö voi kohtuudella olettaa, että mitään sellaista havainnointia tai tallentamista tai tietojenkeruuta ei tapahdu, tai tilanteessa, jossa yksittäiset henkilöt voitaisiin tunnistaa tai heidän käyttäytymisestään voitaisiin tehdä päätelmiä tai joka mahdollistaisi tämän.

(77) Jotta voidaan helpottaa ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamisen todentamista, myös vaatimustenmukaisuuden arvioinnin ja markkinavalvonnan helpottamiseksi, komissiolle olisi annettava valtuudet vaatia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, että toimitusketjun toimijat toimittavat maksutta tietoja siitä, mitä ne toimittavat, kuten tietoja käytettyjen materiaalien määrästä ja tyypistä tai kemiallisesta koostumuksesta tai käytetystä tuotantoprosessista taikka tietoja palveluehdoistaan. Valmistajille olisi myös voitava antaa mahdollisuus tutustua tällaisia tietoja sisältäviin asiakirjoihin tai toimitusketjun toimijoiden tosiasiallisiin tiloihin saadakseen tarvittavat tiedot suoraan, jos toimitusketjun toimijat eivät toimita pyydettyjä tietoja kohtuullisessa ajassa. Komissiolle olisi myös annettava valtuudet sallia ilmoitettujen laitosten ja kansallisten viranomaisten varmentaa toimitusketjun toimijoiden toimintaan liittyvien tietojen paikkansapitävyys.

(78) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten tehokas ja yhdenmukainen soveltaminen esimerkiksi energiankulutuksen tai energiatehokkuuden, käyttökestävyyden ja luotettavuuden sekä kierrätettyjen materiaalien osuuden suhteen, näiden vaatimusten noudattamista olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt uusimmat menetelmät. Tuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa delegoiduissa säädöksissä olisi lähtökohtaisesti eriteltävä vaatimustenmukaisuuden vahvistamiseksi tai todentamiseksi tarvittavat testit, mittaukset tai laskelmat. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä sovellettavien laskentavaatimusten mukaisten digitaalisten välineiden käyttöä, jotta voidaan varmistaa kyseisten vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen.

(79) Sen varmistamiseksi, että ekologisen suunnittelun vaatimuksilla saavutetaan halutut vaikutukset, tässä asetuksessa olisi vahvistettava kattavat ja laaja-alaiset säännökset, joita sovelletaan kaikkiin ekologisen suunnittelun vaatimusten kattamiin tuotteisiin ja joissa kielletään näiden vaatimusten kiertäminen. Sen vuoksi olisi kiellettävä kaikki käytännöt, joiden seurauksena tuotteen suoritustaso muuttuu perusteettomasti vaatimustenmukaisuuden testauksen aikana tai lyhyen ajan kuluessa tuotteen käyttöönotosta, minkä seurauksena tuotteen ilmoitettu suoritustaso antaa väärän kuvan tuotteen todellisesta suoritustasosta käytön aikana.

(80) Ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa delegoiduissa säädöksissä olisi tarvittaessa voitava viitata standardien käyttöön vaatimustenmukaisuuden vahvistamisessa tai todentamisessa. Sen varmistamiseksi, ettei sisämarkkinoilla esiinny kaupan esteitä, tällaiset standardit olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kun tällaisten standardien viitetiedot on hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ([46]) mukaisesti ja julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tällaisten standardien mukaisia tuotteita olisi pidettävä tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisina siltä osin kuin ne kuuluvat asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen standardien piiriin. Vastaavasti yhdenmukaistettujen standardien mukaisia testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä olisi pidettävä ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmiä koskevien vaatimusten mukaisina siltä osin kuin ne kuuluvat asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen standardien piiriin.

(81) Unionin nykyinen standardointikehys, joka perustuu teknistä yhdenmukaistamista ja standardeja koskevasta uudesta lähestymistavasta 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([47]) ja asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 vahvistettuihin uuden lähestymistavan periaatteisiin, muodostaa oletusarvoisesti kehyksen sellaisten standardien laatimiselle, jotka luovat tässä asetuksessa vahvistettuja olennaisia vaatimuksia koskevan vaatimustenmukaisuusolettaman. Jos olennaisia viittauksia yhdenmukaistettuihin standardeihin ei ole, komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan poikkeuksellisena vararatkaisuna yhteisiä eritelmiä, jotta voidaan helpottaa ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamista valmistajan toimesta esimerkiksi tilanteessa, jossa standardointimenettely on keskeytynyt, koska sidosryhmät eivät pääse yhteisymmärrykseen, tai jos yhdenmukaistetun standardin vahvistamisessa on viivästyksiä ja asetettua määräaikaa ei voida noudattaa. Tällaisia viivästyksiä voi esiintyä esimerkiksi silloin, kun vaadittua laatua ei saavuteta. Lisäksi tähän ratkaisuun olisi voitava turvautua, jos komissio on säilyttänyt rajoituksin tai poistanut asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti. Kun tuote noudattaa yhteisiä eritelmiä, olisi voitava olettaa, että se on sitä koskevien vaatimusten mukaiseksi. Tehokkuuden varmistamiseksi komission olisi otettava asiaankuuluvat sidosryhmät mukaan sellaisten yhteisten eritelmien laatimiseen, jotka kattavat tämän asetuksen nojalla hyväksytyt ekologisen suunnittelun vaatimukset.

(82) Jotta talouden toimijat voivat osoittaa ja toimivaltaiset viranomaiset todentaa, että markkinoilla saataville asetetut tuotteet ovat tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla kunkin tuotteen ja säänneltyjen tuoteparametrien luonteen kannalta asianmukaiset ja oikeasuhteiset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi muun unionin oikeuden kanssa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt olisi valittava tähän asetukseen sisältyvän sisäisen tuotannonvalvonnan moduulin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ([48]) esitettyjen moduulien joukosta, jotka vaihtelevat vähiten tiukoista tiukimpiin. Sen varmistamiseksi, että sovellettava moduuli on asianmukainen ja oikeasuhteinen tarkasteltavana olevan tuotteen ja säänneltyjen tuoteparametrien luonteen kannalta, komission olisi tarvittaessa mukautettava valittua moduulia tämän mukaisesti.

([46]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

([47]) EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

([48]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

(83) Valmistajien olisi laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa annetaan tietoja siitä, ovatko tuotteet tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Valmistajilta voitaisiin edellyttää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista myös muun unionin oikeuden nojalla. Jotta voidaan varmistaa tehokas tiedonsaanti markkinavalvontaa varten, kaiken unionin oikeuden osalta olisi laadittava yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Talouden toimijoiden hallinnollisen taakan vähentämiseksi tällaisen yhden ainoan EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi voitava olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

(84) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ([49]) vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt ja esitetään CE-merkinnän yleiset periaatteet ja sen suhde muihin merkintöihin Kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sen varmistamiseksi, että tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta unionissa hyötyvät tuotteet täyttävät vaatimukset, joilla taataan yleisten etujen suojelun, kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun, korkea taso. Jos tuotteelle on vahvistettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia, CE-merkinnässä olisi ilmoitettava, onko tuote tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksyttyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen siltä osin kuin ne liittyvät tuotteeseen. Kun otetaan huomioon, että tässä asetuksessa säädetään ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta suurelle tuotevalikoimalle, kyseisistä vaatimuksista annetuissa delegoiduissa säädöksissä olisi lähtökohtaisesti esitettävä säännöt, jotka koskevat ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvää vaatimustenmukaisuusmerkintää, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kyseisiin tuotteisiin sovellettavien unionin oikeuden vaatimusten kanssa, estää sekaannukset muiden merkintöjen kanssa ja minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen taakka.

(85) Jotkin päätöksessä N:o 768/2008/EY vahvistetut vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulit edellyttävät vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimia. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, jäsenvaltioiden viranomaisten olisi ilmoitettava nämä laitokset komissiolle.

(86) Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäisen laatutason varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa ilmoitettujen laitosten arviointiin, ilmoittamiseen ja valvontaan osallistuvia ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että ilmoittamisesta vastaava viranomainen toimii objektiivisesti ja puolueettomasti. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset olisi myös velvoitettava huolehtimaan saamiensa tietojen luottamuksellisuudesta, mutta niiden olisi kuitenkin voitava vaihtaa tietoja ilmoitetuista laitoksista kansallisten viranomaisten, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa. Hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden tehokas varmentaminen ja valvominen edellyttävät, että ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten olisi arvioitava ainoastaan hakemuksen tehnyttä oikeussubjektia ottamatta huomioon emo- tai sisaryhtiöiden tietoja. Samasta syystä ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten olisi arvioitava hakijalaitoksia suhteessa kaikkiin asiaankuuluviin vaatimuksiin ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin käyttäen perustana yhdenmukaistettuja standardeja niiden vaatimusten ja tehtävien osalta, joita kyseiset standardit koskevat.

(87) Koska ilmoittamisesta vastavilla viranomaisilla on keskeinen rooli ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvien vaatimustenmukaisuuden arviointien luotettavuuden varmistamisessa, on olennaisen tärkeää, että näillä viranomaisilla on käytettävissään riittävästi pätevää henkilöstöä ja riittävä rahoitus tehtäviensä asianmukaiseen suorittamiseen.

(88) On olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samalla vaatimustasolla ja tasavertaisen kilpailun ja riippumattomuuden edellytysten mukaisesti. Sen vuoksi olisi vahvistettava vaatimukset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat saada ilmoitetun laitoksen aseman voidakseen suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että ilmoitetun laitoksen pätevyys säilytetään. Ilmoitetun laitoksen riippumattomuuden varmistamiseksi olisi edellytettävä, että ilmoitettu laitos ja sen palveluksessa oleva henkilöstö säilyttävät riippumattomuutensa talouden toimijoista niiden tuotteiden arvoketjussa, joiden arvioijaksi se on ilmoitettu, ja muista yrityksistä, mukaan lukien liike-elämän järjestöt sekä emo-, sisar- ja tytäryhtiöt ja alihankkijat.

(89) Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa noudattavansa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettuja edellytyksiä, sen olisi oletettava täyttävän tässä asetuksessa vahvistetut vastaavat vaatimukset.

(90) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan alihankintana tai käyttävät tytäryhtiötä. Jotta varmistetaan, että unionin markkinoille saatetut tuotteet ovat ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia, vaatimustenmukaisuuden arviointiin osallistuvien alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden olisi täytettävä samat vaatimukset kuin ilmoitettujen laitosten, kun kyse on tämän asetuksen

([49]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

mukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta. Tämän toteutumisen varmistamiseksi asianomaisten ilmoitettujen laitosten olisi vahvistettava menettelyt alihankkijoidensa tai tytäryhtiöidensä pätevyyden, toiminnan ja suoritustason jatkuvaa seurantaa varten esimerkiksi kelpoisuusmatriisin avulla.

(91) Jotta ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat tehokkaasti varmentaa hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden ja valvoa niitä, ilmoitettujen laitosten olisi oltava itsenäisiä ja pysyttävä sellaisina. Tästä syystä yksittäisen ilmoitetun laitoksen olisi suoritettava itse tietyt toimet ja päätöksentekoprosessit, jotka liittyvät sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointiin että muihin ilmoitetun laitoksen sisäisiin toimiin.

(92) Hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden varmentamis- ja valvontaprosessin helpottamiseksi hakijalaitosten olisi toimitettava kuvaus siitä, miten niiden asiaankuuluva henkilöstö ja kyseisen henkilöstön jäsenten asema ja tehtävät vastaavat niitä vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä, joiden osalta kyseiset laitokset aikovat tulla ilmoitetuksi, esimerkiksi kelpoisuusmatriisina, jonka avulla ilmoittamisesta vastaava viranomainen voi arvioida tehokkaammin henkilöstön riittävyyttä ja ilmoitettujen laitosten riippumattomuuden säilymistä. Ilmoitettujen laitosten olisi varmistettava, että erilaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä suorittavan henkilöstön jäsenet vuorottelevat tehtävien välillä.

(93) Koska jäsenvaltioiden ilmoitettujen laitosten tarjoamat palvelut voivat liittyä koko unionin alueella markkinoilla saataville asetettaviin tuotteisiin, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus esittää vastalauseita ilmoitetun laitoksen osalta.

(94) Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi sekä talouden toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä johdonmukaisesti ja aiheuttamatta tarpeetonta taakkaa talouden toimijoille.

(95) Ennen lopullisen päätöksen tekemistä siitä, voidaanko tuotteelle myöntää vaatimustenmukaisuustodistus, talouden toimijan, joka haluaa saattaa tuotteen markkinoille, olisi voitava täydentää asiaankuuluvia asiakirjoja vain yhden kerran. Tämä rajoitus on tarpeen sen varmistamiseksi, että ilmoitetut laitokset eivät pysty avustamaan valmistajia muutosten tekemisessä kunnes vaatimustenmukaisuus on saavutettu, koska siinä tapauksessa tarjottu palvelu muistuttaisi konsulttipalvelua, mikä voisi käytännössä heikentää ilmoitettujen laitosten tehtävien yleishyödyllistä luonnetta. Ilmoitettujen laitosten olisi tarvittaessa myös voitava rajoittaa todistuksia tai hyväksymispäätöksiä taikka peruuttaa ne toistaiseksi tai kokonaan.

(96) Ilmoitettujen laitosten, valmistajien tai tuotteiden vaatimustenvastaisuuden havaitsemisen ja korjaamisen helpottamiseksi ilmoitettujen laitosten olisi ennakoivasti toimitettava hallussaan olevat asiaankuuluvat tiedot ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille tai markkinavalvontaviranomaisille.

(97) On olennaisen tärkeää varmistaa tehokas tietojenvaihto ilmoitettujen laitosten ja markkinavalvontaviranomaisten välillä, myös silloin kun nämä sijaitsevat eri jäsenvaltioissa. Tätä varten ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten olisi varmistettava, että markkinavalvontaviranomaisten tietopyyntöihin reagoidaan.

(98) Komission olisi mahdollistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ilmoitettujen laitosten välillä. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen voidaan varmistaa, ilmoitettujen laitosten olisi keskusteltava mahdollisista eroavuuksista ja soviteltava niitä yhteen. Tässä yhteydessä niiden olisi otettava huomioon kaikki eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden toimivaltaisten teknisten komiteoiden antamat asiaankuuluvat ohjeet ja suositukset.

(99) Jotta kuluttajia voitaisiin kannustaa tekemään ympäristön kannalta kestäviä valintoja erityisesti silloin, kun ympäristön kannalta kestävimmät tuotteet eivät ole riittävän kohtuuhintaisia, voitaisiin mahdollistaa ekosetelien ja ympäristöverotuksen kaltaisten mekanismien käyttö. Jos jäsenvaltiot päättävät käyttää kannustimia palkitakseen suoritustasoltaan parhaat tuotteet, niiden olisi kohdennettava nämä kannustimet kahteen parhaaseen tuotteita sisältävään suoritustasoluokkaan, jotka on vahvistettu tämän asetuksen nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä ja joita ei välttämättä sovelleta kumulatiivisesti, jos suoritustasoluokkia asetetaan useamman kuin yhden parametrin osalta. Energiaan liittyviin tuotteisiin, joihin sovelletaan asetusta (EU) 2017/1369, tai renkaisiin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2020/740 ([50]) mukaisia polttoainetaloudellisuutta ja muita parametreja koskevia merkintävaatimuk-

([50]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 1).

sia, olisi sovellettava kyseisissä kahdessa säädöksessä vahvistettuja kriteereitä tässä asetuksessa vahvistettujen kriteerien sijasta. Jäsenvaltioilla ei kuitenkaan pitäisi olla oikeutta kieltää tuotteen saattamista markkinoille sen suoritustasoluokan perusteella. Jäsenvaltioiden kannustimien käyttöönotto ei saisi rajoittaa unionin valtiontukisääntöjen soveltamista.

(100) Julkisten hankintojen osuus unionin BKT:sta on 14 prosenttia. Ilmastoneutraaliuden saavuttamista, energia- ja resurssitehokkuuden parantamista sekä kansanterveyttä ja luonnon monimuotoisuutta suojelevaan kiertotalouteen siirtymistä koskevien tavoitteiden edistämiseksi siten, että varmistetaan ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden riittävä kysyntä, hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi tarvittaessa mukautettava hankintansa ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien vaatimusten mukaisiksi. Vapaaehtoisuuteen perustuvaan lähestymistapaan verrattuna ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevilla pakollisilla vaatimuksilla varmistetaan, että julkisten varojen käytöllä on mahdollisimman suuri vipuvaikutus suoritustasoltaan parempien tuotteiden kysynnän lisäämiseksi. On tärkeää, että jäsenvaltiot antavat kansallisille hankintaviranomaisille tukea ympäristöä säästävistä julkisista hankinnoista vastaavan henkilöstön täydennys- ja uudelleenkoulutukseen. Kyseisten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien vaatimusten olisi oltava vähimmäisvaatimuksia, mikä tarkoittaa, että hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi voitava asettaa lisävaatimuksia ja tiukempia vaatimuksia. Vaatimusten olisi oltava avoimia, objektiivisia ja syrjimättömiä. Hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi toteutettava julkiset hankintamenettelyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2014/24/EU ([51]) ja 2014/25/EU ([52]) ja sovellettavan alakohtaisen lainsäädännön sekä unionin kansainvälisten sitoumusten mukaisesti, mukaan lukien julkisia hankintoja koskeva sopimus ja muut kansainväliset sopimukset, jotka sitovat unionia. Kyseiset vaatimukset eivät rajoita hankintaviranomaisten ja -yksiköiden mahdollisuutta turvautua unionin oikeudessa ja erityisesti direktiiveissä 2014/24/EU ja 2014/25/EU säädettyihin julkisia hankintoja koskeviin poikkeuksiin ja vapautuksiin. Tietyille tuoteryhmille vahvistettuja vaatimuksia olisi noudatettava paitsi hankittaessa kyseisiä tuotteita suoraan tavarahankintasopimuksilla myös rakennusurakka- tai palveluhankintasopimusten yhteydessä, kun kyseisiä tuotteita käytetään näiden sopimusten kohteena olevassa toiminnassa. Kyseiset vaatimukset olisi asetettava tuoteominaisuuksien osalta delegoidussa säädöksessä, jossa niitä käsitellään ja jolla säännellään kyseisiä tuotteita. Komissio voi vahvistaa osana näitä vaatimuksia pakolliset tekniset vähimmäiseritelmät, joissa edellytetään tuotteiden olevan asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen parhaimpien mahdollisten suoritustasojen mukaisia, myös kahden korkeimman suoritustasoluokan tai pisteytyksen osalta, jos ne ovat saatavilla. Näin ollen hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi esimerkiksi edellytettävä, että tarjoajien tuotteet täyttävät hiilijalanjälkeä koskevat erityisvaatimukset. Julkisia hankintoja koskevan kehyksen mukaisesti näissä pakollisissa teknisissä vähimmäiseritelmissä olisi vältettävä kilpailun keinotekoista rajoittamista ja tietyn talouden toimijan suosimista. Komissio voisi myös vahvistaa pakolliset sopimuksentekoa koskevat vähimmäisperusteet, mukaan lukien 15–30 prosentin erityisen painoarvon vahvistaminen kyseisissä perusteissa sen varmistamiseksi, että ne voivat vaikuttaa merkittävästi ympäristön kannalta kestävimpien tuotteiden valintaan. Näin ollen hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi esimerkiksi annettava asianomaisten tuotteiden kierrätetyn materiaalin osuudelle vähintään 20–30 prosentin painoarvo. Näin hankintaviranomaisilla ja -yksiköillä olisi tietyssä hankintamenettelyssä mahdollisuus antaa kierrätetyn materiaalin osuudelle yli 30 prosentin ja vähintään 20 prosentin painoarvo. Sopimuksen tekoperusteita olisi pidettävä ensisijaisina teknisiin eritelmiin nähden, jos suoritustasoltaan parhaiden tuotteiden saatavuudesta tai kustannuksista on epävarmuutta unionin markkinoilla. Komissio voisi myös asettaa sopimuksen toteuttamista koskevia ehtoja ja tavoitteita, joiden mukaan hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi esimerkiksi tehtävä vähintään 50 prosenttia tiettyjä tuotteita koskevista vuosittaisista hankintasopimuksistaan tuotteista, jotka sisältävät yli 70 prosenttia kierrätettäviä materiaaleja. Tämän seurauksena jäsenvaltiot voisivat edelleen asettaa korkeampia tavoitteita kyseisten tuotteiden hankinnoille. Kun komissio laatii täytäntöönpanosäädöksiä ja erityisesti kun se pohtii taloudellista toteutettavuutta hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden kannalta, sen olisi otettava huomioon parhaat mahdolliset markkinoilla saatavilla olevat ympäristötuotteet ja -ratkaisut, vaatimusten vaikutukset kilpailuun ja se, että eri jäsenvaltioiden hankintaviranomaisilla ja hankintayksiköillä voi olla erilaiset rahoituskapasiteetit tai muita rajoitteita, kuten ilmasto-olosuhteet tai verkkoinfrastruktuuri.

(101) Jäsenvaltioita ei saisi estää ottamasta käyttöön tai pitämästä voimassa ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevia kansallisia toimenpiteitä tuoteryhmissä, joille ei ole vielä vahvistettu tämän asetuksen mukaisia julkisia hankintoja koskevia vaatimuksia, eikä ottamasta käyttöön tiukempia kansallisia vaatimuksia tuotteille, jotka kuuluvat ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien vaatimusten asettamisesta annettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamisalaan, edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet ja vaatimukset ovat unionin oikeuden mukaisia.

([51]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

([52]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

(102) Ekologisen suunnittelun vaatimusten täytäntöönpanoa on olennaisen tärkeää valvoa tehokkaasti, jotta voidaan taata tasavertainen kilpailu unionin markkinoilla ja varmistaa, että tämän asetuksen odotetut hyödyt sekä tavoitteet edistää unionin ilmasto-, energia- ja kiertotaloustavoitteita saavutetaan. Sen vuoksi markkinavalvonnan ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden valvonnan horisontaalisista puitteista annettua asetusta (EU) 2019/1020 olisi sovellettava tuotteisiin, joille on tämän asetuksen nojalla asetettu ekologisen suunnittelun vaatimukset, siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä, joilla on sama tavoite, luonne tai vaikutus. Tähän asetukseen olisi lisäksi sisällytettävä erityisiä lisäsääntöjä, joilla täydennetään asetuksella (EU) 2019/1020 määritettyjä puitteita, jotta voitaisiin vähentää direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ongelmallisen yleistä vaatimustenvastaisuutta, ehkäistä tehokkaammin tulevien ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä ja ottaa huomioon tämän asetuksen laajempi soveltamisala ja kunnianhimoisemmat tavoitteet direktiiviin 2009/125/EY verrattuna. Näillä säännöillä olisi pyrittävä vahvistamaan edelleen jäsenvaltioiden toimien suunnittelua, koordinointia ja tukemista, ja niiden olisi tarjottava komissiolle lisää välineitä, jotta voidaan auttaa varmistamaan, että markkinavalvontaviranomaiset toteuttavat riittävästi toimia, joilla ehkäistään ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä.

(103) Markkinavalvontaviranomaisten lisäksi tulliviranomaisilla on myös tärkeä rooli tämän asetuksen täytäntöönpanossa tuontitavaroiden osalta, ja ne voivat tässä tarkoituksessa tukeutua neuvoston asetukseen (EY) N:o 515/97 ([53]).

(104) Sen varmistamiseksi, että ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvät asianmukaiset tarkastukset tehdään riittävässä laajuudessa, jäsenvaltioiden olisi esitettävä asetuksen (EU) 2019/1020 13 artiklassa säädetyissä kansallisissa markkinavalvontastrategioissaan erityinen osio, jossa luetellaan tuotteet tai vaatimukset, jotka ne ovat yksilöineet tämän asetuksen mukaisiksi markkinavalvonnan prioriteeteiksi, sekä toimet, joiden tarkoituksena on vähentää asiaankuuluvien tuotteiden vaatimustenvastaisuutta tai asiaankuuluvien ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä tai lopettaa se.

(105) Tämän asetuksen mukaisen markkinavalvonnan prioriteetit olisi yksilöitävä objektiivisin perustein, kuten havaitun vaatimustenvastaisuuden yleisyyden tai vaatimustenvastaisuudesta aiheutuvien ympäristövaikutusten perusteella. Näihin prioriteetteihin liittyvien suunniteltujen toimien olisi puolestaan oltava oikeassa suhteessa tosiseikkoihin, jotka johtivat niiden priorisointiin.

(106) Komission olisi laadittava asetuksessa (EU) 2019/1020 tarkoitettuun markkinavalvontaa koskevaan tieto- ja viestintäjärjestelmään tallennettujen tietojen perusteella kertomus, joka sisältää tiedot tehtyjen tarkastusten luonteesta ja määrästä, havaitun ekologisen suunnittelun vaatimustenvastaisuuden yleisyydestä sekä ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyen määrättyjen seuraamusten luonteesta ja ankaruudesta neljän edeltävän kalenterivuoden ajalta. Kertomuksessa olisi verrattava jäsenvaltioiden toimia suunniteltuihin toimiin, ohjeelliset viitearvot ja markkinavalvontaviranomaisille tarkoitettujen prioriteettien luettelo. Harkitessaan täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä asetuksen (EU) 2019/1020 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission olisi otettava huomioon sen tämän asetuksen nojalla ja markkinavalvontaviranomaisten asetuksessa (EU) 2019/1020 tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään syöttämien tietojen perusteella laatimien kertomusten tulokset ja käsiteltävä tarvittaessa tuotteita tai tuoteluokkia, jotka kuuluvat tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan ja joiden osalta erityisiä riskejä tai vakavia rikkomisia on havaittu jatkuvasti, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen noudattamisen korkea taso.

(107) Jotta markkinavalvontaviranomaisten koordinointia voitaisiin vahvistaa entisestään, asetuksen (EU) 2019/1020 nojalla perustetun hallinnollisen yhteistyön ryhmän (ADCO) olisi tavattava säännöllisin väliajoin tämän asetuksen mukaisiksi markkinavalvonnan prioriteeteiksi yksilöityjen tuotteiden tai vaatimusten sekä vaatimustenvastaisuuden vähentämiseksi tai sen lopettamiseksi suunniteltujen toimien määrittämiseksi ja kartoitettava markkinavalvonnan yhteiset prioriteetit, jotka on otettava huomioon jäsenvaltioiden kansallisissa markkinavalvontastrategioissa, unionin tuen myöntämistä koskevat prioriteetit sekä tämän asetuksen nojalla hyväksytyt vaatimukset, joita sovelletaan tai tulkitaan eri tavalla, mikä johtaa markkinoiden vääristymiseen.

(108) Komission olisi tarvittaessa hyödynnettävä asetuksessa (EU) 2019/1020 säädettyjä tukitoimenpiteitä tukeakseen jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä varmistaa, että ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämisen estämiseksi toteutetaan riittäviä toimia. Komission olisi järjestettävä ja tarvittaessa rahoitettava yhteisiä markkina-

([53]) Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

valvonta- ja testaushankkeita yhteistä etua koskevilla aloilla, yhteisiä investointeja markkinavalvontavalmiuksiin sekä yhteisiä koulutusohjelmia markkinavalvontaviranomaisten, tulliviranomaisten, ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten henkilöstölle. Lisäksi komission olisi laadittava ohjeet siitä, miten tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjä suunnittelun vaatimuksia sovelletaan ja miten niiden noudattamista valvotaan, kun tämä on tarpeen vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(109) Tuotteet olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos ne eivät aiheuta riskiä. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimusten erityisluonne voidaan ottaa paremmin huomioon ja jotta voidaan varmistaa, että markkinavalvontatoimissa keskitytään tällaisten vaatimusten noudattamatta jättämiseen, riskin aiheuttava tuote olisi tätä asetusta sovellettaessa määriteltävä tuotteeksi, joka voi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön tai muihin ekologisen suunnittelun vaatimuksilla suojattuihin yleisiin etuihin, koska se ei täytä ekologisen suunnittelun vaatimusta tai koska vastuussa oleva talouden toimija ei noudata kyseistä ekologisen suunnittelun vaatimusta. Tällaista täsmällisempää määritelmää olisi käytettävä sovellettaessa asetuksen (EU) 2019/1020 19 ja 20 artiklaa.

(110) Olisi otettava käyttöön menettely, jolla asianomaisille osapuolille ilmoitetaan riskin aiheuttavien tuotteiden osalta suunnitelluista toimenpiteistä. Siinä olisi myös annettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisessa vaiheessa tällaisten tuotteiden suhteen yhteistyössä asianomaisten talouden toimijoiden kanssa. Tästä syystä direktiiviin 2009/125/EY tällä hetkellä sisältyvä suojalauseke olisi saatettava ajan tasalle ja yhdenmukaistettava muuhun unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöön ja päätökseen N:o 768/2008/EY sisältyvien suojamenettelyjen kanssa.

(111) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia talouden toimijoita toteuttamaan korjaavia toimia, jos havaitaan, että tuote ei ole ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen tai että talouden toimija on rikkonut tuotteiden markkinoille saattamista tai markkinoilla saataville asettamista koskevia sääntöjä tai muita sille osoitettuja sääntöjä.

(112) On erityisen tärkeää, että hyväksyessään delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([54]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(113) Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavissa asioissa: a) vahvistaa menettelyt sellaisten digitaalisten tunnusten myöntämiseksi ja todentamiseksi, joiden avulla talouden toimijoilla ja muilla asiaankuuluvilla toimijoilla on pääsy digitaaliseen tuotepassiin tallennettuihin tietoihin omien oikeuksiensa perusteella; b) täytäntöönpanojärjestelyjen määrittäminen rekisterin liittämiseksi yhteen EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän kanssa, mukaan lukien yksilöllisen rekisteröintitunnisteen ilmoittaminen; c) merkkien ulkoasua koskevien yhteisten vaatimusten vahvistaminen; d) luettelon laatiminen itsesääntelytoimista, jotka on vahvistettu päteviksi vaihtoehdoiksi tämän asetuksen nojalla annetulle delegoidulle säädökselle, ja kyseisen luettelon päivittäminen; e) myymättä jääneitä kulutustuotteita, jotka on poistettu käytöstä, koskevien tietojen yksityiskohtien ja ilmoitusmuodon vahvistaminen; f) ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien yhteisten eritelmien, digitaalisia tuotepasseja koskevien olennaisten vaatimusten tai testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä koskevien vaatimusten vahvistaminen, muuttaminen tai kumoaminen; g) sopimuksentekoa koskevien vähimmäisvaatimusten asettaminen sellaisille julkisille hankintasopimuksille, jotka koskevat ekologisen suunnittelun vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden hankintaa tai sellaista rakennusurakkaa tai palveluja, joissa tällaisia tuotteita käytetään kyseisten sopimusten kohteena olevaan toimintaan; ja h) päättäminen unionin suojamenettelyn mukaisesti, onko kansallinen toimenpide perusteltu. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([55]) mukaisesti.

(114) Jotta voidaan lisätä luottamusta markkinoille saatettuihin tuotteisiin ja erityisesti siihen, että tuotteet noudattavat ekologisen suunnittelun vaatimuksia, kansalaisilla on oltava varmuus siitä, että vaatimustenvastaisia tuotteita markkinoille saattaville talouden toimijoille määrätään seuraamuksia. Tästä syystä on tarpeen, että jäsenvaltiot vahvistavat säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia, ja

([54]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([55]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

varmistavat kyseisten sääntöjen täytäntöönpanon. Vahvistettujen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin olisi sisällyttävä ainakin sakot ja poissulkeminen määräajaksi julkisista hankintamenettelyistä. Seuraamusten johdonmukaisemman soveltamisen helpottamiseksi olisi vahvistettava yhteiset ei-tyhjentävät perusteet tämän asetuksen rikkomisesta määrättävien seuraamusten tyyppien ja tasojen määrittämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden menettelyllistä itsemääräämisoikeutta ja toimivaltaisten viranomaisten ja tuomareiden harkintavaltaa määrätä asianmukaisia seuraamuksia yksittäisissä tapauksissa. Kyseisiin perusteisiin olisi sisällyttävä muun muassa rikkomuksen luonne, vakavuus ja kesto, vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi kokonaisliikevaihto tai vuosiansiot, sekä rikkomuksesta saatu tai sen tuottama taloudellinen hyöty, siinä määrin, kun kyseinen hyöty voidaan määrittää.

(115) Komission olisi toteutettava tätä asetusta koskeva arviointi. Arviointi olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan nojalla tehtävä viiden eri kriteerin eli tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja lisäarvon perusteella, ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten jatkotoimien vaikutusten arvioinneille. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksista tuotteiden ympäristökestävyyteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä tämän asetuksen muuttamista koskeva ehdotus.

(116) Komission on aiheellista arvioida vaatimusten vahvistamisen mahdollisia hyötyjä myös tuotteiden sosiaalisten näkökohtien osalta. Komission olisi pohdittava tämän arvioinnin yhteydessä, missä määrin näillä vaatimuksilla voitaisiin täydentää unionin oikeutta, ja käsitellä siten yritysten toiminnasta ja tuotteista aiheutuvia ihmisoikeuksiin ja sosiaalisiin oikeuksiin kohdistuvia haittavaikutuksia. Komission olisi sen vuoksi arvioitava neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä mahdollisia hyötyjä, joita saataisiin sosiaalista kestävyyttä koskevien vaatimusten sisällyttämisestä tämän asetuksen soveltamisalaan. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomus arvioinnista. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.

(117) Jotta voidaan helpottaa tämän asetuksen yksityisoikeudellista täytäntöönpanoa, kuluttajilla, joille on aiheutunut vahinkoa sen vuoksi, ettei tuote ole ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen, olisi oltava oikeus vaatia korvausta kyseisestä vahingosta tuotteen valmistajalta tai, jos valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, maahantuojalta tai valmistajan valtuutetulta edustajalta tai, jos yksikään näistä talouden toimijoista ei ole sijoittautunut unioniin, jakelupalvelujen tarjoajalta. Tällaisen oikeuden korvaukseen ei pitäisi vaikuttaa kuluttajien käytettävissä oleviin muihin unionin oikeuden mukaisiin oikeussuojakeinoihin, kuten oikeuteen vaatia hyvitystä myyjältä, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771 ([56]) mukaisesti myyty tavara ei ole vaatimusten mukainen. Jäsenvaltioita ei myöskään saisi estää pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön kuluttajien oikeuksia muihin oikeussuojakeinoihin kansallisen oikeuden mukaisesti, kuten sellaisten tuotteiden korjaaminen tai korvaaminen, jotka eivät ole ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia.

(118) Kuluttajilla olisi oltava oikeus valvoa oikeuksiensa toteutumista valmistajille ja tapauksen mukaan maahantuojille, valtuutetuille edustajille ja jakelupalvelujen tarjoajille tämän asetuksen nojalla asetettujen velvoitteiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 ([57]) mukaisten edustajakanteiden avulla. Tätä varten tässä asetuksessa olisi säädettävä, että direktiiviä (EU) 2020/1828 sovelletaan edustajakanteisiin, jotka on nostettu valmistajia ja tapauksen mukaan maahantuojia, valtuutettuja edustajia ja jakelupalvelujen tarjoajia vastaan, joiden katsotaan olevan edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuja elinkeinonharjoittajia, tämän asetuksen rikkomisista, jotka aiheuttavat haittaa tai voisivat aiheuttaa haittaa kuluttajien yhteisille eduille. Kyseisen direktiivin liite I olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti. Jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa, että muutos otetaan huomioon niiden kyseisen direktiivin mukaisesti hyväksytyissä toimenpiteissä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaikkakaan kyseisten kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen tältä osin ei ole edellytys kyseisen direktiivin soveltamiselle kyseisiin edustajakanteisiin. Mainittua direktiiviä olisi alettava soveltaa tämän asetuksen voimaantulopäivästä edustajakanteisiin, jotka on nostettu valmistajia ja tapauksen mukaan maahantuojia, valtuutettuja edustajia ja jakelupalvelujen tarjoajia vastaan tämän asetuksen säännösten rikkomisista, jotka voisivat aiheuttaa haittaa tai saattavat aiheuttaa haittaa kuluttajien yhteisille eduille.

([56]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

([57]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

(119) Ekologisen suunnittelun vaatimuksia on tarpeen soveltaa mahdollisimman laajaan tuotevalikoimaan eikä ainoastaan energiaan liittyviin tuotteisiin, ja ekologisen suunnittelun vaatimusten määritelmää on tarpeen laajentaa siten, että se kattaa kaikki kiertotalouden osa-alueet. On myös tarpeen yhdenmukaistaa tämä asetus asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ja päätöksessä N:o 768/2008/EY vahvistetun uuden lainsäädäntökehyksen kanssa sekä parantaa markkinavalvontaa koskevia säännöksiä. Direktiivi 2009/125/EY olisi sen vuoksi korvattava. Jotta kaikille talouden toimijoille voidaan varmistaa oikeusvarmuus tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen ja jotta voidaan taata sisämarkkinoilla toimiville yrityksille tasapuoliset toimintaedellytykset, myymättä jääneiden kulutustuotteiden käytöstä poistamiseen, säännösten kiertämiseen ja markkinavalvontaan liittyvistä avoimuusvelvoitteista annettuja säännöksiä olisi sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin toimijoihin kaikkialla unionissa. Tästä syystä direktiivi 2009/125/EY olisi korvattava asetuksella.

(120) Komission 4 päivänä toukokuuta 2022 antamassa tiedonannossa esitetyssä ekologista suunnittelua ja energiamerkintöjä koskevassa työsuunnitelmassa vuosiksi 2022–2024 yksilöitiin energiaan liittyviä tuotteita koskevan työn poliittiset painopisteet. Kun tämän asetuksen säännökset tulevat voimaan, direktiivin 2009/125/EY mukaisten ekologisen suunnittelun vaatimusten toteutettavuuden arviointia koskeva valmistelutyö on jo merkittävästi edistyneessä vaiheessa aurinkosähköpaneelien, tila- ja yhdistelmälämmittimien, vedenlämmittimien, kiinteää polttoainetta käyttävien paikallisten tilalämmittimien, huoneilmastointilaitteiden, mukaan lukien ilma-ilmalämpöpumput ja huonetuulettimet, kiinteän polttoaineen kattiloiden, ilman lämmitys- ja jäähdytystuotteiden, ilmanvaihtokoneiden, pölynimureiden, keittolaitteiden, vesipumppujen, teollisuustuulettimien, kiertovesipumppujen, ulkoisten teholähteiden, tietokoneiden, palvelimien ja tiedontallennustuotteiden, muuntajien, ammattikäyttöön tarkoitettujen kylmä- ja pakastelaitteiden ja kuvantamislaitteiden osalta. Tämän valmistelutyön ansiosta on yksilöity useita aloja, joilla energiaa ja materiaalia voidaan säästää, ja kansalaisia ja sidosryhmiä on kuultu laajasti. Tämän valmistelutyön käynnistäminen uudelleen tämän asetuksen yhteydessä viivästyttäisi huomattavasti kyseisten tuotteiden energia- ja materiaalisäästöjä koskevien vaatimusten hyväksymistä. Jotta varmistetaan, ettei tämä valmistelutyö mene hukkaan, on tarpeen säätää siirtymäsäännöistä, joiden nojalla kyseisiä tuotteita koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä voidaan hyväksyä direktiivin 2009/125/EY nojalla viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Lisäksi ja jotta voidaan varmistaa direktiivin 2009/125/EY 15 artiklan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden moitteeton toiminta, tarvittavat teknisiä seikkoja koskevat muutokset olisi tarvittaessa hyväksyttävä kyseisen direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

(121) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja jatkuvuus tuotteille, jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön direktiivin 2009/125/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivänä, nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, kyseisten toimenpiteiden olisi pysyttävä voimassa kyseisen päivämäärän jälkeen ja kunnes ne kumotaan tämän asetuksen nojalla annettavalla delegoidulla säädöksellä. Samoista syistä joitakin direktiivin 2009/125/EY säännöksiä olisi edelleen sovellettava täysimääräisesti kyseisten täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisen yhteydessä. Tämä koskee erityisesti direktiivin 2009/125/EY säännöksiä, joilla jätetään tavaroiden tai henkilöiden kuljetukseen tarkoitetut liikennevälineet sen soveltamisalan ulkopuolelle, vahvistetaan täytäntöönpanotoimenpiteiden kannalta merkitykselliset määritelmät, vahvistetaan markkinoille saatettuja tuotteita koskevat talouden toimijoiden velvollisuudet, täsmennetään asiaankuuluvien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen ja EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen yksityiskohdat, vahvistetaan vaatimustenmukaisuusolettama tuotteille, joille on myönnetty EU-ympäristömerkki, ja mahdollistetaan yhdenmukaistettuihin standardeihin liittyvät tarpeelliset toimet. Koska on tärkeää varmistaa tavaroiden vapaa liikkuvuus, kieltää käytännöt, joilla tuotteiden suoritustasoa muutetaan laittomasti suotuisamman tuloksen saavuttamiseksi, sekä varmistaa ekologisen suunnittelun vaatimusten asianmukainen täytäntöönpanon valvonta, tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä olisi sovellettava energiaan liittyviin tuotteisiin, jotka saatetaan markkinoille direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

(122) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä ja varmistaa vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla tuotteille, joille on asetettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia, vaan ne voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa ainoastaan unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet sellaisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiselle, joiden mukaisia tuotteiden on oltava, jotta ne voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön, ja sen tavoitteena on parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä, jotta kestävistä tuotteista tulee normi ja jotta voidaan pienentää tuotteiden elinkaaren aikaista kokonaishiilijalanjälkeä ja -ympäristöjalanjälkeä sekä varmistaa kestävien tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla.

Tällä asetuksella perustetaan myös digitaalinen tuotepassi, säädetään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien pakollisten vaatimusten vahvistamisesta ja luodaan puitteet myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen estämiseksi.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin fyysisiin tavaroihin, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, mukaan lukien komponentit ja välituotteet. Asetusta ei kuitenkaan sovelleta seuraaviin:

a) elintarvikkeet, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa;

b) rehut, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa;

c) lääkkeet, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdassa;

d) eläinlääkkeet, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 1 alakohdassa;

e) elävät kasvit, eläimet ja mikro-organismit;

f) ihmisperäiset tuotteet;

g) kasvi- ja eläinperäiset tuotteet, jotka liittyvät suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen;

h) asetuksen (EU) N:o 167/2013 2 artiklan 1 kohdassa, asetuksen (EU) N:o 168/2013 2 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EU) 2018/858 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen sellaiset tuoteominaisuudet, joita koskevat vaatimukset asetetaan kyseisiin ajoneuvoihin sovellettavissa alakohtaisissa unionin säädöksissä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ”tuotteella” kaikkia fyysisiä tavaroita, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön;

2) ”komponentilla” tuotetta, joka on tarkoitettu sisällytettäväksi toiseen tuotteeseen;

3) ”välituotteella” tuotetta, joka edellyttää jatkovalmistusta tai -muuntamista, kuten sekoittamista, pinnoittamista tai kokoamista, jotta tuote soveltuu loppukäyttäjille;

4) ”energiaan liittyvällä tuotteella” tuotetta, joka vaikuttaa energiankulutukseen käytön aikana;

5) ”tuoteryhmällä” sellaisten tuotteiden sarjaa, joita käytetään samaan tarkoitukseen ja jotka ovat käytön kannalta samanlaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samanlaisia ja jotka ovat kuluttajien käsityksen mukaan samanlaisia;

6) ”ekologisella suunnittelulla” ympäristökestävyysnäkökohtien sisällyttämistä tuotteen ominaispiirteisiin sekä tuotteen koko arvoketjussa tapahtuviin prosesseihin;

7) ”ekologisen suunnittelun vaatimuksella” suoritustasovaatimusta tai tietovaatimusta, jonka tarkoituksena on tehdä tuotteesta ja tuotteen koko arvoketjussa tapahtuvista prosesseista ympäristön kannalta kestävämpiä;

8) ”suoritustasovaatimuksella” tuotetta koskevaa tai siihen liittyvää määrällistä tai ei-määrällistä vaatimusta saavuttaa tietty suoritustaso liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta;

9) ”tietovaatimuksella” velvoitetta liittää tuotteen mukaan 7 artiklan 2 kohdassa eritellyt tiedot;

10) ”toimitusketjulla” kaikkia tuotteen arvoketjun alkupään toimintoja ja prosesseja siihen saakka, kun tuote saavuttaa asiakkaan;

11) ”arvoketjulla” kaikkia toimintoja ja prosesseja, jotka ovat osa tuotteen elinkaarta, sekä sen mahdollista uudelleenvalmistusta;

12) ”elinkaarella” tuotteen elinkaaren peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita, joita ovat raaka-aineiden hankinta tai niiden tuotanto luonnonvaroista, esikäsittely, valmistus, varastointi, jakelu, asentaminen, käyttö, kunnossapito, korjaaminen, päivittäminen, kunnostaminen ja uudelleenkäyttö sekä käytöstäpoistovaihe;

13) ”käytöstäpoistovaiheella” elinkaaren vaihetta, joka alkaa, kun tuote poistetaan käytöstä, ja päättyy, kun tuotteesta syntyvä jäte palautetaan luontoon tai siirtyy toisen tuotteen elinkaareen;

14) ”ympäristövaikutuksella” haitallista tai hyödyllistä ympäristömuutosta, joka aiheutuu kokonaan tai osittain tuotteesta sen elinkaaren aikana;

15) ”suoritustasoluokalla” yhteen tai useampaan liitteessä I tarkoitettuun tuoteparametriin liittyvää suoritustasoaluetta, joka on vahvistettu tuotteelle tai tuoteryhmälle yhteisen menetelmän perusteella ja joka on luokiteltu siten, että tuotteet voidaan erottaa toisistaan;

16) ”uudelleenvalmistuksella” toimia, joilla uusi tuote tuotetaan esineistä, jotka ovat jätettä, tuotteita tai komponentteja, ja jossa tehdään vähintään yksi muutos, joka vaikuttaa merkittävästi tuotteen turvallisuuteen, suoritustasoon, tarkoitukseen tai tyyppiin;

17) ”päivittämisellä” toimia, jotka suoritetaan tuotteen toimivuuden, suoritustason, kapasiteetin, turvallisuuden tai esteettisyyden parantamiseksi;

18) ”kunnostamisella” toimia, jotka suoritetaan tuotteen tai jätteen muodossa olevan esineen valmistelemiseksi, puhdistamiseksi, testaamiseksi, huoltamiseksi ja tarvittaessa korjaamiseksi, jotta sen suoritustaso tai toimivuus voidaan palauttaa vastaamaan alun perin suunnitteluvaiheessa tuotteen markkinoille saattamisen ajankohtana aiottua käyttötarkoitusta ja suoritustasoaluetta;

19) ”kunnossapidolla” yhtä tai useampaa toimea, joka suoritetaan tuotteen pitämiseksi sellaisessa kunnossa, jossa se pystyy täyttämään suunnitellun käyttötarkoituksensa;

20) ”korjaamisella” yhtä tai useampaa toimea, jotka suoritetaan viallisen tuotteen tai jätteen palauttamiseksi tilaan, jossa se täyttää suunnitellun käyttötarkoituksensa;

21) ”ennenaikaisella vanhenemisella” tuotteen suunnittelun ominaisuutta tai myöhempää toimea tai laiminlyöntiä, jonka seurauksena tuote lakkaa toimimasta tai sen suoritustaso heikkenee ilman, että tällainen toimivuuden tai suorituskyvyn muutos on seurausta tavanomaisesta kulumisesta;

22) ”käyttökestävyydellä” tuotteen kykyä säilyttää ajan mittaan toimintonsa ja suoritustasonsa tietyin käyttöä, kunnossapitoa ja korjausta koskevin edellytyksin;

23) ”luotettavuudella” sen todennäköisyyttä, että tuote toimii vaaditulla tavalla tietyin edellytyksin tietyn ajan ilman tapahtumaa, jonka seurauksena jokin tuotteen ensisijainen tai toissijainen toiminto ei enää toimi;

24) ”ympäristöjalanjäljellä” tuotteesta koko sen elinkaaren ajalta aiheutuvien ympäristövaikutusten määrällistämistä joko yksittäisen ympäristövaikutusluokan tai vaikutusluokkien yhdistelmän osalta suosituksessa (EU) 2021/2279 vahvistetun tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevan menetelmän tai kansainvälisten organisaatioiden kehittämien sellaisten muiden tieteellisten menetelmien perusteella, joita on testattu laajasti yhteistyössä eri toimialojen kanssa ja jotka komissio on hyväksynyt tai pannut täytäntöön muussa unionin oikeudessa;

25) ”hiilijalanjäljellä” tuotejärjestelmän kasvihuonekaasupäästöjen ja kasvihuonekaasupoistumien summaa, joka ilmaistaan hiilidioksidiekvivalentteina ja joka perustuu elinkaariarviointiin, jossa käytetään ainoana vaikutusluokkana ilmastonmuutosta;

26) ”materiaalijalanjäljellä” lopulliseen kulutuskysyntään vastaamiseksi käyttöön otettujen raaka-aineiden kokonaismäärää;

27) ”huolta aiheuttavalla aineella” ainetta

a) joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa säädetyt kriteerit ja on tunnistettu kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) joka on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa johonkin seuraavista vaaraluokista tai vaarakategorioista:

i) syöpää aiheuttava, kategoriat 1 ja 2;

ii) sukusolujen perimää vaurioittava, kategoriat 1 ja 2;

iii) lisääntymiselle vaarallinen, kategoriat 1 ja 2;

iv) ihmisten terveyteen vaikuttava hormonitoiminnan häiriö, kategoriat 1 ja 2;

v) ympäristöön vaikuttava hormonitoiminnan häiriö, kategoriat 1 ja 2;

vi) hitaasti hajoavat, kulkeutuvat ja myrkylliset tai erittäin hitaasti hajoavat, erittäin kulkeutuvat ominaisuudet;

vii) hitaasti hajoavat, biokertyvät ja myrkylliset tai erittäin hitaasti hajoavat, erittäin voimakkaasti biokertyvät ominaisuudet;

viii) hengitysteiden herkistyminen, kategoria 1;

ix) ihon herkistyminen, kategoria 1;

x) vesiympäristölle vaarallinen, kategoriat Chronic 1–4;

xi) otsonikerrokselle vaarallinen;

xii) elinkohtainen myrkyllisyys – toistuva altistuminen, kategoriat 1 ja 2;

xiii) elinkohtainen myrkyllisyys – kerta-altistuminen, kategoriat 1 ja 2;

c) jota säännellään asetuksella (EU) 2019/1021; tai

d) joka vaikuttaa kielteisesti materiaalien uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen tuotteessa, joka sisältää kyseistä ainetta;

28) ”digitaalisella tuotepassilla” tuotekohtaista tietokokonaisuutta, joka sisältää 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä täsmennetyt tiedot ja joka on saatavilla sähköisesti tietovälineen kautta III luvun mukaisesti;

29) ”tietovälineellä” lineaarista viivakoodia, kaksiulotteista merkkiä tai muuta automaattista tunnistusta ja tiedonkeruuta tukevaa muotoa, joka on koneellisesti luettavissa;

30) ”yksilöllisellä tuotetunnisteella” tuotteen tunnistamiseen tarkoitettua yksilöllistä merkkijonoa, joka on myös mahdollista linkittää digitaaliseen tuotepassiin verkkolinkillä;

31) ”yksilöllisellä toimijatunnuksella” tuotteen arvoketjuun osallistuvan toimijan tunnistamiseen tarkoitettua yksilöllistä merkkijonoa;

32) ”tuotepassipalvelun tarjoajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on riippumaton kolmas osapuoli ja joka tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan luvalla käsittelee kyseisen tuotteen digitaalisen tuotepassin tietoja niiden asettamiseksi talouden toimijoiden ja muiden sellaisten asiaankuuluvien toimijoiden saataville, joilla on oikeus tutustua kyseisiin tietoihin tämän asetuksen tai muun unionin oikeuden nojalla;

33) ”yksilöllisellä laitostunnisteella” yksilöllistä merkkijonoa, joka on tarkoitettu tuotteen arvoketjuun osallistuvien paikkojen ja rakennusten tai tuotteen arvoketjuun osallistuvien toimijoiden käyttämien paikkojen ja rakennusten tunnistamiseen;

34) ”hävittämisellä” tuotteen tarkoituksellista vahingoittamista tai käytöstä poistamista jätteenä, lukuun ottamatta käytöstä poistamista, jonka ainoana tarkoituksena on käytöstä poistetun tuotteen toimittaminen sen valmistelemiseksi uudelleenkäyttöä, mukaan lukien kunnostaminen tai uudelleenvalmistus, varten;

35) ”asiakkaalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa, vuokraa tai ottaa vastaan tuotteen omaan käyttöönsä riippumatta siitä, toimiiko kyseinen henkilö sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen tai sen elinkeino- tai ammattitoimintaan;

36) ”kulutustuotteella” tuotetta, joka on ensisijaisesti tarkoitettu kuluttajille, lukuun ottamatta komponentteja ja välituotteita;

37) ”myymättä jääneellä kulutustuotteella” kulutustuotetta, jota ei ole myyty, mukaan lukien ylijäämävarastot, ylimääräiset varastot ja kaupaksi käymättömät tuotteet sekä tuotteet, jotka kuluttaja on palauttanut hänellä direktiivin 2011/83/EU 9 artiklan mukaan olevan peruuttamisoikeuden nojalla tai soveltuvissa tapauksissa muun kauppiaan tarjoaman pidemmän peruuttamisajan puitteissa;

38) ”itsesääntelytoimenpiteellä” vapaaehtoista sopimusta tai vapaaehtoisia käytännesääntöjä, jotka talouden toimijat ovat tehneet omasta aloitteestaan ja joiden täytäntöönpanosta ne ovat vastuussa;

39) ”asettamisella saataville markkinoilla” tuotteen toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

40) ”markkinoille saattamisella” tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;

41) ”käyttöönotolla” tuotteen ensimmäistä käyttöä sen suunniteltuun käyttötarkoitukseen unionissa;

42) ”valmistajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään;

43) ”valtuutetulla edustajalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;

44) ”maahantuojalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuodun tuotteen unionin markkinoille;

45) ”jakelijalla” jakeluketjun sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valmistaja eikä maahantuoja ja joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla;

46) ”talouden toimijalla” valmistajaa, valtuutettua edustajaa, maahantuojaa, jakelijaa, välittäjää ja jakelupalvelujen tarjoajaa;

47) ”riippumattomalla toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on valmistajasta riippumaton ja osallistuu suoraan tai välillisesti tuotteen kunnostukseen, korjaamiseen, kunnossapitoon tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, mukaan lukien jätehuoltotoimijat, kunnostajat, korjaajat, korjauslaitteiden tai -työkalujen tai varaosien valmistajat tai jakelijat sekä teknisten tietojen julkaisijat, tarkastus- ja testauspalveluja tarjoavat toimijat sekä toimijat, jotka tarjoavat koulutusta laitteiden asentajille, valmistajille ja korjaajille;

48) ”ammattikorjaajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa ammattimaisia tuotteen korjaus- tai kunnossapitopalveluja, riippumatta siitä, toimiiko kyseinen henkilö valmistajan jakelujärjestelmässä vai itsenäisesti;

49) ”teknisellä eritelmällä” asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin tai palvelun on täytettävä;

50) ”CE-merkinnällä” merkintää, jolla valmistaja osoittaa kyseessä olevan tuotteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;

51) ”vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla” prosessia sen osoittamiseksi, täyttyvätkö 4 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut ekologisen suunnittelun vaatimukset;

52) ”vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella” elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;

53) ”ilmoitetulla laitoksella” IX luvun mukaisesti ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta;

54) ”verkkomarkkinapaikan tarjoajalla” välityspalvelujen tarjoajaa, joka käyttää verkkorajapintaa, jonka avulla asiakkaat voivat tehdä talouden toimijoiden kanssa etäsopimuksia 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kaupasta;

55) ”välittäjällä” jakelijaa tai muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy, vuokraa tai myy osamaksulla tuotteita tai joka esittelee tuotteita loppukäyttäjille liiketoiminnan yhteydessä, mukaan lukien etämyynti; välittäjänä pidetään myös jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ottaa tuotteen käyttöön liiketoiminnan yhteydessä;

56) ”etämyynnillä” tuotteiden myyntiä, vuokrausta tai osamaksukauppaa verkossa tai muiden etämyyntitapojen kautta siten, että tuote ei ole fyysisesti mahdollisen asiakkaan saatavilla;

57) ”riskin aiheuttavalla tuotteella” tuotetta, joka ei täytä jotakin tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla asetettua ekologisen suunnittelun vaatimusta, lukuun ottamatta 71 artiklan 1 kohdassa lueteltuja vaatimuksia, ja joka voi siksi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön tai muihin kyseisellä vaatimuksella suojattuihin yleisiin etuihin;

58) ”vakavan riskin aiheuttavalla tuotteella” riskin aiheuttavaa tuotetta, jonka katsotaan arvioinnin, asiaankuuluvan vaatimustenvastaisuuden asteen tai siihen liittyvän haitan perusteella edellyttävän markkinavalvontaviranomaisten nopeita toimia, myös tapauksissa, joissa vaatimustenvastaisuuden vaikutukset eivät ole välittömiä.

Sovelletaan komission suosituksen 2003/361/EY ([58]) liitteessä I olevan 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa olevia ”pk-yritysten”, ”pienten yritysten” ja ”mikroyritysten” määritelmiä.

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 1 ja 2 alakohdassa olevia ”aineen” ja ”seoksen” määritelmiä.

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 ja 11 kohdassa olevia ”akkreditoinnin” ja ”kansallisen akkreditointielimen” määritelmiä.

Sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1, 2, 13, 15, 16 ja 17 alakohdassa olevia ”jätteen”, ”vaarallisen jätteen”, ”uudelleenkäytön”, ”hyödyntämisen”, ”uudelleenkäyttöön valmistelun” ja ”kierrätyksen” määritelmiä.

Sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 alakohdan c alakohdassa olevaa ”yhdenmukaistetun standardin” määritelmää;

Sovelletaan direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 alakohdassa olevaa ”hankintaviranomaisten” määritelmää ja direktiivin 2014/25/EU 4 artiklan 1 alakohdassa olevaa ”hankintayksiköiden” määritelmää. ”Hankintasopimuksella” tarkoitetaan direktiivien 2014/24/EU ja 2014/25/EU soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia.

Sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1807 ([59]) 3 artiklan 2 alakohdassa olevaa ”käsittelyn” määritelmää.

Sovelletaan asetuksen (EU) 2019/771 2 artiklan 2 alakohdan c alakohdassa olevaa ”kuluttajan” määritelmää.

Sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 ja 25 alakohdassa olevia ”markkinavalvonnan”, ”markkinavalvontaviranomaisen”, ”jakelupalvelujen tarjoajan”, ”verkkorajapinnan”, ”korjaavan toimen”, ”loppukäyttäjän”, ”palautusmenettelyn”, ”markkinoilta poistamisen”, ”tulliviranomaisten” ja ”vapaaseen liikkeeseen luovutuksen” määritelmiä.

([58]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

([59]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1807, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, muiden kuin henkilötietojen vapaan liikkuvuuden kehyksestä Euroopan unionissa (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 59).

3 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Tuotteita saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön vain, jos ne täyttävät kyseisiin tuotteisiin sovellettavissa 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut ekologisen suunnittelun vaatimukset.

2. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, jotka täyttävät 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut suoritustasovaatimukset, sillä perusteella, että ei ole noudatettu sellaisia kansallisia suoritustasovaatimuksia, jotka liittyvät tällaisiin delegoituihin säädöksiin sisältyvien suoritustasovaatimusten kattamiin, liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin.

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, jotka täyttävät 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut tietovaatimukset, sillä perusteella, että sellaisia kansallisia tietovaatimuksia ei ole noudatettu, jotka liittyvät tällaisiin delegoituihin säädöksiin sisältyvien tietovaatimusten kattamiin, liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin.

3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioita ei saa estää vahvistamasta energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia direktiivin (EU) 2024/1275 5 artiklan mukaisesti ja järjestelmävaatimuksia mainitun direktiivin 13 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, joiden osalta 4 artiklan 2 kohdan nojalla annetussa delegoiduissa säädöksessä säädetään, että joko suoritustaso- tai tietovaatimuksia taikka niistä kumpaakaan ei voida asettaa yhdelle tai useammalle liitteessä I tarkoitetulle erityiselle tuoteparametrille, sillä perusteella, että tällaisiin parametreihin liittyviä kansallisia vaatimuksia ei ole noudatettu.

5. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä ja vastaavissa tapahtumissa näytteille tuotteita, jotka eivät ole 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä asetettujen vaatimusten mukaisia, jos näkyvällä merkillä ilmoitetaan selvästi, että kyseiset tuotteet eivät ole näissä delegoiduissa säädöksissä asetettujen vaatimusten mukaisia ja että ne eivät ole myytävinä ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi.

II LUKU

EKOLOGISEN SUUNNITTELUN VAATIMUKSET

4 artikla

Valtuudet antaa delegoituja säädöksiä

1. Siirretään komissiolle valta antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta asettamalla ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Näihin delegoituihin säädöksiin sisältyvät vähintään 8 artiklassa tarkoitetut näkökohdat. Tällaiset ekologisen suunnittelun vaatimukset on asetettava 5, 6 ja 7 artiklan sekä III luvun mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valtuutukseen sisältyy mahdollisuus vahvistaa, että tiettyjen liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien osalta ei aseteta suoritustasovaatimuksia tai tietovaatimuksia taikka niistä kumpaakaan, jos näihin tiettyihin tuoteparametreihin liittyvä vaatimus vaikuttaisi kielteisesti asianomaisen tuoteryhmälle kaavailtuihin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu valtuutus ei sisällä mahdollisuutta antaa delegoitua säädöstä, jossa vahvistetaan, että jollekin tuoteryhmälle ei tarvita lainkaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia.

4. Komissio antaa tämän 1 kohdan nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä talouden toimijoille riittävästi aikaa noudattaa kyseisissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja ekologisen suunnittelun vaatimuksia ottaen erityisesti huomioon pk-yritysten, erityisesti mikroyritysten, tarpeet. Delegoidun säädöksen soveltamispäivä saa olla aikaisintaan 18 kuukautta sen voimaantulosta lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, jotka koskevat koko säädöstä tai joitakin erityisvaatimuksia, taikka tapauksia, joissa delegoitu säädös osittain kumotaan tai sitä muutetaan, jolloin voidaan vahvistaa aikaisempi soveltamispäivä.

5. Komissio täydentää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä tätä asetusta määrittämällä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt tämän asetuksen 43 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteessä IV esitetyn moduulin A tai päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjen moduulien B–H1 joukosta ja tekemällä sellaiset mukautukset, jotka ovat tarpeen kyseisten tuotevaatimusten tai ekologisen suunnittelun vaatimusten huomioon ottamiseksi.

Jos samaa tuotetta koskevan unionin muun oikeuden nojalla olisi käytettävä muita päätöksen 768/2008/EY liitteessä II tarkoitettuja vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleja, kyseessä olevan ekologisen suunnittelun vaatimuksen osalta käytetään 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyä moduulia.

Kun tätä asetusta tarvittaessa sovelletaan tuoteryhmään tavalla, joka täydentää rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta, jäljempänä ”rakennustuoteasetus”, 1 kohdan nojalla annettavassa delegoidussa säädöksessä on määritettävä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, mukaan lukien tarvittaessa mahdolliset järjestelmät, joista säädetään rakennustuoteasetuksen mukaisen toimenpiteen nojalla, ottaen huomioon tuoteryhmän ominaispiirteet, asiaankuuluvat ekologisen suunnittelun vaatimukset ja talouden toimijoille aiheutuvat kustannukset.

6. Edellä oleviin 1 kohdan nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin voi sisältyä mitä tahansa seuraavista lisävaatimuksista, jotka ovat aiheellisia tuoteryhmän erityispiirteet huomioon ottaen:

a) kun tehokas markkinavalvonta sitä edellyttää

   i) valmistajat, niiden valtuutetut edustajat tai maahantuojat säilyttävät tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen muun ajanjakson kuin tapauksen mukaan 27 artiklan 3 kohdassa, 28 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tai 29 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun asianomainen tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön, ottaen huomioon kyseisen tuotteen tai kyseisten ekologisen suunnittelun vaatimusten luonne;

   ii) talouden toimijat toimittavat pyynnöstä markkinavalvontaviranomaisille 36 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa esitetyt tiedot muun ajanjakson kuin kyseisessä kohdassa tarkoitetun kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun kyseinen tuote on toimitettu;

   iii) valmistajat, niiden valtuutetut edustajat tai maahantuojat asettavat osia kyseistä tuotetta koskevista teknisistä asiakirjoista digitaalisesti komission tai markkinavalvontaviranomaisten saataville 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilman, että sitä on pyydettävä;

   iv) toimitusketjun toimijat noudattavat 38 artiklassa lueteltuja velvoitteita;

b) valmistajien, niiden valtuutettujen edustajien tai maahantuojien on asetettava komission saataville tiedot tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista määristä 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) kun tuotteiden energiatehokkaan käytön varmistaminen tai tulevien ekologisen suunnittelun vaatimusten kehittäminen sitä edellyttää,

   i) tuotteiden on kyettävä mittaamaan kuluttamansa energia tai suoritustasonsa käytön aikana muiden liitteessä I tarkoitettujen asiaankuuluvien tuoteparametrien osalta 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

   ii) valmistajat, niiden valtuutetut edustajat tai maahantuojat keräävät i alakohdassa tarkoitettuja käytönaikaisia muita kuin henkilötietoja ja raportoivat komissiolle 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

   iii) digitaalisia välineitä käytetään tuotteen suoritustason laskemiseksi jonkin liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

d) ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisuutta koskevan avoimuuden varmistamiseksi säännöt ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisuutta osoittavista merkinnöistä sellaisten tuotteiden osalta, joihin ei sovelleta vaatimusta kiinnittää CE-merkintä ennen niiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, 47 artiklan mukaisesti.

7. Ensimmäinen tämän artiklan nojalla annettava delegoitu säädös voi tulla voimaan aikaisintaan 19 päivänä heinäkuuta 2025.

5 artikla

Ekologisen suunnittelun vaatimukset

1. Jotta voidaan puuttua ympäristövaikutuksiin, ja liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien perusteella, 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä asetettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten on oltava sellaisia, että niillä parannetaan seuraavia tuotteen ominaisuuksia, jäljempänä ”tuoteominaisuudet”, jos kyseiset tuoteominaisuudet ovat merkityksellisiä kyseisen tuoteryhmän kannalta:

a) käyttökestävyys;

b) luotettavuus;

c) uudelleenkäytettävyys;

d) päivitettävyys;

e) korjattavuus;

f) mahdollisuus kunnossapitoon ja kunnostamiseen;

g) huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen;

h) energiankulutus ja energiatehokkuus;

i) vedenkäyttö ja vedenkäytön tehokkuus;

j) resurssien käyttö ja resurssitehokkuus;

k) kierrätetyn materiaalin osuus;

l) mahdollisuus uudelleenvalmistukseen;

m) kierrätettävyys;

n) mahdollisuus materiaalien hyödyntämiseen;

o) ympäristövaikutukset, mukaan lukien hiilijalanjälki ja ympäristöjalanjälki;

p) odotettu jätteen syntyminen.

2. Ekologisen suunnittelun vaatimuksilla on tarvittaessa varmistettava liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien perusteella, etteivät tuotteet vanhene ennenaikaisesti muun muassa seuraavista syistä: valmistajien tekemät suunnitteluvalinnat, huomattavasti muita komponentteja heikompien komponenttien käyttö, se, ettei keskeisiä komponentteja voi purkaa, se, ettei saatavilla ole korjaamista koskevia tietoja tai varaosia, se, ettei ohjelmisto enää toimi käyttöjärjestelmän päivityksen jälkeen tai se, ettei ohjelmistopäivityksiä tarjota.

3. Komissio valitsee tai kehittää tarvittaessa välineitä tai menetelmiä ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiseksi.

4. Ekologisen suunnittelun vaatimukset vahvistetaan tietyille tuoteryhmille. Ne voidaan määrittää erilaisiksi minkä tahansa yksittäisen tuotteen osalta, joka kuuluu johonkin tiettyyn tuoteryhmään.

5. Tuoteryhmien ulkopuolelle jätetään tuotteet, joiden ainoa käyttötarkoitus on puolustuksen tai kansallisen turvallisuuden alalla.

6. Komissio voi asettaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia myös niille tuoteryhmille, joita ei ole sisällytetty 18 artiklassa tarkoitettuun työsuunnitelmaan.

7. Jos kahdella tai useammalla tuoteryhmällä on yksi tai useampi samankaltaisuus, jonka avulla jotakin tuotteen ominaisuutta voidaan parantaa tehokkaasti yhteisten tietovaatimusten tai suoritustasovaatimusten perusteella, näille tuoteryhmille voidaan vahvistaa horisontaaliset ekologisen suunnittelun vaatimukset, jäljempänä ”horisontaaliset ekologisen suunnittelun vaatimukset”. Harkitessaan horisontaalisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista komissio ottaa huomioon myös kyseisten vaatimusten myönteiset vaikutukset tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseen

nähden, erityisesti sen, että saman delegoidun säädökseen soveltamisalaan on mahdollista sisällyttää laaja valikoima tuoteryhmiä. Komissio voi täydentää horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia asettamalla ekologisen suunnittelun vaatimuksia tietylle tuoteryhmälle.

8. Ekologisen suunnittelun vaatimus voi kattaa tuotteet, jotka kuuluvat 21 artiklan 3 kohdan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen sisältyvässä luettelossa olevan itsesääntelytoimenpiteen piiriin, jos kyseinen itsesääntelytoimenpide ei käsittele kyseisen ekologisen suunnittelun vaatimuksen piiriin kuuluvia tuoteominaisuuksia.

9. Ekologisen suunnittelun vaatimuksiin on tiettyjen tuoteominaisuuksien parantamiseksi sisällyttävä tapauksen mukaan yksi tai kumpikin seuraavista:

a) 6 artiklassa vahvistetut suoritustasovaatimukset;

b) 7 artiklassa vahvistetut tietovaatimukset.

10. Valmistellessaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia komissio varmistaa yhdenmukaisuuden muun unionin oikeuden kanssa ja

a) ottaa huomioon

   i) ilmastoa, ympäristöä, energiatehokkuutta sekä resurssitehokkuutta ja -varmuutta, myös myrkytöntä kiertotaloutta, koskevat unionin painopisteet ja muut asiaan liittyvät unionin painopisteet ja tavoitteet;

   ii) asiaa koskevan unionin oikeuden, mukaan lukien se, missä määrin siinä käsitellään asiaankuuluvia tuoteominaisuuksia;

   iii) asiaa koskevat kansainväliset sopimukset;

   iv) itsesääntelytoimenpiteet;

   v) asiaa koskevan kansallisen ympäristöoikeuden;

   vi) asiaa koskevat eurooppalaiset ja kansainväliset standardit;

b) tekee vaikutustenarvioinnin, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja analyyseihin sekä tarvittaessa unionin rahoitusohjelmien puitteissa tuotettuihin lisätutkimuksiin ja tutkimustuloksiin. Tiettyjä tuoteominaisuuksia koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettaminen ei saa aiheettomasti viivästyä sellaisten epävarmuustekijöiden vuoksi, jotka liittyvät mahdollisuuteen asettaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia kyseisen tuotteen muiden ominaisuuksien parantamiseksi. Vaikutustenarvioinnissa komissio

   i) ilmoittaa käytetyn menetelmän;

   ii) varmistaa, että kaikki tuoteominaisuudet analysoidaan ja että tuoteominaisuuksien analyysin perusteellisuus on oikeassa suhteessa siihen, miten merkityksellisiä ne ovat kyseisen tuotteen kannalta;

   iii) varmistaa, että eri tuoteominaisuuksien välisiä riippuvuussuhteita analysoidaan;

   iv) esittää odotetut muutokset ympäristövaikutuksissa, mukaan lukien määrällistettyinä hiilijalanjälki ja ympäristöjalanjälkinä aina kun se on mahdollista;

   v) analysoi tarvittaessa raaka-aineiden saatavuutta kunnostusalalla;

   vi) analysoi mahdollisia merkityksellisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen;

   vii) tarkastelee, mikä on tuotteelle tai tuoteryhmälle tarvittava vähimmäissuoritustaso, jotta a alakohdan i alakohdassa luetellut unionin tavoitteet voidaan saavuttaa tulevaisuudessa;

c) ottaa huomioon asiaankuuluvat tekniset tiedot, joita on käytetty unionin oikeuden tai välineiden, mukaan lukien asetus (EY) N:o 66/2010, direktiivi 2010/75/EU, asetuksen (EU) 2020/852 nojalla hyväksytyt tekniset arviointikriteerit ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat EU:n kriteerit, perustana tai jotka on johdettu niistä;

d) ottaa huomioon liikesalaisuuksien suojan;

e) ottaa huomioon 19 artiklassa tarkoitetun ekologisen suunnittelun foorumin ja 20 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän näkemykset.

11. Ekologisen suunnittelun vaatimusten on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) tuotteen toimivuuteen ei käyttäjän näkökulmasta saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;

b) ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle ei saa aiheutua haitallista vaikutusta;

c) kuluttajille ei saa aiheutua merkittävää kielteistä vaikutusta asianomaisten tuotteiden kohtuuhintaisuuden osalta, kun otetaan huomioon myös käytettyjen tuotteiden saatavuus sekä tuotteiden käyttökestävyys ja elinkaarikustannukset;

d) talouden toimijoiden ja muiden arvoketjun toimijoiden, mukaan lukien pk-yritysten ja erityisesti mikroyritysten, kilpailukykyyn ei saa kohdistua suhteetonta kielteistä vaikutusta;

e) valmistajilta tai muilta arvoketjun toimijoilta ei saa vaatia omistusoikeuden alaisen teknologian käyttöä;

f) valmistajille tai muille arvoketjun toimijoille, mukaan lukien pk-yrityksille ja erityisesti mikroyrityksille, ei saa aiheutua suhteetonta hallinnollista taakkaa.

12. Ekologisen suunnittelun vaatimusten on oltava todennettavissa. Komissio määrittää asianmukaiset todentamiskeinot tiettyjä ekologisen suunnittelun vaatimuksia varten, ja tällainen todennus voidaan tehdä esimerkiksi suoraan itse tuotteessa olevien tietojen tai teknisten asiakirjojen tarkastusten perusteella.

13. Komissio julkaisee asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit, mukaan lukien 10 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaikutustenarvioinnit, joita käytetään ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisessa.

14. Kunkin sellaisen tuoteryhmän osalta, johon sovelletaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia, komissio määrittää tarvittaessa, mitkä aineet kuuluvat 2 artiklan 27 kohdan d alakohdan määritelmän piiriin, ottaen huomioon ainakin

a) sen, tekevätkö aineet uudelleenkäytöstä tai kierrätysprosessista monimutkaisemman, kalliimman, ympäristövaikutuksiltaan huomattavamman tai enemmän energiaa tai resursseja kuluttavan, kun käytetään tavanomaisia teknologioita;

b) sen, heikentävätkö aineet tuotteesta peräisin olevan kierrätetyn materiaalin tai siitä valmistettujen tuotteiden teknisiä ominaisuuksia tai toimintoja, hyödyllisyyttä tai arvoa;

c) sen, vaikuttavatko aineet kielteisesti kierrätetyn materiaalin esteettisiin tai hajuun liittyviin ominaisuuksiin.

6 artikla

Suoritustasovaatimukset

1. Tuotteiden on täytettävä tuotteiden ominaisuuksiin liittyvät suoritustasovaatimukset, jotka vahvistetaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Suoritustasovaatimusten on perustuttava liitteessä I tarkoitettuihin asiaankuuluviin tuoteparametreihin, ja niihin on tarvittaessa sisällyttävä yksi tai kumpikin seuraavista:

a) tiettyyn tuoteparametriin tai parametrien yhdistelmään liittyvät vähimmäis- tai enimmäistasot;

b) ei-määrälliset vaatimukset, joilla pyritään parantamaan suoritustasoa yhden tai useamman tällaisen tuoteparametrin osalta.

3. Liitteessä I olevassa f alakohdassa tarkoitettuun tuoteparametriin perustuvat suoritustasovaatimukset eivät saa rajoittaa aineiden esiintymistä tuotteissa syistä, jotka liittyvät ennen kaikkea kemikaaliturvallisuuteen.

Suoritustasovaatimusten asettamisella on kuitenkin tarvittaessa myös vähennettävä ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvia merkittäviä riskejä.

4. Komissio noudattaa liitteessä II esitettyä menettelyä asettaessaan suoritustasovaatimuksia.

7 artikla

Tietovaatimukset

1. Tuotteiden on täytettävä tuotteiden ominaisuuksiin liittyvät tietovaatimukset, sellaisina kuin ne on vahvistettu 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Tietovaatimusten on

a) sisällettävä vähintään III luvussa vahvistetut digitaaliseen tuotepassiin liittyvät vaatimukset ja 5 kohdassa vahvistetut huolta aiheuttaviin aineisiin liittyvät vaatimukset;

b) tarvittaessa myös edellytettävä, että tuotteisiin liitetään

i) tiedot tuotteen suoritustasosta yhden tai useamman liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta, mukaan lukien korjattavuus- tai käyttökestävyyspisteytys, hiilijalanjälki tai ympäristöjalanjälki;

ii) asiakkaita ja muita toimijoita varten tiedot siitä, miten tuote asennetaan ja miten sitä käytetään, pidetään kunnossa ja korjataan, jotta voidaan minimoida sen ympäristövaikutukset ja varmistaa optimaalinen käyttökestävyys, tarvittaessa tiedot siitä, miten kolmansien osapuolten käyttöjärjestelmät asennetaan, sekä tiedot keräämisestä kunnostusta tai uudelleenvalmistusta varten ja siitä, miten tuote palautetaan tai miten sen kanssa toimitaan käytöstäpoistovaiheessa;

iii) tiedot käsittelylaitoksille purkamisesta, uudelleenkäytöstä, kunnostuksesta, kierrätyksestä tai loppukäsittelystä käytöstäpoistovaiheessa;

iv) muut tiedot, jotka voivat vaikuttaa asiakkaiden tekemiin kestäviin tuotevalintoihin ja siihen, miten muut osapuolet kuin valmistaja käsittelevät tuotetta, jotta voidaan helpottaa asianmukaista käyttöä, arvon säilyttämiseen liittyviä toimia ja asianmukaista käsittelyä käytöstäpoistovaiheessa;

c) oltava selkeitä, helposti ymmärrettäviä ja räätälöityjä asianomaisten tuoteryhmien erityispiirteiden ja tietojen aiottujen vastaanottajien mukaan.

Tietylle tuoteparametrille voidaan asettaa tietovaatimus riippumatta siitä, onko kyseiselle tuoteparametrille asetettu suoritustasovaatimus.

Jos delegoitu säädös sisältää horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia, tämän kohdan a alakohtaa ei sovelleta.

3. Liitteessä I olevassa f alakohdassa vahvistettuun tuoteparametriin perustuvat tietovaatimukset eivät saa koskea aineiden tai seosten merkitsemistä ensisijaisesti niiden terveydelle tai ympäristölle aiheuttamiin vaaroihin liittyvistä syistä.

4. Komissio määrittää tarvittaessa tuoteryhmän ominaispiirteet huomioon ottaen suoritustasoluokat asettaessaan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia.

Komissio voi perustaa suoritustasoluokat yksittäisiin parametreihin tai yhteenlaskettuihin pistemääriin. Tällaiset suoritustasoluokat voidaan ilmaista absoluuttisina tai missä tahansa muussa muodossa, jonka avulla mahdolliset asiakkaat voivat valita suoritustasoltaan parhaat tuotteet.

Näiden suoritustasoluokkien on vastattava merkittäviä suoritustasojen parannuksia.

Jos suoritustasoluokat perustuvat parametreihin, joille on vahvistettu suoritustasovaatimukset, niiden alimman luokan on vastattava suoritustasoluokkien soveltamisen alkamishetkellä vaadittavaa vähimmäissuoritustasoa.

5. Ellei 6 kohdan b alakohdassa toisin säädetä, tietovaatimusten on mahdollistettava huolta aiheuttavien aineiden jäljittäminen kyseisten tuotteiden koko elinkaaren ajalta, paitsi jos tällainen jäljittäminen on jo mahdollista 4 artiklan nojalla annetun toisen kyseiset tuotteet kattavan delegoidun säädöksen nojalla, ja niihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

a) tuotteessa esiintyvien huolta aiheuttavien aineiden nimi tai numerotunnus seuraavasti:

i) nimi Kansainvälisen puhtaan ja sovelletun kemian liiton (IUPAC) nimikkeistössä tai muu kansainvälinen nimi, jos IUPAC-nimeä ei ole saatavilla;

ii) muut nimet, mukaan lukien yleisnimi, kauppanimi, lyhenne,

iii) Euroopan yhteisön (EY) numero, sellaisena kuin se on ilmoitettu Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelossa (EINECS-luettelo), Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelossa (ELINCS-luettelo) tai aineiden, jotka eivät täytä enää polymeerin määritelmää, luettelossa, tai EY-numero, jonka Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) on antanut, jos sellainen on saatavilla, ja tarpeen mukaan

iv) nimi ja numero CAS-rekisterissä (Chemical Abstract Service), jos saatavilla;

b) huolta aiheuttavien aineiden sijainti tuotteessa;

c) huolta aiheuttavien aineiden pitoisuus, enimmäispitoisuus tai pitoisuuden vaihteluväli tuotteen, sen olennaisten komponenttien tai varaosien tasolla;

d) tuotteen turvallista käyttöä koskevat asiaankuuluvat ohjeet;

e) tiedot, jotka ovat merkityksellisiä purkamisen, uudelleenkäyttöön valmistelun, uudelleenkäytön, kierrätyksen ja käytöstäpoistovaiheessa suoritettavan tuotteen ympäristön kannalta hyväksyttävän jätehuollon kannalta.

Komissio voi tarvittaessa vahvistaa kynnysarvot huolta aiheuttavia aineita koskevien tietovaatimusten soveltamiselle, jos se on aiheellista kyseessä olevan tuoteryhmän osalta.

6. Kun komissio asettaa tietovaatimuksia 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, se tarvittaessa

a) vahvistaa 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten soveltamispäivät käyttäen tarvittaessa eri soveltamispäiviä eri huolta aiheuttavien aineiden kohdalla;

b) säätää huolta aiheuttaviin aineisiin tai tiettyihin tietoihin sovellettavista, 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia koskevista asianmukaisesti perustelluista poikkeuksista huolta aiheuttavien aineiden jäljittämisen teknisen toteutettavuuden tai mielekkyyden, niiden havaitsemiseen ja määrän määrittämiseen käytettävien analyysimenetelmien olemassaolon sekä liikesalaisuuksien suojelemisen tarpeen perusteella tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa; edellä 2 artiklan 27 alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin huolta aiheuttaviin aineisiin ei sovelleta poikkeusta, jos niiden pitoisuus tuotteissa, niiden olennaisissa komponenteissa tai varaosissa on yli 0,1 painoprosenttia; ja

c) varmistaa yhdenmukaisuuden unionin oikeuden mukaisten olemassa olevien tietovaatimusten kanssa ja minimoi hallinnollisen taakan muun muassa asianmukaisten teknisten ratkaisujen avulla.

7. Tietovaatimuksissa on ilmoitettava, miten vaaditut tiedot on asetettava saataville. Kun digitaalinen tuotepassi on saatavilla, vaaditut tiedot on annettava siinä, ja tarvittaessa ne on annettava yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

a) itse tuotteessa;

b) tuotteen pakkauksessa;

c) jäljempänä 16 artiklassa tarkoitetussa merkissä;

d) käyttöohjeessa tai muussa tuotteeseen liitetyssä asiakirjassa;

e) vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla tai sovelluksessa.

Tiedot, joilla mahdollistetaan huolta aiheuttavien aineiden jäljittäminen 5 kohdan mukaisesti, on annettava joko tuotteessa tai niiden on oltava saatavilla tuotteeseen sisältyvän tietovälineen kautta.

8. Tietovaatimusten nojalla toimitettavat tiedot on annettava asiakkaiden helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää se jäsenvaltio, jonka markkinoilla tuote on määrä asettaa saataville tai jossa se on määrä ottaa käyttöön.

8 artikla

Delegoitujen säädösten sisältö

Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä on täsmennettävä vähintään seuraavat näkökohdat:

a) delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuoteryhmän tai sen soveltamisalaan kuuluvien tuoteryhmien määritelmä, mukaan lukien luettelo tavaroiden koodeista, sellaisina kuin ne on vahvistettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([60]) liitteessä I, ja tuotekuvaukset;

b) soveltamisalaan kuuluvia tuoteryhmiä koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset;

c) tarvittaessa liitteessä I tarkoitetut tuoteparametrit, joiden osalta komissio 4 artiklan nojalla toteaa, ettei ekologisen suunnittelun vaatimuksia tarvita;

d) tämän asetuksen 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävät testaus-, mittaus- tai laskentastandardit tai -menetelmät;

e) tarvittaessa 39 artiklan 2 kohdan mukaiset digitaalisten välineiden käyttöä koskevat vaatimukset;

f) tarvittaessa sellaiset väliaikaisesti sovellettavat menetelmät, yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai yhteiset eritelmät, joiden käyttöä edellytetään;

g) muoto, esitystapa ja järjestys, jossa vaatimustenmukaisuuden todentamiseen tarvittavat tiedot on asetettava saataville, ja tapa, jolla ne on asetettava saataville;

h) vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuli, jota on käytettävä 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti; jos sovellettava moduuli on muu kuin liitteessä IV esitetty moduuli, kyseisen moduulin valintaan vaikuttaneet tekijät;

i) vaatimukset tiedoista, jotka valmistajien on toimitettava, mukaan lukien vaatimukset, jotka koskevat teknisten asiakirjojen osia, jotka tarvitaan sen todentamiseksi, täyttääkö tuote ekologisen suunnittelun vaatimukset;

j) tarvittaessa 36 ja 37 artiklan mukaiset vaatimukset lisätiedoista;

k) sen siirtymäkauden kesto, jonka ajan jäsenvaltioiden on sallittava sellaisten tuotteiden markkinoille saattaminen tai käyttöönotto, jotka ovat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivänä niiden alueella voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden mukaisia;

l) tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen uudelleentarkastelupäivä ottaen huomioon muun muassa seuraavat seikat:

   i) tuoteryhmän ja sen markkinoiden ominaispiirteet;

   ii) tarve mukauttaa vaatimuksia tuotteiden kestävyyden parantamiseksi;

   iii) unionin poliittiset tavoitteet;

   iv) tekninen edistys; ja

   v) menetelmien saatavuus.

([60]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

III LUKU

DIGITAALINEN TUOTEPASSI

9 artikla

Digitaalinen tuotepassi

1. Tietovaatimuksissa on määrättävä, että tuotteita voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön vain, jos digitaalinen tuotepassi on saatavilla 4 artiklan nojalla annettujen sovellettavien delegoitujen säädösten sekä 10 ja 11 artiklan mukaisesti. Digitaaliseen tuotepassiin sisältyvien tietojen on oltava täsmällisiä, täydellisiä ja ajantasaisia.

2. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetuissa digitaalista tuotepassia koskevissa vaatimuksissa on kyseessä olevien tuoteryhmien kannalta sopivalla tavalla täsmennettävä seuraavat seikat:

a) digitaaliseen tuotepassiin liitteen III nojalla sisällytettävät tiedot;

b) yksi tai useampi käytettävä tietoväline;

c) tietovälineen ulkoasu ja sijainti;

d) onko digitaalinen tuotepassi vahvistettava mallin, erän vai kappaleen tasolla, sekä näiden tasojen määritelmä;

e) tapa, jolla digitaalinen tuotepassi on asetettava asiakkaiden saataville ennen kuin myynti-, vuokra tai osamaksusopimus sitoo heitä, myös etämyynnin tapauksessa;

f) toimijat, joilla on oltava pääsy digitaaliseen tuotepassiin sisältyviin tietoihin, sekä se, mihin tietoihin niillä on oltava pääsy;

g) toimijat, joiden on luotava digitaalinen tuotepassi tai päivitettävä tuotepassiin sisältyviä tietoja, sekä se, mitä tietoja ne voivat lisätä tai päivittää;

h) yksityiskohtaiset järjestelyt tietojen lisäämiseksi tai päivittämiseksi;

i) ajanjakso, jonka aikana digitaalisen tuotepassin on oltava saatavilla ja jonka on vastattava vähintään tietyn tuotteen odotettua käyttöikää.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuilla vaatimuksilla on

a) varmistettava, että arvoketjun toimijat voivat helposti saada ja ymmärtää niille merkityksellisiä tuotetietoja;

b) helpotettava toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamaa tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamista; ja

c) parannettava tuotteiden jäljitettävyyttä koko arvoketjussa.

4. Kun komissio asettaa digitaalisen tuotepassiin liittyviä vaatimuksia, se voi vapauttaa tuoteryhmiä vaatimuksesta, jonka mukaan tuotteella on oltava digitaalinen tuotepassi, jos

a) 10 ja 11 artiklaan sisältyvien olennaisten vaatimusten osalta ei ole saatavilla digitaalisen tuotepassin teknisiä eritelmiä; tai

b) muuhun unionin oikeuteen sisältyy sellainen järjestelmä tuoteryhmää koskevien tietojen digitaalista toimittamista varten, jonka komissio katsoo saavuttavan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tavoitteet.

10 artikla

Digitaalista tuotepassia koskevat yleiset vaatimukset

1. Digitaalisen tuotepassin on täytettävä seuraavat olennaiset vaatimukset:

a) se on liitettävä tietovälineen kautta pysyvään yksilölliseen tuotetunnisteeseen;

b) tietovälineen on oltava fyysisesti tuotteessa, sen pakkauksessa tai tuotteeseen liitetyissä asiakirjoissa, kuten 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä täsmennetään;

c) tietovälineen ja yksilöllisten tuotetunnisteiden on oltava yhden tai useamman liitteessä III olevassa toisessa kohdassa tarkoitetun standardin tai vastaavien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisia, kunnes yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

d) kaikkien digitaaliseen tuotepassiin sisältyvien tietojen on perustuttava avoimiin standardeihin, ne on laadittava yhteentoimivassa muodossa ja niiden on oltava tarvittaessa koneellisesti luettavia, jäsenneltyjä, siirrettävissä avoimen yhteentoimivan tiedonvaihtoverkon kautta ilman toimittajariippuvuutta ja niistä on voitava suorittaa hakuja tässä artiklassa ja 11 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti;

e) asiakkaisiin liittyviä henkilötietoja ei saa tallentaa digitaaliseen tuotepassiin ilman asiakkaan nimenomaista suostumusta asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan mukaisesti;

f) digitaaliseen tuotepassiin sisältyvissä tiedoissa on viitattava 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennettyyn tuotemalliin, erään tai kappaleeseen;

g) digitaaliseen tuotepassiin sisältyvien tietojen saatavuutta on säänneltävä tässä artiklassa ja 11 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti ja 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä täsmennettyjen tuoteryhmätason erityisten käyttöoikeuksien mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä III olevia ensimmäisen kohdan c alakohtaa ja toista kohtaa tekniikan ja tieteen kehityksen perusteella korvaamalla ne standardit tai lisäämällä muita eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja, joiden mukaisia tietovälineiden, yksilöllisten toimijatunnisteiden ja yksilöllisten laitostunnisteiden on oltava täyttääkseen tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Jos muussa unionin oikeudessa edellytetään tiettyjen tietojen sisällyttämistä digitaaliseen tuotepassiin tai sallitaan se, kyseiset tiedot voidaan lisätä digitaaliseen tuotepassiin 4 artiklan nojalla annetun sovellettavan delegoidun säädöksen nojalla.

3. Tuotteen markkinoille saattavan talouden toimijan on

a) toimitettava välittäjille ja verkkomarkkinapaikkojen tarjoajille tapauksen mukaan joko digitaalinen kopio tietovälineestä tai yksilöllinen tuotetunniste, jotta nämä voivat asettaa tietovälineen tai yksilöllisen tuotetunnisteen mahdollisten asiakkaiden saataville tapauksissa, joissa tuote ei ole fyysisesti heidän saatavillaan;

b) toimitettava a alakohdassa tarkoitettu digitaalinen kopio tai linkki verkkosivustolle maksutta viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa sitä koskevan pyynnön vastaanottamisesta.

4. Talouden toimijan on tuotetta markkinoille saattaessaan asetettava saataville digitaalisen tuotepassin varmuuskopio digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajana olevan riippumattoman kolmannen osapuolen kautta.

11 artikla

Digitaalisen tuotepassin tekninen suunnittelu ja toiminta

Tuotepassin teknisen suunnittelun ja toiminnan on täytettävä seuraavat olennaiset vaatimukset:

a) digitaalisten tuotepassien on oltava täysin yhteentoimivia 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vaadittujen muiden digitaalisten tuotepassien kanssa päästä päähän -viestinnän ja -tiedonsiirron teknisten, semanttisten ja organisatoristen näkökohtien osalta;

b) asiakkailla, valmistajilla, maahantuojilla, jakelijoilla, välittäjillä, ammattikorjaajilla, riippumattomilla toimijoilla, kunnostajilla, uudelleenvalmistajilla, kierrättäjillä, markkinavalvontaviranomaisilla ja tulliviranomaisilla, kansalaisjärjestöillä, ammattiliitoilla ja muilla asiaankuuluvilla toimijoilla on oltava maksuton ja helppo pääsy digitaaliseen tuotepassiin 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen käyttöoikeuksiensa perusteella;

c) digitaalisen tuotepassin luomisesta vastaavan talouden toimijan tai sen puolesta toimimaan valtuutettujen digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajien on säilytettävä tuotepassia;

d) jos tuotteella on jo digitaalinen tuotepassi, sille luotava uusi digitaalinen tuotepassi on linkitettävä alkuperäiseen digitaaliseen tuotepassiin tai tuotepasseihin;

e) digitaalisen tuotepassin on oltava saatavilla 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä määritetyn ajan, myös sen jälkeen, kun digitaalisen tuotepassin luomisesta vastaava talouden toimija on ilmoitettu maksukyvyttömäksi, asetettu selvitystilaan tai lopettanut toimintansa unionissa;

f) oikeuksia lisätä, muuttaa tai päivittää digitaaliseen tuotepassiin sisältyviä tietoja, muuttamista tai päivittämistä on rajoitettava 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen tietoihin pääsyä koskevien oikeuksien perusteella;

g) tietojen todenmukaisuus, luotettavuus ja eheys on varmistettava;

h) digitaaliset tuotepassit on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että varmistetaan turvallisuuden ja yksityisyyden korkea taso ja vältetään petokset.

Jos digitaalista tuotepassia säilyttävät ensimmäisen kohdan c alakohdan nojalla tai muutoin käsittelevät digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajat ensimmäisen alakohdan c alakohdan nojalla, kyseiset digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajat eivät saa myydä, käyttää uudelleen tai käsitellä tällaisia tietoja kokonaisuudessaan tai osittain enempää kuin on tarpeen asianomaisten säilytys- tai käsittelypalvelujen tarjoamiseksi, paitsi jos asiasta on erikseen sovittu tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan kanssa.

Siirretään komissiolle valta antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta asettamalla vaatimukset, joita digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajien on noudatettava voidakseen tulla tällaisiksi palveluntarjoajiksi, ja tarvittaessa sertifiointijärjestelmä tällaisten vaatimusten noudattamisen todentamiseksi ja asettamalla vaatimukset, joita kyseisten palveluntarjoajien on noudatettava digitaalisia tuotepassipalveluja tarjotessaan.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelyt digitaalisten tunnusten myöntämiseksi niille talouden toimijoille ja muille asiaankuuluville toimijoille, joilla on oltava käyttöoikeudet digitaaliseen tuotepassiin sisältyviin tietoihin, ja menettelyt näiden tunnusten todentamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Yksilölliset tunnisteet

1. Liitteessä III olevassa ensimmäisen kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten toimijatunnisteiden ja liitteessä III olevassa ensimmäisen kohdan i alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten laitostunnisteiden on oltava liitteessä III olevassa ensimmäisen kohdan c alakohdassa ja toisessa kohdassa tarkoitettujen standardien tai vastaavien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisia, kunnes yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Jos liitteessä III olevassa ensimmäisen kohdan h alakohdassa tarkoitettua yksilöllistä toimijatunnistetta ei ole vielä saatavilla, digitaalisen tuotepassin luovan tai sitä päivittävän talouden toimijan on pyydettävä yksilöllinen toimijatunniste asianomaisen toimijan puolesta ja annettava kyseiselle toimijalle täydelliset tiedot yksilöllisestä toimijatunnisteesta, kun ne on annettu.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämistä digitaalisen tuotepassin luovan tai sitä päivittävän talouden toimijan on pyydettävä asianomaiselta toimijalta vahvistus siitä, ettei yksilöllistä toimijatunnistetta ole.

3. Jos liitteessä III olevassa ensimmäisen kohdan i alakohdassa tarkoitettua yksilöllistä laitostunnistetta ei ole vielä saatavilla, digitaalisen tuotepassin luovan tai sitä päivittävän talouden toimijan on pyydettävä yksilöllinen laitostunniste asianomaisesta paikasta tai rakennuksesta vastaavan toimijan puolesta ja annettava kyseiselle toimijalle täydelliset tiedot myönnetystä yksilöllisestä laitostunnisteesta, kun se on annettu.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämistä digitaalisen tuotepassin luovan tai sitä päivittävän talouden toimijan on pyydettävä asianomaiselta toimijalta vahvistus siitä, ettei yksilöllistä laitostunnistetta ole.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tietovälineiden yksilöllisten tunnisteiden elinkaarihallintaa koskevia sääntöjä ja menettelyjä. Näissä delegoiduissa säädöksissä on erityisesti

a) vahvistettava säännöt organisaatioille, jotka haluavat tulla yksilöllisiä tunnisteita ja tietovälineitä myöntäväksi elimeksi; ja

b) vahvistettava säännöt talouden toimijoille, jotka haluavat luoda omat yksilölliset tunnisteensa ja tietovälineensä turvautumatta yksilöllisiä tunnisteita ja tietovälineitä myöntävään elimeen.

5. Edellä olevan 4 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä on vahvistettava

a) kriteerit, joiden perusteella voi tulla yksilöllisiä tunnisteita ja tietovälineitä myöntäväksi elimeksi;

b) yksilöllisiä tunnisteita ja tietovälineitä myöntävän elimen tehtävät;

c) säännöt, joilla varmistetaan, että kyseiset yksilölliset tunnisteet ja tietovälineet ovat luotettavia, todennettavissa olevia ja yksilöllisiä maailmanlaajuisesti;

d) säännöt yksilöllisten tunnisteiden ja tietovälineiden luomisesta, ylläpidosta, päivittämisestä ja poistamisesta;

e) tiedonhallintaa koskevat säännöt.

6. Vahvistaessaan 4 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä komissio

a) pyrkii varmistamaan eri lähestymistapojen yhteentoimivuuden;

b) ottaa huomioon olemassa olevat asiaan liittyvät tekniset ratkaisut ja standardit;

c) varmistaa, että vahvistetut säännöt ja menettelyt pysyvät mahdollisimman teknologianeutraaleina.

13 artikla

Digitaalinen tuotepassirekisteri

1. Komissio perustaa viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2026 digitaalisen rekisterin, jäljempänä ”rekisteri”, johon tallennetaan turvallisella tavalla vähintään yksilölliset tuotetunnisteet.

Jos tuotteet on tarkoitus asettaa luovutusta vapaaseen liikkeeseen koskevaan tullimenettelyyn, rekisteriin on tallennettava myös tavaran koodi.

Rekisteriin on tallennettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542 ([61]) 77 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut akkujen yksilölliset tunnisteet.

Komissio vastaa rekisterin hallinnoinnista ja varmistaa, että rekisteriin tallennetut tiedot käsitellään turvallisesti ja unionin oikeuden mukaisesti, mukaan lukien henkilötietojen suojaa koskevat sovellettavat säännöt.

2. Komissio täsmentää 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä mahdolliset muut tiedot, jotka on digitaaliseen tuotepassiin sisällyttämisen lisäksi tallennettava rekisteriin, ottaen huomioon ainakin seuraavat kriteerit:

a) tarve mahdollistaa digitaalisen tuotepassin aitouden todentaminen;

b) tietojen merkityksellisyys markkinavalvonta- ja tullitarkastusten tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamisen kannalta;

c) tarve välttää talouden toimijoille ja tulliviranomaisille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

([61]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L 191, 28.7.2023, s. 1).

3. Komissio katsotaan asetuksen (EU) 2018/1725 3 artiklan 8 alakohdassa määritellyksi rekisterinpitäjäksi, kun on kyse sen velvollisuudesta perustaa rekisteri ja hallinnoida sitä sekä käsitellä tästä toiminnasta mahdollisesti syntyviä henkilötietoja.

4. Talouden toimijan, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on ladattava rekisteriin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

5. Kun talouden toimija lataa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot rekisteriin, rekisterin on automaattisesti ilmoitettava talouden toimijalle yksilöllinen rekisteröintitunniste, joka liittyy rekisteriin tietyn tuotteen osalta 4 kohdan mukaisesti ladattuihin yksilöllisiin tunnisteisiin. Tätä rekisterin ilmoitusta ei saa pitää todisteena tämän asetuksen tai muun unionin oikeuden noudattamisesta.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa täsmennetään rekisterin täytääntöönpanojärjestelyt, mukaan lukien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksilöllisen rekisteröintitunnisteen ilmoittaminen.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissiolla, toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tulliviranomaisilla on oltava pääsy rekisteriin, jotta ne voivat hoitaa unionin oikeuden mukaiset tehtävänsä.

14 artikla

Digitaalisen tuotepassin tiedoille tarkoitettu verkkoportaali

Komissio perustaa yleisön saatavilla olevan verkkoportaalin, jossa sidosryhmät voivat hakea ja vertailla digitaalisiin tuotepasseihin sisältyviä tietoja, ja hallinnoi sitä. Verkkoportaali suunnitellaan siten, että sillä taataan sidosryhmien mahdollisuus etsiä ja vertailla tietoja 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä määritettyjen käyttöoikeuksiensa mukaisesti.

15 artikla

Digitaalista tuotepassia koskevat tullitarkastukset

1. Henkilön, joka aikoo asettaa 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan tullimenettelyyn, on toimitettava tulliviranomaisille kyseisen tuotteen 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu yksilöllinen rekisteröintitunniste tai asetettava se näiden saataville.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan siitä hetkestä alkaen, kun rekisteri on käytössä.

2. Tulliviranomaiset voivat luovuttaa tuotteen vapaaseen liikkeeseen vasta tarkistettuaan vähintään sen, että niille toimitettu tai niiden saataville asetettu 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu yksilöllinen rekisteröintitunniste ja tavaran koodi vastaavat rekisteriin tallennettuja tietoja.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistus suoritetaan sähköisesti ja automaattisesti 3 kohdassa tarkoitetun yhteenliitännän kautta. Sitä sovelletaan siitä hetkestä alkaen, kun kyseinen yhteenliitäntä on käytössä.

Vapaaseen liikkeeseen luovutusta ei katsota näytöksi siitä, että tuote on tämän asetuksen tai unionin oikeuden mukainen.

3. Komissio liittää rekisterin yhteen EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän (EU CSW-CERTEX) kanssa, mikä mahdollistaa automaattisen tietojenvaihdon kansallisten tullijärjestelmien kanssa asetuksella (EU) 2022/2399 perustetun EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön kautta.

Kyseisen yhteenliitännän on oltava käytössä neljän vuoden kuluttua 13 artiklan 5 alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulosta.

4. Komissio ja tulliviranomaiset voivat hakea ja käyttää digitaaliseen tuotepassiin ja rekisteriin sisältyviä tietoja unionin oikeuden mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, myös asetuksen (EU) N:o 952/2013 mukaisiin riskinhallintaan, tullitarkastuksiin ja vapaaseen liikkeeseen luovutukseen.

5. Tämä artikla ei rajoita asetuksen (EU) N:o 952/2013 ja asetuksen (EU) 2019/1020 VII luvun ja muun unionin oikeuden soveltamista.

IV LUKU

MERKIT

16 artikla

Merkit

1. Jos tietovaatimuksissa ilmoitetaan, että merkkiin on 7 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla sisällytettävä tietoja, 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä

a) merkin sisältö;

b) merkin ulkoasu, jolla varmistetaan näkyvyys ja luettavuus;

c) tapa, jolla merkki on esitettävä asiakkaille, myös etämyynnin tapauksessa, ottaen huomioon 32 artiklassa säädetyt vaatimukset ja vaikutukset asianomaisiin talouden toimijoihin;

d) soveltuvissa tapauksissa sähköiset menetelmät merkkien tuottamiseen.

2. Jos tietovaatimuksessa edellytetään, että merkkiin on sisällytettävä tuotteen suoritustasoluokka, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun merkin ulkoasun on oltava selkeä ja helposti ymmärrettävä ja mahdollistettava se, että asiakkaat voivat helposti vertailla tuotteen suoritustasoa asianomaisen tuoteparametrin osalta ja valita suoritustasoltaan parempia tuotteita.

3. Jos sellaisiin energiaan liittyviin tuotteisiin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2017/1369 nojalla vahvistettuja energiamerkkejä, asetettavaan energiamerkkiin ei voida sisällyttää tietoja asiaankuuluvasta tuoteparametrista, mukaan lukien tiedot tämän asetuksen 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista suoritustasoluokista, ja edellyttäen, että tällaisten tietojen katsotaan olevan merkityksellisempiä ja kattavampia kuin energiamerkkiin sisältyvien tietojen, komissio voi tarvittaessa vaatia tämän asetuksen mukaisen merkin käyttöönottoa asetuksen (EU) 2017/1369 nojalla vahvistetun energiamerkin sijasta arvioituaan sen riskiä, että asiakkaille aiheutuisi sekaannusta, talouden toimijoille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa sekä parasta tapaa ilmoittaa nämä tiedot.

4. Kun komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia, se edellyttää tarvittaessa, että merkkiin sisällytetään tietovälineitä tai muita keinoja, joiden avulla asiakkaat voivat saada lisätietoja tuotteesta, mukaan lukien digitaaliseen tuotepassiin pääsyn mahdollistavat keinot.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 7 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla vaadittujen merkkien ulkoasua koskevat yhteiset vaatimukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

17 artikla

Merkkien jäljittely

Markkinoille ei saa saattaa eikä käyttöön saa ottaa tuotteita, joissa on tai joihin on liitetty merkkejä, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita tai mahdollisia asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä jäljittelemällä 16 artiklassa säädettyjä merkkejä, tai tuotteita, joihin on liitetty mitä tahansa muita tietoja, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita tai mahdollisia asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä kyseisessä artiklassa säädettyjen merkkien osalta.

V LUKU

PRIORISOINTI, SUUNNITTELU JA KUULEMINEN

18 artikla

Priorisointi ja suunnittelu

1. Kun komissio priorisoi tuotteita, joihin sovelletaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia, se analysoi kyseisten tuotteiden mahdollisia vaikutuksia unionin ilmasto-, ympäristö- ja energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

a) mahdollisuudet parantaa tuoteominaisuuksia aiheuttamatta kohtuuttomia kustannuksia ja ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:

   i) unionin oikeuden puuttuminen tai riittämättömyys tai se, etteivät markkinavoimat tai itsesääntelytoimenpiteet edistä tavoitetta asianmukaisesti, ja

   ii) erot sellaisten markkinoilla saatavilla olevien tuotteiden suoritustasoissa, jotka ovat tuoteominaisuuksiin nähden toimivuudeltaan vastaavia;

b) kyseisten tuotteiden myynti- ja kauppamäärä unionissa;

c) ilmasto- ja ympäristövaikutusten, energiankäytön, resurssien käytön ja jätteen syntymisen jakautuminen näiden tuotteiden osalta arvoketjussa;

d) tarve tarkastella uudelleen ja mukauttaa säännöllisesti 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä teknologian ja markkinoiden kehityksen perusteella.

Komissio pyrkii myös arvioimaan näiden tuotteiden mahdollista vaikutusta sisämarkkinoiden toimintaan ja unionin talouden häiriönsietokykyyn.

2. Kun komissio priorisoi ominaisuuksia, jotka on katettava horisontaalisilla ekologisen suunnittelun vaatimuksilla, se ottaa huomioon myönteiset vaikutukset, joita tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiselle koituu siitä, että saman delegoidun säädökseen soveltamisalaan kuuluu laaja valikoima tuoteryhmiä.

3. Komissio hyväksyy työsuunnitelman ja asettaa sen yleisesti saataville yhdessä asiaankuuluvien valmisteluasiakirjojen kanssa, jäljempänä ”työsuunnitelma”. Työsuunnitelmassa esitetään luettelo tuoteryhmistä, jotka priorisoidaan ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisessa, sekä arvioidut aikataulut niiden asettamiselle. Kyseiseen luetteloon on sisällytettävä tuoteominaisuudet ja tuoteryhmät, joita on pidettävä prioriteetteina asetettaessa horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia, sekä mahdolliset myymättä jääneiden kulutustuotteet, joiden osalta on harkittava hävittämiskiellon asettamista talouden toimijoille 26 artiklan mukaisesti toimitettujen konsolidoitujen tietojen tai muun saatavilla olevan näytön perusteella.

Kun komissio ensimmäistä kertaa määrittää ne mahdolliset tuotteet, joiden osalta se harkitsee asettavansa talouden toimijoille hävittämiskiellon, se harkitsee erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisällyttämistä tämän kiellon piiriin.

Työsuunnitelman on katettava vähintään kolmen vuoden jakso, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

Kun komissio hyväksyy työsuunnitelman tai päivittää sitä, se ottaa huomioon 1 ja 2 kohdassa säädetyt kriteerit.

4. Komissio esittää työsuunnitelmaluonnoksen Euroopan parlamentille ennen työsuunnitelman hyväksymistä.

5. Ensimmäisessä työsuunnitelmassa, joka on hyväksyttävä viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2025, komissio priorisoi seuraavat tuoteryhmät:

a) rauta ja teräs,

b) alumiini,

c) tekstiilit, erityisesti vaatteet ja jalkineet,

d) huonekalut, mukaan lukien patjat,

e) renkaat,

f) pesu- ja puhdistusaineet,

g) maalit,

h) voiteluaineet,

i) kemikaalit,

j) energiaan liittyvät tuotteet, joille ekologisen suunnittelun vaatimuksia asetetaan ensimmäistä kertaa tai joille direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksyttyjä nykyisiä toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen tässä asetuksessa, ja

k) tieto- ja viestintätekniikan tuotteet ja muu elektroniikka.

Jos jotakin näistä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tuoteryhmistä ei ole sisällytetty ensimmäiseen työsuunnitelmaan tai jos siihen on sisällytetty jokin muu tuoteryhmä, komissio antaa työsuunnitelmassa perustelut päätökselleen.

6. Jos rakennustuoteasetuksen mukaisia sementin ympäristöjalanjälkeä ja hiilijalanjälkeä koskevia asianmukaisia suoritustaso- ja tietovaatimuksia ei ole, komissio asettaa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä sementin ekologisen suunnittelun vaatimukset aikaisintaan 31 päivänä joulukuuta 2028 ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030.

7. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain tietoja edistymisestä työsuunnitelman täytäntöönpanossa.

19 artikla

Ekologisen suunnittelun foorumi

Komissio perustaa ekologisen suunnittelun foorumin asiantuntijaryhmäksi, johon osallistuu tasapuolisesti ja tuloksekkaasti jäsenvaltioiden nimeämiä asiantuntijoita ja kaikkia osapuolia, joiden etua kyseessä oleva tuote tai tuoteryhmä koskee.

Ekologisen suunnittelun foorumin on osallistuttava erityisesti

a) ekologisen suunnittelun vaatimusten laatimiseen;

b) työsuunnitelmien laatimiseen;

c) vakiintuneiden markkinavalvontamekanismien tehokkuuden tarkasteluun;

d) itsesääntelytoimenpiteiden arvioimiseen; ja

e) liitteessä VII lueteltujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden lisäksi myymättä jääneitä tuotteita koskevan hävittämiskiellon arvioimiseen.

20 artikla

Jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä

Komissio perustaa ekologisen suunnittelun foorumin alaryhmäksi jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista.

Näiden asiantuntijoiden on osallistuttava erityisesti

a) ekologisen suunnittelun vaatimusten laatimiseen;

b) itsesääntelytoimenpiteiden arvioimiseen;

c) tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen toimenpiteistä, joilla parannetaan tämän asetuksen noudattamista;

d) prioriteettien asettamiseen 26 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Itsesääntelytoimenpiteet

1. Talouden toimija voi toimittaa komissiolle itsesääntelytoimenpiteen, jossa asetetaan ekologisen suunnittelun vaatimukset tuotteille, jotka eivät kuulu 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan tai jotka eivät sisälly työsuunnitelmaan. Kyseisten toimijoiden on esitettävä näyttöä siitä, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kriteerit täyttyvät.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toimitettuun itsesääntelytoimenpiteeseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

a) luettelo itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittaneista talouden toimijoista;

b) itsesääntelytoimenpiteen piiriin kuuluviin tuotteisiin sovellettavat ekologisen suunnittelun vaatimukset;

c) yksityiskohtainen, läpinäkyvä ja puolueeton valvontasuunnitelma, jossa määritellään selkeästi toimialan ja riippumattomien tarkastajien vastuualueet, mukaan lukien liitteessä VI olevassa 6 alakohdassa vahvistetut kriteerit;

d) säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka allekirjoittajien on ilmoitettava, sekä testausta ja tarkastuksia;

e) allekirjoittajan noudattamatta jättämisen seurauksia koskevat säännöt, joissa määrätään muun muassa, että allekirjoittaja poistetaan kyseisen itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajien joukosta, jos se ei ole toteuttanut riittäviä korjaavia toimia kolmen kuukauden kuluessa; ja

f) selvitys siitä, miten 1 kohdan nojalla toimitetulla itsesääntelytoimenpiteellä parannetaan tuotteiden ympäristökestävyyttä tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti nopeammin tai pienemmin kustannuksin kuin 4 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä; kyseisen selvityksen tueksi on esitettävä näyttöä, joka koostuu jäsennellystä teknisestä, ympäristöön liittyvästä ja taloudellisesta analyysistä, jossa perustellaan itsesääntelytoimenpiteeseen kuuluvat ekologisen suunnittelun vaatimukset ja tavoitteet ja arvioidaan kyseisten ekologisen suunnittelun vaatimusten vaikutuksia.

Itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajien on pidettävä tässä kohdassa tarkoitetut tiedot ajan tasalla ja asetettava ne yleisön saatavilla ja vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla.

Itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajien on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista toimenpiteen muutoksista ja etenkin allekirjoittajia koskevista muutoksista-

3. Komissio arvioi toimitetun itsesääntelytoimenpiteen ja pyytää tarvittaessa tieteellisiä lausuntoja unionin erillisvirastoilta. Komissio todentaa arvioinnissaan, täyttyvätkö seuraavat kriteerit:

a) itsesääntelytoimenpiteen on toimittanut vähintään kaksi talouden toimijaa;

b) itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajien määrällinen markkinaosuus kyseisen toimen piiriin kuuluvien tuotteiden osalta on vähintään 80 prosenttia markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista yksiköistä;

c) itsesääntelytoimenpiteellä parannetaan tuotteiden ympäristökestävyyttä tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti ja varmistetaan vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla nopeammin tai pienemmin kustannuksin kuin 4 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä, ja se koostuu ekologisen suunnittelun vaatimuksista, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi;

d) itsesääntelytoimenpide on liitteessä VI esitettyjen kriteerien mukainen;

e) itsesääntelytoimenpide on unionin oikeuden ja unionin kansainvälisten kauppasitoumusten mukainen.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää luettelon itsesääntelytoimenpiteistä, jotka täyttävät tämän artiklan kriteerit. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 73 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio voi milloin tahansa pyytää 3 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon sisällytetyn itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajia toimittamaan kohtuullisen ajan kuluessa kyseisestä toimenpiteestä tarkistetun ja päivitetyn version asianomaisessa tuoteryhmässä tapahtuneen asiaa koskevan markkinoihin tai tekniikkaan liittyvän kehityksen perusteella. Jos komissiolla on syytä uskoa, että tässä artiklassa säädetyt kriteerit eivät enää täyty, allekirjoittajien on toimitettava tarkistettu ja päivitetty versio kyseisestä toimenpiteestä kolmen kuukauden kuluessa komission esittämästä pyynnöstä.

5. Kun itsesääntelytoimenpide on sisällytetty 3 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon, kyseisen toimenpiteen allekirjoittajien on raportoitava komissiolle kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuin säännöllisin väliajoin edistymisestä itsesääntelytoimenpiteen tavoitteiden saavuttamisessa ja osoitettava, että 3 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttyvät edelleen.

Liitteessä VI olevassa 6 alakohdassa tarkoitetun riippumattoman tarkastajan on ilmoitettava komissiolle, jos allekirjoittaja ei noudata itsesääntelytoimenpidettä.

Allekirjoittajien on asetettava saataville julkiselle verkkosivustolle edistymiskertomukset, joihin sisältyy riippumattoman tarkastajan laatimat vaatimustenmukaisuuskertomukset, ja ilmoitukset itsesääntelytoimenpiteen noudattamatta jättämisestä ja vastaavista korjaavista toimista.

6. Jos komissio katsoo, että 3 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon sisällytetty itsesääntelytoimenpide ei enää täytä tässä artiklassa säädettyjä kriteerejä, tai jos kyseessä olevan itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajat eivät ole noudattaneet 4 kohdassa tarkoitettua määräaikaa, se poistaa kyseisen toimenpiteen 3 kohdassa tarkoitetusta luettelosta täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jos itsesääntelytoimenpide on poistettu 3 kohdassa tarkoitetusta luettelosta, komissio voi asettaa kyseisen itsesääntelytoimenpiteen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen sovellettavia ekosuunnitteluvaatimuksia 4 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä.

22 artikla

Pienet ja keskisuuret yritykset

1. Sellaisten ohjelmien yhteydessä, joihin pk-yritykset ja erityisesti mikroyritykset voivat osallistua, komissio varmistaa, että on olemassa aloitteita, joilla autetaan näitä yrityksiä sisällyttämään arvoketjuunsa ympäristökestävyys, mukaan lukien energiatehokkuus.

2. Kun komissio antaa 4 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä, se liittää kyseisiin delegoituihin säädöksiin tarvittaessa digitaalisia välineitä ja suuntaviivoja, jotka kattavat kyseisellä tuote- tai tuoteryhmäsektorilla toimivien pk-yritysten ja erityisesti mikroyritysten, erityispiirteet, jotta näiden yritysten olisi helpompi noudattaa tätä asetusta. Näitä ohjeita laatiessaan komissio kuulee pk-yrityksiä edustavia organisaatioita.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä auttaakseen pk-yrityksiä ja erityisesti mikroyrityksiä noudattamaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on kuultava pk-yrityksiä edustavia järjestöjä siitä, minkälaisia toimenpiteitä pk-yritykset pitävät hyödyllisinä.

Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä ainakin sen varmistaminen, että käytettävissä on keskitettyjä asiointipisteitä tai vastaavia mekanismeja pk-yritysten ja erityisesti mikroyritysten tietoisuuden lisäämiseksi ekologisen suunnittelun vaatimuksista ja verkostoitumismahdollisuuksien luomiseksi ekologisen suunnittelun vaatimuksiin mukautumista varten.

Rajoittamatta sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamista tällaisiin toimenpiteisiin voi lisäksi kuulua

a) taloudellinen tuki, mukaan lukien veroetuuksien antaminen ja fyysiseen ja digitaaliseen infrastruktuuriin investoiminen;

b) rahoituksen saanti;

c) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus;

d) organisatorinen ja tekninen tuki.

VI LUKU

MYYMÄTTÄ JÄÄNEIDEN KULUTUSTUOTTEIDEN HÄVITTÄMINEN

23 artikla

Hävittämisen estämistä koskeva yleinen periaate

Talouden toimijoiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden voidaan kohtuudella olettaa estävän tarpeen hävittää myymättä jääneitä kulutustuotteita.

24 artikla

Myymättä jääneitä kulutustuotteita koskevien tietojen ilmoittaminen

1. Talouden toimijoiden, jotka poistavat käytöstä myymättä jääneitä kulutustuotteita suoraan tai joiden puolesta poistetaan käytöstä myymättä jääneitä kulutustuotteita, on ilmoitettava

a) käytöstä poistettujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden määrä ja paino vuotta kohden eriteltynä tuotetyypeittäin tai -luokittain;

b) perusteet tuotteiden käytöstä poistamiselle ja tarvittaessa 25 artiklan 5 kohdan mukainen asiaankuuluva poikkeus;

c) niiden käytöstä poistettujen tuotteiden osuus, jotka on toimitettu suoraan tai kolmannen osapuolen välityksellä kuhunkin seuraavista käsittelyistä: uudelleenkäyttöön valmistelu, mukaan lukien kunnostus ja uudelleenvalmistus, kierrätys, muu hyödyntäminen, kuten energiana hyödyntäminen, ja loppukäsittely direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa määritellyn jätehierarkian mukaisesti;

d) toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen estämiseksi.

Talouden toimijoiden on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot selvällä ja näkyvällä tavalla vähintään omalla verkkosivustollaan helposti saatavilla olevalla sivulla. Talouden toimijat, joita koskee velvoite julkaista toimintakertomuksessaan kestävyysraportointi direktiivin 2013/34/EU 19 a tai 29 a artiklan nojalla, voivat myös sisällyttää kyseiset tiedot kyseiseen kestävyysraportointiin.

Talouden toimijoiden on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain ja sisällytettävä näihin tietoihin edeltävän tilikauden aikana käytöstä poistetut myymättä jääneet kulutustuotteet. Niiden on asetettava tiedot kultakin vuodelta yleisesti saataville. Ensimmäisen ilmoituksen on katettava myymättä jääneet kulutustuotteet, jotka on poistettu käytöstä tämän asetuksen voimassaolon ensimmäisen kokonaisen tilikauden aikana.

Tätä kohtaa ei sovelleta mikroyrityksiin eikä pieniin yrityksiin.

Tätä kohtaa sovelletaan keskisuuriin yrityksiin 19 päivästä heinäkuuta 2030 alkaen.

2. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tiedot ovat toimivaltaisen kansallisen viranomaisen saatavilla jonkin muun säädöksen perusteella, talouden toimijoiden on komission tai toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitetut käytöstä poistetut tuotteet on toimitettu ja vastaanotettu, ja tapauksen mukaan tiedot, jotka tarvitaan 25 artiklan 5 kohdan mukaisen hävittämiskiellosta myönnettävän poikkeuksen soveltuvuuden osoittamiseksi. Tällaiset tiedot ja asiakirjat on annettava paperiversiona tai sähköisessä muodossa 30 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamiseen liittyvät yksityiskohdat ja siinä käytettävä muoto, mukaan lukien tuotetyyppien tai -luokkien rajaaminen ja se, miten nämä tiedot on todennettava.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäinen tällainen täytäntöönpanosäädös annetaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2025.

25 artikla

Myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittäminen

1. Myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittäminen kielletään 19 päivästä heinäkuuta 2026 liitteessä VII lueteltujen kulutustuotteiden osalta.

Tätä kohtaa ei sovelleta mikroyrityksiin eikä pieniin yrityksiin.

Tätä kohtaa sovelletaan keskisuuriin yrityksiin 19 päivästä heinäkuuta 2030.

2. Talouden toimijat, joihin ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettua kieltoa, eivät saa hävittää myymättä jääneitä kulutustuotteita, jotka on toimitettu niille tämän kiellon kiertämistarkoituksessa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä VII seuraavasti:

a) lisätään uusia tuotteita, jotta voidaan ottaa huomioon niiden hävittämisestä aiheutuvat ympäristövaikutukset;

b) päivitetään tuoteryhmiä niiden mukauttamiseksi tarvittaessa asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I oleviin kyseisten ryhmien tavaran koodeihin tai kuvauksiin tehtyihin muutoksiin.

4. Kun komissio valmistelee 3 kohdan a alakohdan nojalla annettavaa delegoitua säädöstä, se

a) arvioi tiettyjen myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen yleisyyttä ja ympäristövaikutuksia;

b) ottaa huomioon talouden toimijoiden 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot;

c) tekee vaikutustenarvioinnin, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja analyyseihin sekä tarvittaessa lisätutkimuksiin.

Kyseisessä delegoidussa säädöksessä on täsmennettävä sen soveltamispäivä ja tarvittaessa vaiheittaiset toimenpiteet tai siirtymätoimenpiteet tai -kaudet.

5. Komissio antaa 72 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla liitteessä VII lueteltujen myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskieltoon sovellettavat poikkeukset silloin, kun tämä on asianmukaista jonkin seuraavassa lueteltujen seikkojen vuoksi:

a) terveys-, hygienia- ja turvallisuussyyt;

b) tuotteissa on vaurioita, jotka johtuvat niiden käsittelystä tai jotka havaitaan sen jälkeen, kun tuotteet on palautettu, ja joita ei voi korjata kustannustehokkaasti;

c) tuotteet eivät kelpaa niiden suunniteltuun käyttötarkoitukseen ottaen tarvittaessa huomioon unionin ja kansallinen oikeus sekä tekniset standardit;

d) lahjoitettavaksi tarjottuja tuotteita ei oteta vastaan;

e) tuotteet eivät sovellu uudelleenkäyttöön valmisteluun tai uudelleenvalmistukseen;

f) tuotteet eivät kelpaa myyntiin teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamisen vuoksi, mukaan lukien tuoteväärennökset;

g) hävittäminen on vaihtoehto, jolla on vähiten kielteisiä ympäristövaikutuksia.

Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan tarvittaessa myös säätää, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämiskieltoa tai 24 artiklassa säädettyä tietojen ilmoittamista koskevaa velvoitetta sovelletaan mikroyrityksiin ja pieniin yrityksiin, jos on riittävästi näyttöä siitä, että kyseisiä yrityksiä voidaan käyttää kyseisen kiellon tai velvoitteen kiertämiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ensimmäinen delegoitu säädös annetaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2025.

26 artikla

Myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisetä koskevat konsolidoidut tiedot

Komissio julkaisee verkkosivustollaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2027 ja sen jälkeen 36 kuukauden välein kootut tiedot myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisestä, mukaan lukien seuraavat tiedot:

a) myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisen yleisyys tiettyjen ryhmien osalta vuosittain talouden toimijoiden 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen perusteella;

b) myymättä jääneiden kulutustuotteiden hävittämisestä aiheutuvat suhteelliset ympäristövaikutukset kunkin tuoteryhmän osalta.

VII LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOITTEET

27 artikla

Valmistajien velvoitteet

1. Kun valmistajat saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, niiden on varmistettava, että

a) kyseiset tuotteet on suunniteltu ja valmistettu 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen suoritustasovaatimusten mukaisesti;

b) kyseisiin tuotteisiin on liitetty 7 artiklassa ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetyt tiedot; ja

c) digitaalinen tuotepassi on saatavilla 9 artiklan ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajan 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tallentama digitaalisen tuotepassin viimeisimmän version varmuuskopio.

2. Ennen kuin 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, valmistajien on suoritettava tai teetettävä kyseisessä delegoidussa säädöksessä täsmennetty vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely ja laadittava tarvittavat tekniset asiakirjat.

Kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu tällaisella menettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 44 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 46 artiklan mukaisesti. Jos komissio on kuitenkin vahvistanut vaihtoehtoisia sääntöjä 4 artiklan 6 kohdan d alakohdan nojalla, valmistajan on kiinnitettävä vaatimustenmukaisuusmerkintä kyseisten sääntöjen mukaisesti.

3. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön, jollei kyseisessä delegoidussa säädöksessä ole vahvistettu eri ajanjaksoa.

4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt sen takaamiseksi, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet, jotka kuuluvat sarjatuotantoon, pysyvät sovellettavien vaatimusten mukaisina. Valmistajien on otettava asianmukaisesti huomioon muutokset tuotantoprosessissa, tuotesuunnittelussa tai ominaispiirteissä sekä muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa, yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden tuotteen vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan tai joita soveltamalla vaatimustenmukaisuus todennetaan, ja jos valmistajat toteavat, että tällaiset muutokset vaikuttavat tuotteen vaatimustenmukaisuuteen, niiden on tehtävä tai teetettävä 2 kohdassa tarkoitettu uudelleenarviointi sovellettavan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn mukaisesti.

5. Valmistajien on varmistettava, että niiden tuotteisiin, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, josta ne voidaan tunnistaa, tai jos tuotteen koko tai luonne ei tätä mahdollista, niiden on varmistettava, että vaadittu tieto annetaan pakkauksessa tai tuotteeseen liitetyssä asiakirjassa.

6. Valmistajien on ilmoitettava 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä, postiosoite ja sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa,

a) tapauksen mukaan digitaalisen tuotepassin julkisessa osassa; ja

b) tuotteessa tai, jos tämä ei ole mahdollista, sen pakkauksessa tai tuotteeseen liitetyssä asiakirjassa.

Osoitetiedoissa on ilmoitettava yksi ainoa paikka, josta valmistajan voi tavoittaa. Yhteystietojen on oltava selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa.

7. Valmistajien on varmistettava, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen on liitetty digitaalisessa muodossa olevat tuotetta koskevat ohjeet, jäljempänä ”digitaaliset ohjeet”, joissa käytetään helposti ymmärrettävää kieltä, jonka määrittää kyseessä oleva jäsenvaltio. Digitaalisten ohjeiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa, ja niiden on sisällettävä vähintään 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetyt tiedot, kuten kyseisessä delegoiduissa säädöksessä on määritelty.

Valmistajien on kuitenkin toimitettava paperiversiona tiiviissä muodossa turvallisuustiedot ja ohjeet, jotka ovat merkityksellisiä asiakkaiden ja muiden asiaankuuluvien toimijoiden terveyden ja turvallisuuden kannalta.

Kun valmistaja antaa digitaaliset ohjeet, sen on sisällytettävä ne digitaaliseen tuotepassiin ja asetettava ne saataville asianomaisen tietovälineen kautta tai, jos digitaalista tuotepassia ei sovelleta, ilmoitettava tuotteessa tai, jos se ei ole mahdollista, sen pakkauksessa tai siihen liitetyssä asiakirjassa, miten digitaaliset ohjeet saa käyttöön.

Valmistajan on esitettävä digitaaliset ohjeet muodossa, joka mahdollistaa niiden lataamisen ja tallentamisen elektroniselle laitteelle, jotta käyttäjä voi tutustua niihin milloin tahansa, ja asetettava ne saataville verkossa tuotteen odotetun käyttöiän ajaksi ja joka tapauksessa vähintään kymmeneksi vuodeksi tuotteen markkinoille saattamisen tai käyttöönoton jälkeen.

Valmistajan on kuitenkin asiakkaan ostohetkellä tai enintään kuuden kuukauden kuluessa ostosta esittämästä pyynnöstä toimitettava digitaaliset ohjeet paperimuodossa maksutta kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan täsmentää, että tietyt digitaalisiin ohjeisiin sisältyvät tiedot on toimitettava myös paperimuodossa.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että niiden markkinoille saattama tai käyttöön ottama 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote ei ole kyseisessä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukainen, on ilman aiheetonta viivytystä toteutettava tarvittavat korjaavat toimet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai tarvittaessa sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi välittömästi.

Valmistajien on ilmoitettava välittömästi epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville tai ottaneet sen käyttöön.

9. Valmistajien on asetettava yleisesti saataville yhteydenottokanavia, kuten puhelinnumero, sähköpostiosoite tai niiden verkkosivuston erityinen osio, ottaen huomioon vammaisten henkilöiden saavutettavuustarpeet, joiden kautta loppukäyttäjät voivat tehdä valituksia tai esittää huolenaiheita tuotteiden mahdollisesta vaatimustenvastaisuudesta.

Valmistajien on pidettävä rekisteriä valituksista ja huolenaiheista niin kauan kuin on tarpeen tämän asetuksen noudattamiseksi ja enintään viiden vuoden ajan niiden toimittamisesta, ja asetettava tämä rekisteri pyynnöstä markkinavalvontaviranomaisen saataville.

10. Valmistajien on 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä toimitettava kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen kyseisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, mukaan lukien tekniset asiakirjat, kielellä, jota kyseinen

kansallinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Nämä tiedot ja asiakirjat on annettava paperiversiona tai sähköisesti mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivän kuluessa kyseisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Valmistajien on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä korjaavissa toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja vaatimuksia ei ole noudatettu.

28 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistaja voi nimittää valtuutetun edustajan kirjallisella toimeksiannolla.

Edellä 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvoitteet ja teknisten asiakirjojen laatiminen eivät saa kuulua valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

2. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa määritetyt tehtävät. Valtuutetun edustajan on toimeksiannon mukaan voitava suorittaa ainakin seuraavat tehtävät:

a) pitää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat kansallisten markkinavalvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön, jollei kyseisessä delegoidussa säädöksessä ole vahvistettu eri ajanjaksoa;

b) tehdä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa niiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joita toteutetaan valtuutetun edustajan toimeksiantoon kuuluvaa tuotetta koskevan vaatimustenvastaisuuden vuoksi;

c) toimittaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä kielellä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivän kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta; ja

d) päättää toimeksianto, jos valmistaja toimii tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa vastaisesti.

29 artikla

Maahantuojien velvoitteet

1. Maahantuojat saavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta saattaa markkinoille ainoastaan tuotteita, jotka täyttävät sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset.

2. Ennen kuin maahantuojat saattavat markkinoille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen, niiden on varmistettava, että

a) valmistaja on suorittanut asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja laatinut tekniset asiakirjat;

b) tuotteisiin on liitetty 7 artiklassa ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetyt tiedot; ja

c) digitaalinen tuotepassi on saatavilla 9 artiklan ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajaa 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tallentama digitaalisen tuotepassin viimeisimmän version varmuuskopio.

Maahantuojan on lisäksi varmistettava, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvassa tuotteessa on tapauksen mukaan 45 artiklassa tarkoitettu vaadittu CE-merkintä 46 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja ehtojen mukaisesti tai 4 artiklan 6 kohdan d alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä säädetty vaihtoehtoinen vaatimustenmukaisuusmerkintä, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 27 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Maahantuojat, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukainen, eivät saa saattaa tuotetta markkinoille eivätkä ottaa sitä käyttöön, ennen kuin se on saatettu kyseisten vaatimusten mukaiseksi.

3. Maahantuojien on ilmoitettava 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä, postiosoite ja sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa,

a) tapauksen mukaan digitaalisen tuotepassin julkisessa osassa; ja

b) tuotteessa tai, jos tämä ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteeseen liitetyssä asiakirjassa.

Yhteystietojen on oltava selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa.

4. Maahantuojien on varmistettava, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen mukana on digitaaliset ohjeet helposti ymmärrettävällä kielellä, jonka määrittää kyseessä oleva jäsenvaltio. Ohjeiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa, ja sisällettävä vähintään 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetyt tiedot, kuten 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä on määritelty. Edellä olevan 27 artiklan 7 kohdan neljännessä ja viidennessä alakohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin;

5. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten suhteen.

6. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että niiden markkinoille saattama 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote ei ole kyseisessä delegoidussa säädöksessä asetettujen vaatimusten mukainen, on ilman aiheetonta viivytystä toteutettava tarvittavat korjaavat toimet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai tarvittaessa sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi välittömästi.

Maahantuojien on ilmoitettava välittömästi epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville.

7. Maahantuojien on pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville, kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön, jollei kyseisessä delegoidussa säädöksessä ole vahvistettu eri ajanjaksoa.

8. Maahantuojien on 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä toimitettava kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen kyseisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, mukaan lukien tekniset asiakirjat, kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Nämä tiedot ja asiakirjat on annettava paperiversiona tai sähköisesti mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivän kuluessa kyseisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Maahantuojien on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä korjaavissa toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja vaatimuksia ei ole noudatettu.

30 artikla

Jakelijoiden velvoitteet

1. Kun jakelijat asettavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla, niiden on asianmukaista huolellisuutta noudattaen täytettävä sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset.

2. Ennen kuin jakelijat asettavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla, niiden on varmistettava, että

a) tuotteessa on 45 ja 46 artiklan mukainen CE-merkintä tai 4 artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti hyväksytty vaatimustenmukaisuusmerkintä, ja se on tarvittaessa merkitty tai linkitetty digitaaliseen tuotepassiin kyseisen delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) tuotteeseen on liitetty vaaditut asiakirjat ja digitaaliset ohjeet asiakkaiden helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää asianomainen jäsenvaltio, ja että tällaiset ohjeet ovat selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa ja sisältävät vähintään 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetyt tiedot, kuten 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä määritetään; edellä olevan 27 artiklan 7 kohdan neljännessä ja viidennessä alakohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin; ja

c) valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet 27 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 29 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

3. Jakelijat, jotka katsovat tai jolla on syytä uskoa, että tuote, jota ei vielä ole asetettu saataville markkinoilla, tai sen valmistaja ei täytä 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia, eivät saa asettaa tuotetta saataville markkinoilla ennen kuin tuote tai sen valmistaja on vaatimusten mukainen.

Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten suhteen.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukainen, on varmistettava tarvittavien korjaavien toimien toteuttaminen kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

Jakelijoiden on ilmoitettava välittömästi epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville.

5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä toimitettava kaikki niiden saatavilla olevat tiedot ja asiakirjat, jotka ovat merkityksellisiä tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Nämä tiedot ja asiakirjat on annettava paperiversiona tai sähköisesti 15 päivän kuluessa kyseisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Jakelijoiden on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä korjaavissa toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 4 artiklan nojalla annettua sovellettavaa delegoitua säädöstä ei ole noudatettu.

31 artikla

Välittäjien velvoitteet

1. Välittäjien on varmistettava, että niiden asiakkaat ja mahdolliset asiakkaat saavat kaikki 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vaaditut tuotteisiin liitetyt asiaankuuluvat tiedot, myös etämyynnin tapauksessa.

2. Välittäjien on varmistettava, että digitaalinen tuotepassi on helposti asiakkaiden ja mahdollisten asiakkaiden saatavilla, myös etämyynnin tapauksessa, siten kuin säädetään 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa ja täsmennetään 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä.

3. Välittäjien on, myös etämyynnin tapauksessa,

a) asetettava 32 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti annetut merkit asiakkaiden ja mahdollisten asiakkaiden näkyville;

b) viitattava 32 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti annetuissa merkeissä oleviin tietoihin visuaalisessa mainonnassa tai tietyn mallin teknisessä myynninedistämismateriaalissa niiden 4 artiklan nojalla annettujen sovellettavien delegoitujen säädösten mukaisesti; ja

c) pidättäydyttävä antamasta tai näyttämästä muita merkkejä, merkintöjä, symboleita tai tekstejä, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita tai mahdollisia asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä merkkiin sisältyvien ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien tietojen suhteen.

32 artikla

Merkkeihin liittyvät velvoitteet

1. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteissa on 16 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteet markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijoiden on

a) varmistettava, että tuotteisiin liitetään maksutta kunkin yksittäisen yksikön osalta painetut merkit kyseisen delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) toimitettava maksutta välittäjälle painetut merkit tai niiden digitaaliset jäljennökset viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa välittäjän pyynnöstä; ja

c) varmistettava, että niiden merkit ovat paikkansapitäviä, ja toimitettava tekniset asiakirjat, jotka ovat riittäviä niiden merkkien paikkansapitävyyden arvioimiseen.

2. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään tuotteissa olevan 16 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteet saataville asettavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan on

a) viitattava merkissä oleviin tietoihin visuaalisessa mainonnassa tai tietyn mallin teknisessä myynninedistämismateriaalissa 4 artiklan nojalla annettujen sovellettavien delegoitujen säädösten mukaisesti;

b) pidättäydyttävä antamasta tai näyttämästä muita merkkejä, merkintöjä, symboleita tai tekstejä, jotka ovat omiaan johtamaan asiakkaita tai mahdollisia asiakkaita harhaan tai hämmentämään heitä merkkiin sisältyvien ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien tietojen suhteen.

33 artikla

Jakelupalvelujen tarjoajien velvoitteet

Jakelupalvelun tarjoajien on varmistettava, että niiden käsittelemien tuotteiden, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, varastoinnin, pakkaamisen, edelleenohjaamisen tai lähettämisen aikaiset olosuhteet eivät vaaranna sitä, että tuotteet ovat kyseisen delegoidun säädöksen mukaisia.

34 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvoitteita sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuojia tai jakelijoita on pidettävä tätä asetusta sovellettaessa valmistajina, jos ne

a) saattavat markkinoille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen omalla nimellään tai tavaramerkillään; tai

b) muuttavat tällaista jo markkinoille saatettua tuotetta tavalla, joka vaikuttaa 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten täyttymiseen.

35 artikla

Verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien ja verkossa toimivien hakukoneiden velvoitteet

1. Tätä asetusta sovellettaessa sovelletaan asetuksen (EU) 2022/2065 11 ja 30 artiklassa säädettyjä yleisiä velvoitteita.

Rajoittamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yleisten velvoitteiden soveltamista verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien on tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa kyseisten viranomaisten pyynnöstä ja tietyissä tapauksissa helpottaakseen sellaisten toimien toteuttamista, joilla pyritään poistamaan niiden palvelujen kautta verkossa myytäväksi tarjottavan tai tarjotun tuotteen vaatimustenvastaisuus tai, jos tämä ei ole mahdollista, lieventämään sitä.

2. Siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) 2019/1020 14 artiklan mukaisesti jäsenvaltioille siirretyistä valtuuksista, jäsenvaltioiden on siirrettävä markkinavalvontaviranomaisilleen kaikkien 4 artiklan nojalla annetun asiaa koskevan delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta valtuudet määrätä verkkomarkkinapaikan tarjoaja toteuttamaan toimia yhtä tai useampaa sellaista tiettyä sisältöä vastaan, joka viittaa vaatimustenvastaiseen tuotteeseen, muun muassa poistamalla ne. Tällaista sisältöä on pidettävä asetuksen (EU) 2022/2065 3 artiklan h alakohdassa tarkoitettuna laittomana sisältönä. Markkinavalvontaviranomaiset voivat antaa tällaisia määräyksiä asetuksen (EU) 2022/2065 9 artiklan mukaisesti.

3. Verkkomarkkinapaikkojen tarjoajien on perustettava yksi yhteyspiste suoraa yhteydenpitoa varten jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisiin tämän asetuksen noudattamista koskevissa kysymyksissä.

Tämä yksi yhteyspiste voi olla sama kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/988 ([62]) 22 artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EU) 2022/2065 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteyspiste.

36 artikla

Talouden toimijoiden tiedotusvelvoitteet

1. Kun talouden toimijat asettavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita saataville markkinoilla etämyynnin kautta, niiden on varmistettava, että tuotetarjouksessa on selkeästi ja näkyvästi annettu ainakin seuraavat tiedot:

a) valmistajan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä posti- ja sähköpostiosoite, josta valmistajan voi tavoittaa;

b) jos valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun unioniin sijoittautuneen talouden toimijan nimi, posti- ja sähköpostiosoite sekä puhelinnumero; ja

c) tiedot, joiden avulla tuote voidaan tunnistaa, mukaan lukien sen kuva, sen tyyppi ja mahdollinen muu tuotetunniste.

2. Talouden toimijoiden on perustellusta pyynnöstä toimitettava markkinavalvontaviranomaisille

a) niiden talouden toimijoiden nimi, jotka ovat toimittaneet niille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen;

b) niiden talouden toimijoiden nimi, joille ne ovat toimittaneet tällaisia tuotteita, sekä tällaisten tuotteiden määrät ja tarkat mallit.

Talouden toimijoiden on varmistettava, että ne voivat antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun kyseessä olevat tuotteet on toimitettu niille, ja kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet tällaisia tuotteita, jollei 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä ole vahvistettu eri ajanjaksoa. Kyseiset tiedot on annettava paperiversiona tai sähköisesti 15 päivän kuluessa markkinavalvontaviranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai maahantuojia asettamaan osia asianomaiseen tuotteeseen liittyvistä teknisistä asiakirjoista digitaalisesti saataville 4 artiklan 6 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) tarve helpottaa markkinavalvontaviranomaisten suorittamaa valmistajien, niiden valtuutettujen edustajien ja maahantuojien vaatimustenmukaisuuden todentamista sovellettavien vaatimusten osalta; ja

b) tarve välttää talouden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

([62]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1).

Komissio täsmentää tavan, jolla teknisten asiakirjojen asiaankuuluvat osat on asetettava saataville. Jos digitaalinen tuotepassi on saatavilla, tekniset asiakirjat on asetettava saataville sen kautta.

37 artikla

Talouden toimijoiden valvonta- ja raportointivelvoitteet

1. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai maahantuojia asettamaan komission saataville tiedot tuotteen määristä 4 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) sellaisen näytön saatavuus, joka koskee kyseisen tuotteen markkinaosuutta ja joka on tarpeen kyseiseen tuotteeseen sovellettavien 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten uudelleentarkastelun helpottamiseksi;

b) tarve välttää talouden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka. ja

c) vaadittujen tietojen hyödyllisyys ja tämän vaatimuksen oikeasuhteisuus.

Komissio määrittää ajanjakson, jota ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot koskevat. Nämä tiedot on eriteltävä tuotemallin mukaan.

Komissio täsmentää keinot, joilla asiaankuuluvat tiedot on asetettava saataville, ja sen, miten usein tällaiset tiedot on asetettava saataville.

Komissio varmistaa, että saataville asetettuja tietoja käsitellään turvallisesti ja unionin oikeuden mukaisesti.

2. Kun komissio vaatii, että tuote pystyy käytön aikana mittaamaan kuluttamansa energian tai suoritustasonsa muiden liitteessä I tarkoitettujen asiaankuuluvien tuoteparametrien osalta 4 artiklan 6 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) käytönaikaisten tietojen hyödyllisyys loppukäyttäjille tuotteen energiankulutuksen tai suoritustason ymmärtämisen ja hallinnoimisen kannalta;

b) käytönaikaisten tietojen kirjaamisen tekninen toteutettavuus;

c) tarve välttää talouden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka; ja

d) tarve varmistaa, ettei kerätä mitään tietoja, joiden avulla voitaisiin tunnistaa yksittäiset henkilöt tai tehdä päätelmiä yksittäisten henkilöiden käytöksestä.

3. Tuotteiden, joihin sovelletaan 4 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla asetettua vaatimusta, on tarvittaessa ja tämän artiklan 2 kohdassa olevien kriteerien mukaisesti kirjattava käytönaikaiset tiedot, ja kyseisten tietojen on oltava loppukäyttäjien nähtävissä.

4. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai maahantuojia keräämään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja käytönaikaisia muita kuin henkilötietoja ja raportoimaan komissiolle tällaiset tiedot 4 artiklan 6 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) käytönaikaisten muiden kuin henkilötietojen hyödyllisyys komissiolle, kun se tarkastelee uudelleen ekologisen suunnittelun vaatimuksia tai auttaa markkinavalvontaviranomaisia saamaan tilastotietoja niiden riskiperusteista analyysia varten; ja

b) tarve välttää talouden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut vaatimukset voivat koostua erityisesti seuraavista:

a) käytönaikaisten muiden kuin henkilötietojen kerääminen, jos niihin on pääsy etäyhteydellä internetin kautta, loppukäyttäjän annettua nimenomaisen suostumuksensa kyseisten tietojen saataville asettamiseen; ja

b) kyseisten tietojen raportoiminen komissiolle vähintään kerran vuodessa.

Kun raportointia edellytetään ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla, kyseisiin tietoihin on sisällyttävä asetuksen (EU) 2017/1369 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tuotetietokantaan rekisteröidyn mallin tunnistenumero ja, jos se on tarpeen niiden suorituskyvyn kannalta, tuotteita koskevat yleiset maantieteelliset tiedot, jos ne ovat saatavilla.

6. Komissio täsmentää 4 kohdassa tarkoitetun käytönaikaisten muiden kuin henkilötietojen ilmoittamisen yksityiskohdat ja muodon asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä.

7. Komissio arvioi säännöllisesti 4 kohdan nojalla saadut käytönaikaiset muut kuin henkilötiedot ja julkaisee tarvittaessa yhdistettyjä tietokokonaisuuksia.

38 artikla

Toimitusketjun toimijoita koskevat vaatimukset

Kun 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä niin täsmennetään, toimitusketjun toimijoiden on

a) toimitettava valmistajille, ilmoitetuille laitoksille ja toimivaltaisille kansallisille viranomaisille pyynnöstä ja maksutta niiden toimittamiin tuotteisiin tai tarjoamiin palveluihin liittyvät saatavilla olevat merkitykselliset tiedot;

b) annettava, jos a alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei ole, valmistajien arvioida toimittamiaan tuotteita tai tarjoamiaan palveluja ja annettava kyseisille valmistajille mahdollisuus tutustua asiaankuuluviin asiakirjoihin tai laitoksiin; ja

c) mahdollistettava se, että ilmoitetut laitokset ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat todentaa, ovatko niiden toimintaan liittyvät merkitykselliset tiedot paikkansapitäviä.

VIII LUKU

TUOTTEIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

39 artikla

Testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmät

1. Ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamiseksi ja noudattamisen todentamiseksi testit, mittaukset ja laskelmat on suoritettava käyttäen yhdenmukaistettuja standardeja tai muita luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät. Tällaisten menetelmien on täytettävä 4 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmille.

2. Asettaessaan 4 artiklan 6 kohdan c alakohdan iii alakohdan mukaisesti digitaalisten välineiden käyttöä koskevan vaatimuksen komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) tarve varmistaa laskentamenetelmien yhdenmukainen soveltaminen; ja

b) tarve minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen taakka.

Talouden toimijoiden on voitava käyttää digitaalisia välineitä vapaasti.

40 artikla

Vaatimusten kiertämisen ja suoritustason heikkenemisen estäminen

1. Talouden toimijat eivät saa toimia tavalla, joka vaarantaa tuotteiden tämän asetuksen mukaisten vaatimusten noudattamisen riippumatta siitä, onko tämä toiminta luonteeltaan sopimusperustaista, kaupallista, teknistä tai muunlaista.

2. Tuotteita, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, ei saa saattaa markkinoille eikä ottaa käyttöön, jos ne on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan testauksen ajaksi, jotta jonkin 4 artiklan nojalla annetulla sovellettavalla delegoidulla säädöksellä säännellyn tuoteparametrin osalta saavutettaisiin suotuisampi tulos.

Tätä kohtaa sovellettaessa tuotteet, jotka on suunniteltu havaitsemaan olevansa testauksen kohteina ja muuttamaan automaattisesti suoritustasoaan, ja tuotteet, jotka on ennalta asetettu muuttamaan suoritustasoaan testaushetkellä, on katsottava tuotteiksi, jotka on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan testauksen ajaksi.

3. Talouden toimijat, jotka saattavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille tai ottavat sen käyttöön, eivät saa antaa testausohjeita, joilla muutetaan tuotteen toimintaa tai ominaisuuksia, jotta jonkin 4 artiklan nojalla annetuilla sovellettavilla delegoiduilla säädöksillä säännellyn tuoteparametrin osalta saavutettaisiin suotuisampi tulos.

Tätä kohtaa sovellettaessa ohjeet, jotka johtavat tuotteen manuaaliseen muuttamiseen tuotteen suoritustasoa muuttavalla tavalla ennen testiä, on katsottava testausohjeiksi, joilla muutetaan tuotteiden toimintaa tai ominaisuuksia.

4. Tuotteita, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, ei saa saattaa markkinoille eikä ottaa käyttöön, jos ne on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan lyhyen ajan kuluttua niiden käyttöönotosta siten, että niiden suoritustaso heikkenee jonkin 4 artiklan nojalla annetuilla sovellettavilla delegoiduilla säädöksillä säännellyn tuoteparametrin osalta, tai siten, että niiden toiminnallinen suoritustaso heikkenee käyttäjän näkökulmasta.

5. Ohjelmistojen tai laiteohjelmistojen päivitykset eivät saa johtaa tuotteen suoritustason heikkenemiseen alle 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetyn hyväksyttävän tason minkään kyseisillä delegoiduilla säädöksillä säännellyn tuoteparametrin osalta eivätkä toiminnallisen suoritustason heikkenemiseen käyttäjän kannalta, kun sitä mitataan vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytetyllä testimenetelmällä, paitsi jos asiakas on antanut nimenomaisen suostumuksensa tällaiseen suoritustason heikkenemiseen ennen päivitystä. Päivityksen hylkäämisestä ei saa seurata muutoksia.

Ohjelmistojen tai laiteohjelmistojen päivitykset eivät saa missään olosuhteissa johtaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suoritustason heikkenemiseen siinä määrin, että tuote ei enää vastaisi tuotteen markkinoille saattamisen tai käyttöönoton ajankohtana sovelletuissa 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia.

41 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Edellä 39 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmien, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,* oletetaan olevan mainitussa artiklassa säädettyjen vaatimusten ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentavaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

2. Digitaalisten tuotepassien, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,* oletetaan olevan 10 ja 11 artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

3. Tuotteiden, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,* oletetaan olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

4. Tuotteiden, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan ja joille on myönnetty EU-ympäristömerkki asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla, oletetaan täyttävän kyseisessä delegoidussa säädöksessä vahvistetut ekologisen suunnittelun vaatimukset siinä määrin kuin kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistetut EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet kattavat kyseiset vaatimukset.

42 artikla

Yhteiset eritelmät

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluville tuotteille ekologisen suunnittelun vaatimukset kattavat yhteiset eritelmät, 10 ja 11 artiklassa tarkoitetut digitaalisten tuotepassien olennaiset vaatimukset tai 39 artiklassa tarkoitetut testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmät.

Näitä täytäntöönpanosäädöksiä voidaan antaa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) komissio on pyytänyt asetuksen (EU) N:o 1025/2012 10 artiklan 1 kohdan nojalla yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan yhdenmukaistetun standardin ekologisen suunnittelun vaatimukselle, tämän asetuksen 10 ja 11 artiklassa tarkoitetulle digitaalisten tuotepassien olennaiselle vaatimukselle tai tämän asetuksen 39 artiklassa tarkoitetulle testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmälle; ja

   i) pyyntöä ei ole hyväksytty,

   ii) kyseistä pyyntöä koskevaa yhdenmukaistettua standardia ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1025/2012 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetussa määräajassa, tai

   iii) yhdenmukaistettu standardi ei ole pyynnön mukainen; ja

b) ekologisen suunnittelun vaatimusta, tämän asetuksen 10 ja 11 artiklassa tarkoitettua digitaalisten tuotepassien olennaista vaatimusta tai tämän asetuksen 39 artiklassa tarkoitettua testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmää koskevien yhdenmukaistettujen standardien viitetietoja ei ole julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti eikä ole odotettavissa, että tällaiset viitetiedot julkaistaan kohtuullisen ajan kuluessa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Ennen kuin komissio laatii ehdotuksen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi täytäntöönpanosäädökseksi, se ilmoittaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 22 artiklassa tarkoitetulle komitealle katsovansa, että tämän artiklan 1 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät.

3. Laatiessaan ehdotusta 1 kohdassa tarkoitetuksi täytäntöönpanosäädökseksi komissio ottaa huomioon ekologisen suunnittelun foorumin ja jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän sekä muiden asiaankuuluvien elinten näkemykset ja kuulee asianmukaisesti kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä.

4. Edellä 39 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmien, jotka ovat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, katsotaan olevan mainitussa artiklassa säädettyjen vaatimusten ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentavaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

5. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden, jotka ovat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, oletetaan olevan 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettujen digitaalisten tuotepassien olennaisten vaatimusten tai 39 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä koskevien vaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

6. Jos eurooppalainen standardointiorganisaatio hyväksyy yhdenmukaistetun standardin ja ehdottaa komissiolle sen viitetietojen julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, komissio arvioi yhdenmukaistetun standardin asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti.

Kun yhdenmukaistetun standardin viitetiedot julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, komissio kumoaa 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset tai niiden osat, jotka kattavat samat ekologisen suunnittelun vaatimukset, digitaalisten tuotepassien olennaiset vaatimukset tai testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä koskevat vaatimukset.

7. Jos jäsenvaltio tai Euroopan parlamentti katsoo, että yhteinen eritelmä ei täysin täytä ekologisen suunnittelun vaatimuksia, tuotepassien olennaisia vaatimuksia tai testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä koskevia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle toimittamalla yksityiskohtainen selvitys. Komissio arvioi kyseisen yksityiskohtaisen selvityksen ja voi tarvittaessa muuttaa täytäntöönpanosäädöstä, jossa kyseessä oleva yhteinen eritelmä vahvistetaan.

43 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

1. Kun komissio täsmentää sovellettavan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) onko kyseinen moduuli asianmukainen tuotetyypin ja asiaankuuluvien ekologisen suunnittelun vaatimusten kannalta ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun yleiseen etuun nähden;

b) tuotteeseen liittyvien riskien luonne ja se, missä määrin vaatimustenmukaisuuden arviointi vastaa näiden riskien luonnetta ja astetta; ja

c) kun kolmannen osapuolen osallistuminen on pakollista, valmistajan tarve saada valita päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II olevien laadunvarmistusta ja tuotetodistuksia koskevien moduulien välillä.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, johon 1 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyihin osallistuva ilmoitettu laitos on sijoittautunut, tai tämän laitoksen hyväksymällä kielellä.

44 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten täyttyminen on osoitettu tai että sovelletaan vaatimustenmukaisuusolettamaa 41 artiklan mukaisesti.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on oltava rakenteeltaan liitteessä V esitetyn mallin mukainen, ja sen on sisällettävä sovellettavassa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyssä täsmennetyt tiedot ja viittaus 4 artiklan nojalla annettuihin sovellettaviin delegoituihin säädöksiin. Se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla ja käännettävä sen jäsenvaltion vaatimille kielille, jossa tuote saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla.

3. Jos 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, on laadittava yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kaikkia tällaisia unionin säädöksiä varten. Tällaisessa vakuutuksessa on mainittava kyseiset unionin säädökset ja niiden julkaisuviitteet. Se voi olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

4. Laatimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

45 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädettyjä yleisiä periaatteita.

46 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintä on kiinnitettävä tuotteeseen näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei tuotteen luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja liiteasiakirjoihin.

2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista.

3. Kun ilmoitettu laitos osallistuu tuotteen tuotannon tarkastusvaiheeseen, tuotteeseen on lisättävä CE-merkinnän jälkeen kyseisen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää laitos itse tai sen kiinnittää valmistaja tai sen valtuutettu edustaja laitoksen antamien ohjeiden mukaisesti.

4. CE-merkinnän ja tapauksen mukaan ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron perään voidaan liittää kuvamerkki tai muu merkintä, joka ilmaisee erityistä riskiä tai erityiskäyttöä.

5. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintää koskevan järjestelmän moitteeton täytäntöönpano ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos CE-merkintää käytetään sääntöjenvastaisesti.

47 artikla

Merkintöjä koskevat erityissäännöt

Siltä osin kuin on kyse tuotteista, joihin ei kohdistu unionin oikeuden nojalla vaatimusta CE-merkinnästä, täsmentäessään 4 artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti sääntöjä, jotka koskevat sovellettavien ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisuutta osoittavia merkintöjä, komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) tarve minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen taakka;

b) tarve varmistaa johdonmukaisuus muiden tiettyä tuotetta koskevien merkintöjen kanssa; ja

c) tarve estää sekaannukset muun unionin oikeuden mukaisten merkintöjen merkityksestä.

IX LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

48 artikla

Ilmoittaminen

Jos 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädetään kolmantena osapuolena suoritettavista vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävistä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ne laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kyseisiä tehtäviä.

49 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen ja ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan lukien 54 artiklan säännösten noudattaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti mainitussa asetuksessa tarkoitettu kansallinen akkreditointielin.

3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava soveltuvin osin 50 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.

4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu tehtävistä, joita 3 kohdassa tarkoitettu elin hoitaa.

50 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen on perustettava siten, ettei vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa synny eturistiriitaa.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.

3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus. Sen on kuitenkin pyynnöstä vaihdettava ilmoitettuja laitoksia koskevia tietoja komission, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa.

6. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen arvioi vain sen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen, joka hakee ilmoittamista, eikä ota huomioon emo- tai sisaryhtiöiden valmiuksia tai henkilöstöä. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on arvioitava laitos kaikkien asiaankuuluvien vaatimusten ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien kannalta.

7. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä ja riittävä rahoitus tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

51 artikla

Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten tiedotusvelvoite

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio asettaa kyseiset tiedot yleisesti saataville.

52 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–12 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai tuotteesta riippumaton kolmas osapuoli. Sillä ei saa olla liikesuhteita organisaatioihin, joiden etuihin sen arvioimat tuotteet liittyvät, etenkään valmistajiin, niiden kauppakumppaneihin ja osakassijoittajiin. Tämä ei estä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta toteuttamasta vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kilpaileville valmistajille.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimansa tuotteen suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, maahantuojia, jakelijoita, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä tai kunnossapitäjiä eivätkä minkään tällaisen osapuolen edustajia. Tämä ei estä sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai tällaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla suoraan mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa taikka kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai kunnossapidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa niiden suorittaman arvioinnin

riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimista, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, etteivät niiden emo-, sisar- tai tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei saa siirtää alihankkijalle tai tytäryhtiölle tehtäviä, jotka koskevat sisäisten menettelyjen, yleisten toimintaperiaatteiden, käytännesääntöjen tai muiden sisäisten sääntöjen laatimista ja niitä koskevaa valvontaa, henkilöstönsä osoittamista tiettyihin tehtäviin tai vaatimustenmukaisuuden arviointipäätöksiä.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen. Niiden on oltava riippumattomia kaikenlaisesta ja erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, joka saattaisi vaikuttaa arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joiden etua näiden toimien tulokset koskevat.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka sille on osoitettu 4 artiklan nojalla annetussa asiaa koskevassa delegoidussa säädöksessä ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikkina aikoina ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -ryhmän osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;

b) tarvittavat kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen läpinäkyvyys ja toistettavuus, mukaan lukien kuvaus siitä, miten asiaankuuluva henkilöstö sekä heidän asemansa ja tehtävänsä vastaavat niitä vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä, joiden osalta laitos aikoo tulla ilmoitetuksi;

c) asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt, joiden perusteella sen ilmoitettuna laitoksena suorittamat tehtävät erotellaan sen muista toiminnoista;

d) tarvittavat menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yrityksen koko, toimiala ja rakenne, kyseisissä tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

b) riittävät tiedot suorittamiaan arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet suorittaa kyseiset arvioinnit, mukaan lukien asianmukainen tietämys ja ymmärrys asiaankuuluvasta lainsäädännöstä, testaus-, mittaus- ja laskentavaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista tai yhteisistä eritelmistä, tämän asetuksen asiaankuuluvista säännöksistä ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten asiaa koskevista säännöksistä;

c) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja kertomuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

8. Arviointipäätösten tekemisestä vastaavan henkilöstön on

a) oltava vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen palveluksessa ilmoittavan jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti;

b) oltava vapaa kaikista mahdollisista eturistiriidoista;

c) oltava toimivaltainen todentamaan muun henkilöstön, ulkopuolisten asiantuntijoiden tai alihankkijoiden tekemät arvioinnit;

d) oltava määrältään riittävä varmistamaan toiminnan jatkuvuus ja johdonmukainen lähestymistapa vaatimustenmukaisuuden arviointeihin.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä niiden tuloksista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen oikeuden perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole suoraan vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan 4 artiklan nojalla annettujen asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä, lukuun ottamatta tietojen toimittamista sen jäsenvaltion, jossa laitoksen toimet suoritetaan, ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille ja muille kansallisille viranomaisille. Omistusoikeudet on suojattava.

12. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja otettava huomioon eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden toimivaltaisten teknisten komiteoiden antamat asiaankuuluvat ohjeet ja suositukset.

53 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 52 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

54 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos teettää tiettyjä vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyviä tehtäviä alihankintana tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 52 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava asiasta ilmoittavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Toimia voidaan teettää alihankintana tai tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiaankuuluvat asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia ja valvontaa sekä työtä, jonka ne ovat tehneet 4 artiklan nojalla annettujen asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisesti.

55 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja tuotteesta tai tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 52 artiklassa säädetyt vaatimukset. Akkreditointitodistus koskee ainoastaan ilmoittamista hakevaa täsmennettyä oikeussubjektia, ja sen on perustuttava asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien lisäksi 4 artiklan nojalla annetussa asiaa koskevassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuihin erityisiin vaatimuksiin ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todentaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 52 artiklassa säädetyt vaatimukset.

56 artikla

Ilmoittamismenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset saavat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 52 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja kyseessä olevasta tuotteesta tai kyseessä olevista tuotteista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, jotka osoittavat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyyden ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 52 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi hoitaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä, jos komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että on käytetty akkreditointitodistusta, tai kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei ole käytetty.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Ilmoitus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio sisällyttää laitoksen 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitettujen laitosten luetteloon.

Asianomainen laitos voi hoitaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä vasta sen jälkeen, kun ilmoitus on tullut voimaan.

Komissio ei julkaise ilmoitusta, jos se on tietoinen tai saa tietoonsa, että asianomainen ilmoitettu laitos ei täytä 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

7. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava myöhemmistä merkityksellisistä muutoksista kyseiseen ilmoitukseen.

57 artikla

Ilmoitettujen laitosten tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa laitokselle vain yhden tunnusnumeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio asettaa yleisesti saataville tämän asetuksen nojalla ilmoitettujen laitosten luettelon, joka sisältää laitoksille annetut tunnusnumerot ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

58 artikla

Muutokset ilmoituksiin

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se noudata velvoitteitaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten saatavilla näiden viranomaisten pyynnöstä.

59 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäilys tai sen tietoon saatetaan epäilys ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se ilmoittaa asiasta ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimiin, mukaan lukien tarvittaessa ilmoituksen peruuttaminen kokonaan.

Komissio saattaa 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoitettujen laitosten luettelon ajan tasalle kahden viikon kuluessa ilmoituksen tehneiden jäsenvaltioiden tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttamien korjaavien toimien ilmoittamisesta.

60 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvoitteet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on tehtävä oikeasuhteisesti siten, ettei talouden toimijoille aiheudu tarpeetonta taakkaa. Ilmoitettujen laitosten on tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon yrityksen koko, toimiala ja rakenne, kyseisissä tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava sellaista kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, joka vaaditaan, jotta tuote on asiaankuuluvien vaatimusten mukainen.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole asiaankuuluvien vaatimusten tai vastaavien yhdenmukaistettujen standardien, yhteisten eritelmien tai muiden teknisten eritelmien mukainen, sen on vaadittava kyseistä valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimiin lopullista vaatimustenmukaisuuden arviointia varten, paitsi jos puutteita ei voida korjata, jolloin se ei saa antaa todistusta tai hyväksymispäätöstä.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisen todistuksen tai hyväksymispäätöksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, että tuote tai valmistaja ei ole tai ei ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimet ja tarvittaessa peruutettava todistus tai hyväksymispäätös toistaiseksi tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimia ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tapauksesta riippuen rajoitettava todistuksia tai hyväksymispäätöksiä taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

61 artikla

Ilmoitettujen laitosten tiedotusvelvoite

1. Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan;

b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;

c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;

d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen puitteissa, ja mahdollisesti suoritetut muut toimet, mukaan lukien rajat ylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava muille tämän asetuksen nojalla ilmoitetuille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia samat tuoteryhmät kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

3. Jos komissio tai jäsenvaltion markkinavalvontaviranomainen esittää toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneelle ilmoitetulle laitokselle pyynnön, joka liittyy kyseisen ilmoitetun laitoksen suorittamaan vaatimustenmukaisuuden arviointiin, sen on lähetettävä pyynnön jäljennös kyseisen toisen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle. Asianomaisen ilmoitetun laitoksen on vastattava pyyntöön viipymättä ja viimeistään 15 päivän kuluttua. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on varmistettava, että ilmoitettu laitos ratkaisee tällaiset pyynnöt.

4. Jos ilmoitetuilla laitoksilla on tai ne saavat seuraavaa näyttöä, niiden on tapauksen mukaan varoitettava asiaankuuluvaa markkinavalvontaviranomaista tai ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista asiasta ja jaettava kyseinen näyttö niille: näyttö siitä, että

a) toinen ilmoitettu laitos ei täytä 52 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai velvoitteitaan;

b) markkinoille saatettu tuote ei täytä 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja ekologisen suunnittelun vaatimuksia; tai

c) markkinoille saatettu tuote aiheuttaa fyysisen kuntonsa vuoksi todennäköisesti vakavan vaaran.

62 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten välillä.

63 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

1. Komissio varmistaa, että otetaan käyttöön asianmukainen koordinointi ja yhteistyö tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettujen laitosten välillä ja että niitä tehdään asianmukaisella tavalla ilmoitettujen laitosten ryhmässä tai ryhmissä, mukaan lukien tarvittaessa 4 artiklan nojalla annetun saman delegoidun säädöksen nojalla ilmoitettujen laitosten ryhmissä tai samankaltaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä hoitavissa ryhmissä.

Ilmoitettujen laitosten on osallistuttava kaikkien asiaankuuluvien ryhmien työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

2. Ilmoitettujen laitosten on sovellettava yleisinä ohjeina kaikkia asiaankuuluvia asiakirjoja, jotka on laadittu 1 kohdassa tarkoitettujen ryhmien työn tuloksena.

3. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ryhmissä tehtävällä koordinoinnilla ja yhteistyöllä pyritään varmistamaan, että tätä asetusta ja 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti. Kyseisten ryhmien on tällöin otettava huomioon eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden toimivaltaisten teknisten komiteoiden antamat asiaankuuluvat ohjeet ja suositukset.

X LUKU

KANNUSTIMET

64 artikla

Jäsenvaltioiden kannustimet

1. Kun jäsenvaltiot tarjoavat kannustimia, jotka liittyvät 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin, nämä kannustimet on kohdennettava kahteen korkeimpaan suoritustasoluokkaan, joihin kuuluvia tuotteita on unionissa, tai tarvittaessa tuotteisiin, joilla on EU-ympäristömerkki.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltiot tarjoavat kannustimia 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluville energiaan liittyville tuotteille tai renkaille, joihin sovelletaan myös energiamerkintää tai polttoainetaloudellisuutta koskevaa merkintää koskevia vaatimuksia, sovelletaan asetuksen (EU) 2017/1369 7 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen (EU) 2020/740 11 artiklaa.

65 artikla

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat

1. Hankintaviranomaisten ja -yksiköiden on direktiivin 2014/24/EU tai 2014/25/EU mukaisesti tehtävä hankintasopimukset noudattaen tämän artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia, jäljempänä ”vähimmäisvaatimukset”, kun ne ostavat 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, tai kun ne tekevät sopimuksia julkisista rakennusurakoista tai palveluista, joissa kyseisiä tuotteita käytetään kyseisten sopimusten kohteena olevaan toimintaan.

2. Vähimmäisvaatimukset on asetettava tapauksen mukaan, jotta voidaan luoda kannustimia 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvien ympäristön kannalta kestävien tuotteiden tarjonnalle ja kysynnälle, ottaen huomioon asianomaisia tuoteryhmiä koskevien hankintasopimusten arvo ja määrä sekä se, onko hankintaviranomaisille ja -yksiköille taloudellisesti kannattavaa ostaa ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia.

3. Siirretään komissiolle valta asettaa täytäntöönpanosäädöksillä vähimmäisvaatimukset teknisten eritelmien, sopimuksen tekoperusteiden, sopimuksen täyttämistä koskevien ehtojen tai tavoitteiden muodossa.

Vähimmäisvaatimukset on asetettava sellaisten tuoteominaisuuksien osalta, joita käsitellään kyseisiin tuoteryhmiin sovellettavassa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, siten kuin on tarkoituksenmukaista kyseisten tuoteryhmien osalta.

Näiden vähimmäisvaatimusten on perustuttava kahteen korkeimpaan suoritustasoluokkaan, korkeimpiin pisteisiin tai, jos näitä ei ole saatavilla, kyseisiin tuoteryhmiin sovellettavassa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettuihin parhaisiin mahdollisiin suoritustasoihin.

Sopimuksen tekoperusteisiin on tarvittaessa kuuluttava sopimuksen tekoprosessissa 15–30 prosentin vähimmäispainoarvo, jonka myötä ne voivat vaikuttaa merkittävästi hankintamenettelyn tulokseen ja joka suosii ympäristön kannalta kaikkein kestävimpien tuotteiden valintaa.

Tavoitteissa on edellytettävä joko vuositasolla tai monivuotisesti, että vähintään 50 prosenttia hankintaviranomaisten tai -yksiköiden tasolla tai kootusti kansallisella tasolla tehdyistä hankinnoista ovat neljännessä alakohdassa tarkoitettuja ympäristön kannalta kaikkein kestävimpiä tuotteita.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

XI LUKU

MARKKINAVALVONTA

66 artikla

Suunnitellut markkinavalvontatoimet

1. Kunkin jäsenvaltion on sisällytettävä asetuksen (EU) 2019/1020 13 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen markkinavalvontastrategiaan osio suunnitelluista markkinavalvontatoimista sen varmistamiseksi, että asianmukaiset tarkastukset, mukaan lukien tarvittaessa fyysiset tarkastukset ja laboratoriotarkastukset, suoritetaan riittävässä laajuudessa suhteessa tähän asetukseen ja tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun osioon on sisällyttävä vähintään seuraavat:

a) tuotteet tai vaatimukset, jotka on määritetty markkinavalvonnan prioriteeteiksi, ottaen huomioon asetuksen (EU) 2019/1020 30 artiklan 2 kohdan nojalla perustetun hallinnollisen yhteistyön ryhmän 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määrittämät yhteiset prioriteetit ja 67 artiklan 2 kohdan mukaiset kertomukset;

b) markkinavalvontatoimet, jotka on suunniteltu, jotta prioriteeteiksi määritettyjen tuotteiden vaatimustenvastaisuutta ja prioriteeteiksi määritettyjen vaatimusten noudattamatta jättämistä voidaan vähentää tai jotta tällainen vaatimustenvastaisuus tai vaatimusten noudattamatta jättäminen voidaan lopettaa, mukaan lukien kansallisen markkinavalvontastrategian kattamana ajanjaksona tehtävien tarkastusten luonne.

2. Edellä 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut markkinavalvonnan prioriteetit määritetään puolueettomin kriteerein, joihin kuuluvat

a) markkinavalvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvilla markkinoilla havaitun vaatimustenvastaisuuden tasot;

b) vaatimustenvastaisuuden ympäristövaikutukset;

c) loppukäyttäjiltä tai kuluttajajärjestöiltä saatujen valitusten määrä tai taloudellisilta toimijoilta tai tiedotusvälineiltä saadut muut tiedot, jos näitä on saatavilla;

d) markkinavalvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvilla markkinoilla saataville asetettujen asiaan liittyvien tuotteiden lukumäärä; ja

e) markkinavalvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvilla markkinoilla toimivien asiaankuuluvien talouden toimijoiden lukumäärä.

3. Niiden tuoteluokkien osalta, joissa vaatimustenvastaisuuden riskin on todettu olevan suuri, 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin on tarvittaessa sisällyttävä riittäviin näytteisiin perustuvia fyysisiä tarkastuksia ja laboratoriotarkastuksia.

Markkinavalvontaviranomaisilla on oltava oikeus periä vastuussa olevalta talouden toimijalta asiakirjatarkastuksen ja fyysisen tuotetestauksen kustannukset, jos 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ei ole noudatettu.

67 artikla

Raportointi ja viitearvojen määrittäminen

1. Markkinavalvontaviranomaisten on syötettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään tiedot tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä määrättyjen seuraamusten luonteesta ja vakavuudesta.

2. Komissio laatii joka neljäs vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kertomuksen, joka perustuu markkinavalvontaviranomaisten asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään syöttämiin tietoihin.

Kyseiseen kertomukseen on sisällyttävä

a) tiedot markkinavalvontaviranomaisten neljän edeltävän kalenterivuoden aikana asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti tekemien tarkastusten luonteesta ja lukumäärästä;

b) tiedot havaitun vaatimustenvastaisuuden tasosta sekä tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvien, neljän edeltävän kalenterivuoden aikana määrättyjen seuraamusten luonteesta ja ankaruudesta;

c) tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen vertailu 66 artiklan 1 kohdan nojalla laaditun markkinavalvontatoimia koskevan osion yhteydessä suunniteltuihin toimiin;

d) suuntaa-antavat viitearvot markkinavalvontaviranomaisille tarkastusten tiheyden sekä määrättyjen seuraamusten luonteen ja vakavuuden osalta;

e) luettelo markkinavalvontaviranomaisten prioriteeteista tuotteiden ja vaatimusten osalta.

3. Komissio julkaisee tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetussa tieto- ja viestintäjärjestelmässä ja julkistaa kertomuksen. Ensimmäinen näistä kertomuksista julkaistaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2028.

68 artikla

Markkinavalvonnan koordinointi ja tuki

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi hallinnollisen yhteistyön ryhmä kokoontuu säännöllisin väliajoin ja tarvittaessa komission tai kahden tai useamman osallistuvan markkinavalvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä.

Kun hallinnollisen yhteistyön ryhmä hoitaa asetuksen (EU) 2019/1020 32 artiklassa säädettyjä tehtäviään, se tukee 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditun markkinavalvontatoimia koskevan osion täytäntöönpanoa ja määrittää

a) edellä 66 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut markkinavalvonnan yhteiset prioriteetit, jotka perustuvat 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin objektiivisiin kriteereihin;

b) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisen unionin tuen painopisteet;

c) edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset, joita sovelletaan tai tulkitaan eri tavoin ja joista olisi ensisijaisesti järjestettävä yhteisiä koulutusohjelmia tai laadittava suuntaviivoja tämän artiklan 2 kohdan nojalla.

2. Hallinnollisen yhteistyön ryhmän määrittämien prioriteettien perusteella komissio

a) järjestää yhteisiä markkinavalvonta- ja testaushankkeita yhteistä etua koskevilla aloilla;

b) järjestää yhteisiä investointeja markkinavalvontavalmiuksiin, mukaan lukien laitteet ja tietotekniset välineet;

c) järjestää yhteisiä koulutusohjelmia markkinavalvontaviranomaisten, tulliviranomaisten, ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten henkilöstölle, mukaan lukien 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten oikeaa tulkintaa ja soveltamista sekä menetelmiä ja tekniikkoja, jotka ovat merkityksellisiä tällaisten vaatimusten soveltamiseksi tai noudattamisen todentamiseksi, koskevat ohjelmat;

d) laatii suuntaviivat 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten soveltamista ja täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien tehokkaan markkinavalvonnan yhteiset käytännöt ja menetelmät;

e) kuulee tarvittaessa sidosryhmiä ja asiantuntijoita.

Unioni rahoittaa tarvittaessa ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimia.

3. Komissio antaa teknistä ja logistista tukea sen varmistamiseksi, että kyseinen hallinnollisen yhteistyön ryhmä suorittaa tässä artiklassa ja asetuksen (EU) 2019/1020 32 artiklassa säädetyt tehtävänsä, jos tällaiset tehtävät liittyvät tähän asetukseen.

XII LUKU

SUOJAMENETTELYT

69 artikla

Menettely riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelemiseksi kansallisella tasolla

1. Jos markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote aiheuttaa riskin, niiden on tehtävä arviointi, joka kattaa kaikki riskin kannalta merkitykselliset vaatimukset, joista säädetään tässä asetuksessa tai kyseisessä delegoidussa säädöksessä.

Jos markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että tuote ei täytä tässä asetuksessa tai 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja vaatimuksia, niiden on viipymättä vaadittava asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan asianmukaiset ja oikeasuhteiset korjaavat toimet vaatimustenvastaisuuden lopettamiseksi markkinavalvontaviranomaisten määräämässä kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa vaatimustenvastaisuuden luonteeseen ja tarvittaessa asteeseen. Kyseisiin korjaaviin toimiin voivat sisältyä muun muassa asetuksen (EU) 2019/1020 16 artiklan 3 kohdassa luetellut toimet.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

2. Jos markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja korjaavista toimista, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Asiaankuuluvan talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa toteuta korjaavia toimia tai jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään kyseessä olevan tuotteen asettaminen saataville niiden kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka poistetaan se kyseisiltä markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Tämän artiklan 4 kohdassa mukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille ilmoitettavat tiedot on välitettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta, ja niihin on sisällytettävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän, väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja todetun vaatimustenvastaisuuden luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä asianomaisen talouden toimijan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on myös ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus siitä, että

a) tuote ei täytä tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia; tai

b) tämän asetuksen 41 ja 42 artiklassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai teknisessä eritelmässä on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki hallussaan olevat lisätiedot, jotka liittyvät kyseisen tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä esitettävä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta esittänyt vastalausetta jonkin jäsenvaltion toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan perusteltu. Kyseisessä väliaikaisessa toimenpiteessä voidaan täsmentää muu ajanjakso kuin kolme kuukautta, kyseessä olevien tuotteiden tai vaatimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseistä tuotetta koskevat asianmukaiset rajoittavat toimenpiteet, kuten tuotteen poistaminen niiden markkinoilta, toteutetaan viipymättä.

70 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 69 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen johdosta tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin oikeuden vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio päättää täytäntöönpanosäädöksellä, onko kansallinen toimenpide perusteltu.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille sekä asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi, kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Jos kansallisen toimenpiteen ei katsota olevan perusteltu, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista 42 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä, komissio hyväksyy viipymättä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla asianomaisia yhteisiä eritelmiä muutetaan tai joilla ne kumotaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

71 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Kun jäsenvaltio tekee jonkin seuraavista havainnoista, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa lopettamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus:

a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän asetuksen 46 artiklan vastaisesti;

b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;

c) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero on kiinnitetty 46 artiklan vastaisesti tai tunnusnumeroa ei ole kiinnitetty tapauksissa, joissa sitä vaaditaan;

d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;

e) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;

f) tekniset asiakirjat eivät ole saatavilla, ne eivät ole täydellisiä tai niissä on virheitä;

g) edellä 27 artiklan 6 kohdassa tai 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;

h) jokin muu 27 tai 29 artiklassa tai 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettu hallinnollinen vaatimus ei täyty.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että järjestetään sitä koskeva palautusmenettely tai se poistetaan markkinoilta.

XIII LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN JA KOMITEAMENETTELY

72 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 18 päivästä heinäkuuta 2024 viiden vuoden ajaksi 4 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan kolmannessa kohdassa, 12 artiklan 4 kohdassa, ja 25 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan kolmannessa kohdassa, 12 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 4 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 11 artiklan kolmannen kohdan, 12 artiklan 4 kohdan tai 25 artiklan 3 tai 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

73 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

XIV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

74 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viipymättä, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti vahvistetuissa seuraamuksissa otetaan soveltuvin osin asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) rikkomisen luonne, vakavuus ja kesto;

b) tapauksen mukaan rikkomisen tahallisuus tai tuottamuksellisuus;

c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen tilanne;

d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisen johdosta saama taloudellinen hyöty, jos se on määritettävissä;

e) rikkomisen aiheuttama ympäristövahinko;

f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toteuttamat toimet rikkomisen aiheuttaman vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi;

g) se, onko kyseessä toistuva vai kertaluonteinen rikkominen;

h) mahdollinen muu tapauksen olosuhteisiin sovellettava raskauttava tai lieventävä tekijä.

3. Jäsenvaltioiden on voitava määrätä ainakin seuraavat seuraamukset, jos tätä asetusta rikotaan:

a) sakot;

b) poissulkeminen määräajaksi julkisista hankintamenettelyistä.

75 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Valmistellessaan 18 artiklan 3 kohdan mukaisen työsuunnitelman päivittämistä koskevia valmisteluasiakirjoja komissio laatii kertomuksen ekologisen suunnittelun vaatimuksista seuratakseen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ympäristökestävyyden ja kiertotalouteen liittyvien ominaisuuksien paranemista.

2. Komissio arvioi viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2030 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi tätä asetusta ja sen vaikutusta sisämarkkinoiden toimintaan, mukaan lukien uudelleenkäyttö- ja kunnostusalan, 1 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen ja VI luvussa vahvistettujen velvoitteiden, erityisesti pieniä yrityksiä ja mikroyrityksiä koskevien vapautusten, osalta, ja tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseen. Osana tätä arviointia komissio arvioi mahdollisuutta sisällyttää ekologisen suunnittelun vaatimusten automaattinen mukauttaminen markkinoille saatettavien tuotteiden suoritustasossa tapahtuneiden parannusten perusteella. Komissio esittää kertomuksen arviointinsa keskeisistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ja asettaa sen yleisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten laatimiseen tarvittavat tiedot.

4. Komissio arvioi viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2028 mahdollisia hyötyjä, joita saataisiin sosiaalista kestävyyttä koskevien vaatimusten sisällyttämisestä tämä asetuksen soveltamisalaan. Komissio esittää kertomuksen arviointinsa keskeisistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ja asettaa sen yleisesti saataville.

5. Komissio liittää tarvittaessa 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

76 artikla

Kuluttajien oikeussuojakeinot

Jos tuote ei ole 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä asetettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen, seuraavat talouden toimijat ovat vastuussa kuluttajalle aiheutuneesta vahingosta:

a) valmistaja; tai

b) jos valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, maahantuoja tai valmistajan valtuutettu edustaja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valmistajan omaa vastuuta; tai

c) jos maahantuoja ei ole sijoittautunut unioniin tai valmistajan valtuutettua edustajaa ei ole, jakelupalvelujen tarjoaja.

Kyseisten talouden toimijoiden vahingonkorvausvastuu ei rajoita kuluttajien käytettävissä olevien muiden unionin tai kansallisen oikeuden mukaisten oikeussuojakeinojen soveltamista.

77 artikla

Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen

Korvataan direktiivin (EU) 2020/1828 liitteessä I oleva 27 kohta seuraavasti:

”27) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1726, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).”.

78 artikla

Asetuksen (EU) 2023/1542 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) 2023/1542 77 artiklaan kohta seuraavasti:

”10. Talouden toimijan, joka saattaa akun tai pariston markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on ladattava yksilöllinen tunniste Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1726 (*) 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1726, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj).”.

79 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan direktiivi 2009/125/EY 18 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen seuraavia lukuun ottamatta:

a) Direktiivin 2009/125/EY 1 ja 2 artikla, 8 artiklan 2 kohta, 11, 14, 15, 18 ja 19 artikla sekä liitteet I, II, IV, V ja VII, sellaisina kuin niitä sovelletaan 17 päivänä heinäkuuta 2024, joita sovelletaan tämän asetuksen 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 ja 20 artiklan sekä liitteiden I, II, III ja IV sijasta

   i) 31 päivään joulukuuta 2026 saakka aurinkosähköpaneeleihin, tila- ja yhdistelmälämmittimiin, vedenlämmittimiin, kiinteää polttoainetta käyttäviin paikallisiin tilalämmittimiin, huoneilmastointilaitteisiin, mukaan lukien ilma-ilmalämpöpumput ja huonetuulettimet, kiinteän polttoaineen kattiloihin, ilmalämmitystuotteisiin ja jäähdytystuotteisiin, ilmanvaihtokoneisiin, pölynimureihin, keittolaitteisiin, vesipumppuihin, teollisuustuulettimiin, kiertovesipumppuihin, ulkoisiin teholähteisiin, tietokoneisiin, palvelimiin ja tiedontallennustuotteisiin, muuntajiin, ammattikäyttöön tarkoitettuihin kylmä- ja pakastelaitteisiin ja kuvantamislaitteisiin,

   ii) 31 päivään joulukuuta 2030 asti tuotteisiin, joita säännellään direktiivin 2009/125/EY 15 artiklan nojalla hyväksytyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä, kuitenkin vain siltä osin kuin muutokset ovat tarpeen kyseisiin täytäntöönpanotoimenpisiin liittyvien teknisten ongelmien käsittelemiseksi;

b) direktiivin 2009/125/EY 1 artiklan 3 kohta, 2 artikla, 3 artiklan 1 kohta, 4, 5 ja 8 artikla, 9 artiklan 3 kohta, 10, 14 ja 20 artikla sekä liitteet IV, V ja VI, sellaisina kuin niitä sovelletaan 17 päivänä heinäkuuta 2024, joita sovelletaan kyseisen direktiivin 15 artiklan nojalla hyväksytyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä säänneltyihin tuotteisiin, kunnes nämä toimenpiteet kumotaan tai todetaan vanhentuneiksi, tämän asetuksen 1, 2, 27 ja 29 artiklan, 41 artiklan 4 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan, 44, 45 ja 46 artiklan ja 74 artiklan sekä liitteiden IV ja V sijasta.

Tämän kohdan b alakohtaa sovelletaan, kun komissio on hyväksynyt täytäntöönpanotoimenpiteet direktiivin 2009/125/EY 15 artiklan nojalla a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

2. Tämän asetuksen 3 ja 40 artiklaa ja 66–71 artiklaa sovelletaan direktiivin 2009/125/EY 15 artiklan nojalla hyväksytyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä säänneltyihin tuotteisiin.

3. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4. Jos tuotteet on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön direktiivin 2009/125/EY mukaisesti ennen tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetun, samoja tuotteita koskevan delegoidun säädöksen soveltamispäivää, valmistajan on kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jona viimeinen kyseisistä tuotteista on valmistettu, asetettava vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja vaatimustenmukaisuusvakuutukseen liittyvät asiakirjat sähköisessä muodossa saataville tarkastusta varten kymmenen päivän kuluessa markkinavalvontaviranomaisten tai komission pyynnön vastaanottamisesta.

80 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä kesäkuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

LIITE I

Tuoteparametrit

Tuotteiden ominaisuuksien parantamisen perustana on käytettävä seuraavia parametreja asiaankuuluvin osin ja tarvittaessa täydennettynä muilla parametreilla, yksittäin tai yhdessä:

a) tuotteen tai sen komponenttien käyttökestävyys ja luotettavuus, jotka ilmaistaan tuotteen taatun käyttöiän, teknisen käyttöiän, keskimääräisen vikavälin, tuotteen todellista käyttöä koskevien ilmoitettujen tietojen, rasituskestävyyden tai vanhenemismekanismien muodossa;

b) korjauksen ja kunnossapidon helppous, joka ilmaistaan varaosien ominaisuuksien, saatavuuden, toimitusajan ja kohtuuhintaisuuden perusteella, modulaarisuuden, yhteensopivuuden yleisesti saatavilla olevien työkalujen ja varaosien kanssa, korjaus- ja kunnossapito-ohjeiden saatavuuden, käytettyjen materiaalien ja komponenttien lukumäärän, standardikomponenttien käytön, komponenttien ja materiaalien koodausstandardien käytön komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi, prosessien lukumäärän ja monimutkaisuuden perusteella ja sen perusteella, tarvitaanko erikoistyökaluja, sekä purkamisen ja uudelleen kokoamisen helppouden tuotetta vahingoittamatta, tuotetietojen käyttöoikeuksien, ja tarvittavien laitteiden ja ohjelmistojen käyttöoikeuksiin tai käyttöön liittyvien edellytysten perusteella;

c) päivittämisen, uudelleenkäytön, uudelleenvalmistuksen ja kunnostamisen helppous, joka ilmaistaan seuraavien ominaisuuksien perusteella: käytettyjen materiaalien ja komponenttien lukumäärä, standardikomponenttien käyttö, komponenttien ja materiaalien koodausstandardien käyttö komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi, tarvittavien prosessien ja välineiden lukumäärä ja monimutkaisuus, purkamisen ja uudelleen kokoamisen helppous tuotetta vahingoittamatta, tuotetietojen käyttöoikeudet, tarvittavien laitteiden ja ohjelmistojen käyttöoikeuksiin tai käyttöön liittyvät edellytykset, testausmenetelmien tai muiden kuin yleisesti käytettävissä olevien testauslaitteistojen käyttöön liittyvät edellytykset, erityisesti uudelleenvalmistetuille tai kunnostetuille tuotteille myönnettävien takuiden saatavuus, teollis- ja tekijänoikeuksilla suojattujen teknologioiden käyttöoikeuksiin tai käyttöön liittyvät edellytykset, modulaarisuus;

d) kierrätettävyyden suunnittelu, kierrätyksen helppous ja laatu, jotka ilmaistaan seuraavien seikkojen avulla: helposti kierrätettävien materiaalien käyttö, mahdollisuus erotella kierrätyskelpoiset komponentit ja materiaalit tai vaarallisia aineita sisältävät komponentit ja materiaalit turvallisesti, helposti ja tuotetta vahingoittamatta sekä materiaalien koostumus ja homogeenisuus, mahdollisuus korkean puhtausasteen lajitteluun, käytettyjen materiaalien ja komponenttien lukumäärä, standardikomponenttien käyttö, komponenttien ja materiaalien koodausstandardien käyttö komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi, tarvittavien prosessien ja välineiden lukumäärä ja monimutkaisuus, purkamisen ja uudelleen kokoamisen helppous tuotetta vahingoittamatta, tuotetietojen käyttöoikeudet, tarvittavien laitteiden ja ohjelmistojen käyttöoikeuksiin tai käyttöön liittyvät edellytykset;

e) tuotteiden ja komponenttien uudelleenkäyttöä, päivittämistä, korjausta, kunnossapitoa, kunnostamista, uudelleenvalmistusta ja kierrätystä haittaavien teknisten ratkaisujen välttäminen;

f) aineiden ja erityisesti huolta aiheuttavien aineiden käyttö sellaisenaan, ainesosina tai seoksissa tuotteiden tuotantoprosessin aikana tai niin, että niitä esiintyy tuotteissa, myös siinä vaiheessa, kun kyseisistä tuotteista tulee jätettä, ja niiden vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön;

g) energian, veden ja muiden resurssien käyttö tai kulutus yhdessä tai useammassa tuotteen elinkaaren vaiheessa, mukaan lukien vaikutus metsäkatoon sekä fyysisten tekijöiden tai ohjelmistojen ja laiteohjelmistojen päivitysten vaikutus tuotteen tehokkuuteen;

h) kierrätettyjen materiaalien käyttö tai osuus ja materiaalien, mukaan lukien kriittiset raaka-aineet, talteenotto;

i) kestävien uusiutuvien materiaalien käyttö tai osuus;

j) tuotteen ja sen pakkauksen paino ja tilavuus sekä pakkauksen suhde pakattuun tuotteeseen;

k) käytettyjen komponenttien sisällyttäminen tuotteeseen;

l) asianmukaiseen käyttöön ja kunnossapitoon tarvittavien tarvikkeiden määrä, ominaisuudet ja saatavuus, jotka ilmaistaan muun muassa seuraavien seikkojen avulla: tuotto, tekninen käyttöikä, uudelleenkäyttö-, korjaus- ja uudelleenvalmistusmahdollisuus, massa-resurssitehokkuus ja yhteentoimivuus;

m) tuotteen ympäristöjalanjälki ilmaistuna tuotteen elinkaaren aikaisina määrällistettyinä ympäristövaikutuksina sovellettavan delegoidun säädöksen mukaisesti joko yhden tai useamman ympäristövaikutusluokan tai vaikutusluokkien yhdistelmän suhteen;

n) tuotteen hiilijalanjälki;

o) tuotteen materiaalijalanjälki;

p) mikro- ja nanomuovipäästöt, jotka ilmaistaan tuotteen elinkaaren asiaankuuluvien vaiheiden, mukaan lukien valmistuksen, kuljetuksen, käytön ja käytöstäpoiston, aikana aiheutuneina päästöinä;

q) ilmaan, veteen tai maaperään yhdessä tai useammassa tuotteen elinkaaren vaiheessa joutuneet päästöt, jotka ilmaistaan päästöjen määrän ja luonteen mukaan, mukaan lukien melupäästöt;

r) tuotteesta aiheutuvan jätteen määrät, mukaan lukien muovi- ja pakkausjäte sekä niiden uudelleenkäytön helppous, sekä tuotteesta aiheutuvan vaarallisen jätteen määrät;

s) tuotteen toiminnallinen suoritustaso ja käyttöä koskevat edellytykset, jotka ilmaistaan muun muassa seuraavien seikkojen avulla: tuotteen kyky toimia suunnitellulla tavalla, käyttöön liittyvät varotoimet, vaadittu osaaminen ja yhteensopivuus muiden tuotteiden tai järjestelmien kanssa;

t) kevyiden rakenteiden hyödyntäminen, joka ilmaistaan seuraavien seikkojen avulla: materiaalin kulutuksen vähentäminen, rakenteiden kuorman ja rasituksen optimointi, toimintojen integrointi materiaalissa tai yhteen tuotekomponenttiin, tiheydeltään pienempien materiaalien tai erittäin lujien materiaalien ja hybridimateriaalien käyttö, siltä osin kuin on kyse materiaalien säästämisestä, kierrätyksestä ja muista kiertotalouden näkökohdista sekä jätteiden vähentämisestä.

LIITE II

Menettely suoritustasovaatimusten määrittämiseksi

Tuotekohtaiset tai horisontaaliset suoritustasovaatimukset on määritettävä seuraavasti:

Teknisessä, ympäristöön liittyvässä ja taloudellisessa analyysissa on valittava useita edustavia markkinoilla olevia malleja kyseisestä tuotteesta tai kyseisistä tuotteista ja määriteltävä tekniset vaihtoehdot tuotteen suoritustason parantamiseksi suhteessa liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin ottaen huomioon vaihtoehtojen taloudellinen kannattavuus ja välttäen muiden tuotteen elinkaaren aikaisten ympäristövaikutusten merkittävää lisääntymistä ja tuotteen suoritustason tai käyttökelpoisuuden merkittävää heikkenemistä kuluttajien kannalta.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetussa analyysissa on yksilöitävä tarkasteltavan parametrin osalta myös suoritustasoltaan parhaat markkinoilla saatavilla olevat tuotteet ja teknologiat sekä kehitteillä olevan teknologian parannukset.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetussa analyysissa sekä vaatimuksia vahvistettaessa on otettava huomioon kansainvälisillä markkinoilla saatavilla olevien tuotteiden suoritustaso ja muiden maiden oikeudessa määritellyt viitearvot.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun analyysin perusteella ja ottaen huomioon taloudellinen ja tekninen toteutettavuus, mukaan lukien keskeisten resurssien ja teknologioiden saatavuus sekä mahdollisuudet parannuksiin, on määriteltävä suoritustasot tai muut kuin määrälliset vaatimukset.

Liitteessä I olevassa f alakohdassa tarkoitettujen aineiden pitoisuusrajojen on perustuttava perusteelliseen analyysiin aineiden ja niiden yksilöityjen vaihtoehtojen kestävyydestä ympäristön kannalta, eikä niillä saa olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön. Kaikissa liitteessä I olevassa f alakohdassa tarkoitetuissa aineita koskevissa suoritustasovaatimuksissa on otettava huomioon asianomaisten unionin elinten kyseisistä aineista tekemät olemassa olevat kemikaaliturvallisuusarvioinnit sekä komission kehittämät turvallisiksi ja kestäviksi suunniteltuja kemikaaleja ja materiaaleja koskevat kriteerit. Ehdotetuissa pitoisuusrajoissa on otettava huomioon myös täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyvät näkökohdat, kuten analyyttisen havaitsemisen rajat.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetussa analyysissä on tarvittaessa otettava huomioon ilmastonmuutoksen todennäköiset vaikutukset tuotteeseen sen tulevan käyttöiän aikana sekä tuotteen mahdollisuudet parantaa ilmastonmuutokseen sopeutumista elinkaarensa aikana.

Lisäksi on suoritettava herkkyysanalyysi, joka kattaa asiaankuuluvat tekijät, kuten energian tai muiden resurssien hinnan, raaka-ainekustannukset ja tarvittavien teknologioiden kustannukset, tuotantokustannukset, diskonttokorot sekä tarvittaessa ulkoiset ympäristökustannukset, kuten vältetyt kasvihuonekaasupäästöt.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen analyysien kehittämisessä on otettava huomioon unionin muun toiminnan yhteydessä saatavilla olevat asiaa koskevat tiedot, mukaan lukien muun muassa asetuksessa (EU) 2021/1119 tarkoitetut nykyiset alakohtaiset etenemissuunnitelmat, ja niihin on sisällyttävä tekniset tiedot, joita on käytetty asetuksen (EY) N:o 66/2010, direktiivin 2010/75/EU, asetuksen (EU) 2020/852 nojalla hyväksyttyjen teknisten arviointikriteerien ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien EU:n kriteerien perustana tai jotka on johdettu niistä.

Sama koskee myös muualla maailmassa sovellettavista nykyisistä ohjelmista saatavilla olevia tietoja, kun nämä ohjelmat koskevat erityisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista tuotteille, joilla käydään kauppaa unionin taloudellisten kumppanien kanssa.

LIITE III

Digitaalinen tuotepassi

(9–12 artiklassa tarkoitettu)

Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetuissa digitaalista tuotepassia koskevissa vaatimuksissa on täsmennettävä, mitä seuraavista tiedoista on sisällytettävä tai voidaan sisällyttää digitaaliseen tuotepassiin:

a) 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 5 kohdan tai asianomaiseen tuoteryhmään sovellettavan muun unionin oikeuden nojalla vaadittavat tiedot;

b) yksilöllinen tuotetunniste tasolla, joka ilmoitetaan 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä;

c) Kansainvälisen standardisoimisjärjestön / sähköalan kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO/IEC) standardin 15459-6 mukainen tuotteen GTIN-numero (Global Trade Identification Number) tai vastaava tuotteiden tai niiden osien tunnistenumero;

d) asiaankuuluvat tavaran koodit, kuten asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 määritelty Taric-koodi;

e) tässä asetuksessa tai muussa tuotteeseen sovellettavassa unionin lainsäädännössä vaaditut vaatimustenmukaisuutta koskevat asiakirjat ja tiedot, kuten vaatimustenmukaisuusvakuutus, tekniset asiakirjat tai vaatimustenmukaisuustodistukset;

f) muussa tuotteeseen sovellettavassa unionin oikeudessa vaaditut käyttö- ja muut ohjeet, varoitukset tai turvallisuustiedot;

g) valmistajaa koskevat tiedot, kuten yksilöllinen toimijatunniste, ja 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tiedot;

h) muiden kuin valmistajan yksilölliset toimijatunnisteet;

i) yksilölliset laitostunnisteet;

j) maahantuojaan liittyvät tiedot, mukaan lukien 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ja maahantuojan taloudellisen toimijan rekisteröinti- ja tunnistenumero (EORI-numero);

k) sen unioniin sijoittautuneen talouden toimijan nimi, yhteystiedot ja yksilöllinen toimijatunniste, joka vastaa asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklassa tai asetuksen (EU) 2023/988 15 artiklassa säädettyjen tehtävien tai tuotteeseen sovellettavien muiden unionin oikeuden mukaisten vastaavien tehtävien suorittamisesta;

l) viittaus digitaalisen tuotepassipalvelun tarjoajaan, jonka hallussa on digitaalisen tuotepassin varmuuskopio.

Tietovälineen, b alakohdassa tarkoitetun yksilöllisen tuotetunnisteen, g, h ja k alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten toimijatunnisteiden ja i alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten laitostunnisteiden on oltava seuraavien standardien mukaisia: ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 ja ISO/IEC 15459-6:2014.

Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä on yksilöitävä ekologisen suunnittelun vaatimusten kannalta merkitykselliset tiedot, jotka valmistajat voivat sisällyttää digitaaliseen tuotepassiin 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla vaadittujen tietojen lisäksi, mukaan lukien tiedot vapaaehtoisista merkeistä, joita voidaan soveltaa kyseiseen tuotteeseen. Tässä yhteydessä on ilmoitettava, onko tuotteelle myönnetty EU-ympäristömerkki asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaisesti.

LIITE IV

Sisäinen tuotannonvalvonta

(Moduuli A)

1. Sisäinen tuotannonvalvonta on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että tuote täyttää 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen vaatimukset.

2. Tekniset asiakirjat

   Valmistajan on laadittava tekniset asiakirjat. Asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen vaatimusten mukainen. Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:

   — yleinen kuvaus tuotteesta ja sen käyttötarkoituksesta,

   — komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. rakenne- ja valmistuspiirustukset ja kaaviot,

   — tarvittavat kuvaukset ja selitykset näiden piirustusten, kaavioiden ja tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi,

   — luettelo yhdenmukaistetuista standardeista, yhteisistä eritelmistä tai muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja joita on sovellettu kokonaan tai osittain, sekä kuvaukset vaatimusten täyttämiseksi valituista ratkaisuista, mikäli kyseisiä yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu. Jos yhdenmukaistettuja standardeja on sovellettu osittain, teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä osat, joita on sovellettu,

   — suoritettujen suunnittelulaskelmien, tarkastusten jne. tulokset,

   — tulokset mittauksista, jotka liittyvät ekologisen suunnittelun vaatimuksiin, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot näiden mittausten vaatimustenmukaisuudesta verrattuna 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä asetettuihin ekologisen suunnittelun vaatimuksiin,

   — testausraportit, ja

   — kopio 7 artiklan mukaisten tietovaatimusten perusteella annetuista tiedoista.

3. Valmistus

   Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta valmistusprosessissa ja sen valvonnassa taataan, että tuote on 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen vaatimusten mukainen.

4. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

   Valmistajan on kiinnitettävä edellytetty vaatimustenmukaisuusmerkintä kuhunkin yksittäiseen tuotteeseen, joka täyttää 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen vaatimukset.

   Valmistajan on laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille 44 artiklan mukaisesti ja pidettävä se ja tekniset asiakirjat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä tuote, jota varten se on laadittu.

   Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

5. Valtuutettu edustaja

   Valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 4 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet edellyttäen, että velvoitteet on eritelty toimeksiannossa.

LIITE V

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

(44 artiklassa tarkoitettu)

1. nro … (tuotteen yksilöllinen tunnus);
2. valmistajan tai tapauksen mukaan valmistajan valtuutetun edustajan nimi ja osoite;
3. tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla;
4. vakuutuksen kohde (tuotteen kuvaus, joka riittää sen yksiselitteiseen tunnistamiseen ja mahdollistaa jäljitettävyyden; tähän voi kuulua kuva, kun se on tarpeen tuotteen tunnistusta varten);
5. edellä 4 kohdassa tarkoitettu vakuutuksen kohde on tämän asetuksen, 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen sekä tapauksen mukaan muun unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen;
6. viittaukset käytettyihin asiaa koskeviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai yhteisiin eritelmiin tai viittaukset muihin teknisiin eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu;
7. tarvittaessa: Ilmoitettu laitos … (nimi, numero) suoritti … (toimenpiteen kuvaus) ja antoi todistuksen tai hyväksymispäätöksen … (numero);
8. tapauksen mukaan viittaus muuhun sovellettuun unionin oikeuteen, jossa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä;
9. sen henkilön tunnistetiedot ja allekirjoitus, jonka allekirjoitus sitoo valmistajaa tai valmistajan valtuutettua edustajaa;
10. lisätiedot:

    Seuraavan puolesta allekirjoitettu:

    (antamispaikka ja -päivämäärä):

    (nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

LIITE VI

Itsesääntelytoimenpiteitä koskevat kriteerit

(21 artiklassa tarkoitetut)

Seuraavaa ei-tyhjentävää luetteloa kriteereistä on käytettävä arvioitaessa itsesääntelytoimenpiteitä 21 artiklan mukaisesti:

1. Osallistumisen avoimuus

Itsesääntelytoimenpiteisiin osallistumisen on oltava mahdollista sekä valmistelu- että toteutusvaiheessa kaikille toimijoille, jotka saattavat markkinoille kyseisen itsesääntelytoimenpiteen kohteena olevia tuotteita, mukaan lukien pk-yritykset ja kolmansien maiden toimijat. Talouden toimijoiden, jotka aikovat ottaa käyttöön itsesääntelytoimenpiteen, olisi ilmoitettava aikomuksestaan julkisesti ennen toimenpiteen kehittämisprosessin aloittamista.

2. Kestävä kehitys ja lisäarvo

Itsesääntelytoimenpiteiden on vastattava tämän asetuksen politiikkatavoitteita, ja niiden on sovittava yhteen kestävän kehityksen taloudellisen ja sosiaalisen ulottuvuuden kanssa. Itsesääntelytoimenpiteissä on noudatettava yhtenäistä lähestymistapaa ympäristön, kuluttajien etujen, terveyden, elämänlaadun ja taloudellisten etujen suojaamiseen.

3. Edustavuus

Itsesääntelytoimenpiteeseen osallistuvan toimialan ja siihen liittyvien järjestöjen on edustettava asianomaisen talouden alan laajaa enemmistöä 21 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti. On huolehdittava siitä, että unionin kilpailuoikeutta ja erityisesti kilpailunvastaisia sopimuksia koskevaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklaa noudatetaan.

4. Määrälliset ja vaiheittaiset tavoitteet

Itsesääntelytoimenpiteiden allekirjoittajien toimenpiteille määrittämät tavoitteet on esitettävä selkeästi, määrällisesti ja yksiselitteisesti ja niiden lähtökohdaksi on otettava selkeästi määritelty perustaso. Mikäli itsesääntelytoimenpide kattaa pitkän ajanjakson, siihen on sisällytettävä välitavoitteita. Tavoitteiden ja välitavoitteiden saavuttamista on voitava seurata kohtuullisin kustannuksin ja uskottavasti käyttäen selkeitä ja luotettavia indikaattoreita.

5. Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen

Avoimuuden varmistamiseksi itsesääntelytoimenpiteet on julkistettava muun muassa verkossa julkisella ja vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla ja käyttäen muita sähköisiä tiedonvälitysmenetelmiä.

Sidosryhmiä, kuten jäsenvaltioita, toimialaa, ympäristöalan valtiosta riippumattomia järjestöjä ja kuluttajajärjestöjä, on pyydettävä esittämään huomautuksia itsesääntelytoimenpiteestä.

6. Seuranta ja raportointi

On valittava ja nimettävä riippumaton tarkastaja valvomaan, että allekirjoittajat noudattavat itsesääntelytoimenpidettä. Itsesääntelytoimenpiteessä on annettava riippumattomalle tarkastajalle valtuudet todentaa sen vaatimusten noudattaminen. Itsesääntelytoimenpiteessä on myös vahvistettava menettely riippumattoman tarkastajan valitsemiseksi ja säännöt, joilla varmistetaan, että tarkastajalla ei ole eturistiriitoja ja että hänellä on tarvittavat taidot sen todentamiseksi, että itsesääntelytoimenpiteen vaatimuksia noudatetaan.

Jokaisen allekirjoittajan on raportoitava vuosittain kaikki tiedot, jotka riippumaton tarkastaja tarvitsee voidakseen luotettavasti todentaa, noudattaako allekirjoittaja itsesääntelytoimenpidettä.

Riippumattoman tarkastajan on laadittava vaatimustenmukaisuuskertomus kunkin yhden vuoden mittaisen raportointijakson lopussa.

Jos allekirjoittaja ei noudata itsesääntelytoimenpiteen vaatimuksia, sen on ryhdyttävä korjaaviin toimenpiteisiin. Riippumattoman tarkastajan on ilmoitettava muille itsesääntelytoimenpiteeseen osallistuville allekirjoittajille, että yksi allekirjoittaja ei noudata vaatimuksia, sekä korjaavista toimista, joita allekirjoittaja aikoo toteuttaa.

Riippumattoman tarkastajan on otettava huomioon markkinavalvontaviranomaisen suorittamien markkinavalvontatoimien tulokset erityisesti vaatimustenmukaisuuskertomuksessa, jos kyseisten toimien aikana on havaittu, että itsesääntelytoimenpiteen vaatimuksia ei noudateta, ja on toteutettava korjaavia toimia.

7. Itsesääntelytoimenpiteen hallinnoimisen kustannustehokkuus

Itsesääntelytoimenpiteen hallinnoinnista ja varsinkaan seurannasta aiheutuvat kustannukset eivät saa aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista taakkaa, kun niitä verrataan sen tavoitteisiin ja muihin käytettävissä oleviin politiikan välineisiin.

LIITE VII

Kulutustuotteiden ryhmät, joihin kuuluvia tuotteita talouden toimijat eivät saa hävittää

Tavaran koodit ja kuvaukset on otettu tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja asetuksen (ETY) N:o 2658/87 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ja sen liitteessä I olevasta yhdistetystä nimikkeistöstä sen 28 päivänä kesäkuuta 2024 voimassa olevassa versiossa.

Tavaran koodi	Kuvaus
1. Vaatteet ja vaatetustarvikkeet	
4203	Vaatteet ja vaatetustarvikkeet nahasta tai tekonahasta
61	Vaatteet ja vaatetustarvikkeet, neulosta
62	Vaatteet ja vaatetustarvikkeet, muuta kuin neulosta
6504	Hatut ja muut päähineet, palmikoidut tai valmistetut kokoamalla mitä ainetta tahansa olevista kaistaleista, myös vuoratut ja somistetut
6505	Hatut ja muut päähineet, neulotut tai virkatut tai neuloksesta, pitsistä, pitsikankaasta, huovasta tai muusta tekstiilimetritavarasta (ei kuitenkaan kaistaleista) tehdyt, myös vuoratut ja somistetut; mitä tahansa ainetta olevat hiusverkot, myös vuoratut ja somistetut
2. Jalkineet	
6401	Vedenpitävät jalkineet, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia ja joiden päällisiä ei ole kiinnitetty pohjaan eikä koottu ompelemalla, niittaamalla, naulaamalla, ruuvaamalla, tapittamalla tai niiden kaltaisella menetelmällä
6402	Muut jalkineet, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia
6403	Jalkineet, joiden ulkopohjat ovat kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset nahkaa
6404	Jalkineet, joiden ulkopohjat ovat kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset tekstiiliainetta
6405	Muut jalkineet

LIITE VIII

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2009/125/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	—
4 artikla	29 artikla
5 artikla	44, 45 ja 46 artikla
6 artikla	3 artikla
7 artikla	69, 70 ja 71 artikla
8 artikla	27 ja 43 artikla
9 artikla	41 artikla
10 artikla	—
11 artikla	38 artikla
12 artikla	68 artikla
13 artikla	22 artikla
14 artikla	7 artikla
15 artikla	4 ja 5 artikla
16 artikla	18 artikla
17 artikla	21 artikla
18 artikla	19 artikla
—	24 artikla
—	28 artikla
—	30–40 artikla
—	42 artikla
—	47–67 artikla
—	72 artikla
19 artikla	73 artikla
20 artikla	74 artikla
21 artikla	75 artikla
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	79 artikla
25 artikla	80 artikla
26 artikla	—
Liite I	5 ja 7 artikla, liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III

Direktiivi 2009/125/EY	Tämä asetus
Liite III	—
Liite IV	Liite IV
Liite V	—
Liite VI	Liite V
Liite VII	8 artikla
Liite VIII	Liite VI
Liite IX	—
Liite X	Liite VIII